

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין 21

מיום שני, כ"ג בטבת תשפ"ב, 27.12.2021

מועצה אזורית אשכול
ישיבת מועצה מן המניין מס' 21
מיום שני, כ"ג בטבת תשפ"ב, 27.12.2021

משתתפים:

- ירקוני גדי - יו"ר המועצה
- אלון דודי - חבר מועצה, יתד
- איתן אהרון - חבר מועצה, עמיעוז
- בר יובל - חבר מועצה, בארי
- בוקובזה תמיר - חבר מועצה, תלמי יוסף
- ערוסי מזל - חברת מועצה, עין הבשור
- קוברסקי אדוארד - חבר מועצה, אבשלום
- שמואל ספקטור - חבר מועצה, חולית
- מימון יהודית - חברת מועצה, יבול
- רוויטל דג'אווי בן יעקב - חברת מועצה, ישע
- אווקרט חנניה - חבר מועצה, מבטחים
- ברזילי דני - חבר מועצה, מגן
- בורנשטיין טל - חבר מועצה, נירים
- בלברמן שמואל - חבר מועצה, ניר יצחק
- פלג אמיר - חבר מועצה, עין הבשור
- בר מאיר תמי - חברת מועצה, צאלים
- דניאל אריק - חבר מועצה, רעים
- גל נועם - חבר מועצה, שדה ניצן
- אדמון דנה - חברת מועצה, שדי אברהם
- גרין סילביה - חבר מועצה, אורים
- הוכמן ידידיה - חבר מועצה, בני נצרים
- סלע נעמי - חברת מועצה, צוחר

שמעיה אליהו -

מוזמנים:

ניר ים - מנכ"ל המועצה
 כבי שקולניק - גזברות
 יפה בוקובזה - גזברות
 יפעת ליפנר - דוברת המועצה
 אבי יאנוס - מנהל אגף החינוך
 אילן איזקסון
 מתן

חסרים:

בן רומנו רונית - חברת מועצה
 יפרח מאיר - חבר מועצה, אוהד
 בן ארי רבקה - חברת מועצה, כיסופים
 קיסין עופר - חבר מועצה, כרם שלום
 רובין השי - חבר מועצה, ניר עוז
 ברקאי מירב - חברת מועצה, בארי
 בוקסבאום רותם - חבר מועצה, גבולות
 טל משה - חבר מועצה, דקל
 רביבו קובי - חבר מועצה, שלומית
 קלדרון שרון - חברת מועצה, סופה
 פרידמן ראובן - חבר מועצה, עין השלושה
 צפניה משה

על סדר היום:

1. מידע
2. אישור פרוטוקול מליאה #20#2021 מיום 13.12.21.
3. ועדים מקומיים.
4. ממונה על מידע פלילי.
5. ממונה על הגנת הפרטיות.
6. הקצאת מבנה לקופ"ח מכבי בבני נצרים.
7. תב"רים למליאה.
8. תב"ר שנתי ל-2022.
9. בקשת הלוואת פיתוח ע"ס 6.0 מיליון שח.
10. דיון על תהליך מכרז גזבר.

1. מידע.

מר ניר ים: ברוכים הבאים למליאה מספר 21, אני חושב שזה שיא, שיא של כל הזמנים. המליאה האחרונה לשנת 2021. אז קודם כל, תודה על השנה שחלפה, וששנה הבאה תהיה מעניינת לא פחות. נתחיל במידע, ואח"כ לבקשת חברי מליאה, נמצא איתנו אילן שייתן סקירה בנושא של מרכיבי ביטחון, בעיקר בהקשר של איך הם מחולקים, מה הקריטריונים, ואיך המנגנון הזה עובד.

מר דני ברזילי: באיזה הקשר הזה?

מר ניר ים: בהקשר של חברי מליאה ששאלו איך עובדת חלוקת תרגילי הביטחון, מה הקריטריונים. בעיקר, השאלות הגיעו בעיקר מכיוון הצדק החלוקתי, נקרא לזה ככה. ובשביל זה אילן פה, יסביר איך עובד המנגנון ואנחנו נשמע. אפשר גם לשאול שאלות. גדי, בבקשה.

מר גדי ירקוני: טוב. א', ערב טוב לכולם. אני אתן כמה נושאים הערב. ואני חושב שהנושא הראשון, מי שלא אוכל. א', בתיאבון למי שאוכל. אחרי זה, לא לשכוח מסכות. אני גם אדבר על הקורונה. אנחנו מרגישים, כולנו מרגישים שיש פה איזה גל שהוא לא מובן, מה הוא, מי הוא ואיך קצב ההתקדמות שלו. לפחות ככה אני. לפחות חושי המדע שאני בד"כ מאוד מקשיב להם, הפעם הם מדברים, שהולך להיות גל, לא יודע אם קשה מבחינה בריאותית, המאושפזים, אבל מבחינת האנשים שיידבקו. אז אנחנו גם, אני מבקש שכל אחד מאיתנו יעשה את המקסימום, גם פה וגם בבית. ועכשיו אני אדבר קצת על המועצה, כבר נתתי פה. אני אתחיל ככה, את המשבר שעברנו בשחר אשכול. לא משבר, אלא משבר של קורונה. הגענו שם בשיא לקרוב ל-300, 400 ילדים מתוך 460 שלא הגיעו ללימודים. שמתוכם, כ-12, 15, 12 חולים. 270 מבודדים. וכ-100 ילדים, שההורים לא להביא את הילדים באותו זמן לבית הספר, מבחירה ולגיטימי לגרי. באותו קטע החלטנו ביחד עם משרד החינוך, דרך אגב, הפעלנו את המר"ת. אנחנו עובדים עכשיו בנוהל חירום בנושא הזה במועצה. ואנחנו החלטנו להכניס דיונים פנימיים שלנו יחד עם בית הספר, יחד עם אלכסנדרה שניהלה את זה ביד רמה, ועם

רשומות מאוד מאוד מדויקות על כל ילד וילדה. זה היה מאוד חשוב. וכל התהליכים היו מאוד מסודרים. היה לנו קל מאוד לנהל את האירוע הזה יחד איתה. כשביחד עם משרד החינוך החלטנו לסגור את בית הספר מיום חמישי, חמישי זה היה? יום חמישי. יום חמישי עד יום שלישי, כולל.

מר אבי יאנוס: לא, יום שלישי חזרו.

מר גדי ירקוני: יום שני. יום שלישי חזרו, לאט, לאט בהדרגה. ובאמת, כל יום, לפי כמות החולים והמבודדים שיש. אני הופתעתי, איך אותו אירוע לא עבר בכלל ל-2 בתי ספר השניים, כמעט ולא. וצריך לזכור שאין גדרות, אין כלום. ילדים מסתובבים. אבל באמת זה נשאר גם בתיכון בקושי לא עבר, גם בחלוציות לא היה. זה היה מאוד נקודתי.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: זו הייתה דוגמה יפה לקטיעה של שרשרת הדבקה.

מר גדי ירקוני: כן. אבל ממש מפתיע עד כמה באמת, אתם יודעים, זה בכל זאת ילדים, עד שעובר, והם צריכים. אבל באמת זה דבר שהוא אומר כמה חשוב וגם בחוגים, היה ניהול מאוד מדויק של הילדים שהיו בהסעות, ואיפה כל אחד היה. וידענו לבודד מי היה בכדורגל ולא צריך. מי לא היה בכדורגל וכן צריך. ובאמת, הלואי שכל אירוע כזה ייראה ככה. בגלל שבאמת אני רוצה להגיד לכל מי שהיה שם בניהול שמגיע לו כל הכבוד על ניהול אירוע ממש למופת. אנחנו לומדים מהאירוע הזה. לומדים איך להעביר גם את הדברים הטובים, וגם את החלק הלא טוב שהיה, החלקים שהיו, נעביר בכדי לעשות יותר טוב. את האירוע הזה, עברנו, ועכשיו אנחנו ממשיכים עדיין בהפעלה של המר"פ בחירום בנושא של הקורונה. בגלל שאנחנו רוצים לראות איך הגל הזה יתקדם. היה פה תהליך אחד של בדיקות מאוד גדול בתוך בית הספר, שעבר בהצלחה. היו שם 400 ילדים באותו יום שעברו בדיקות בכל הקריה. יום אחרי זה עשו פה חיסונים. וגם כל 100 החיסונים שהגיעו נגמרו. אם היו יותר, היו מתחסנים יותר ילדים. לא, פשוט לא מביאים סתם חיסונים ולא ידעו כמה יגיעו. המצב עבר טוב. יש עדיין חיסונים בקופות החולים פה אצלנו, אפשר להתחסן. אנחנו מארגנים, עמי תכף או דודי ידברו על ההמשך שאנחנו מתכננים עוד סבב של חיסונים, יחד עם בתי הספר. אנחנו

נעשה את זה באזור בית הספר כנראה, ולא בתוך בית הספר. בשביל שלתת לכולם את ההרגשה הטובה והנכונה, ולא להיכנס סתם לעימותים עם האוכלוסייה. אבל זה יהיה כן הצוותים של בית הספר, לפי דעתי. תכף יתקנו אותי אם אני טועה. כמו שמשרד החינוך, אנחנו מתעדכנים מההחלטות ומהדברים החדשים. צוות החירום נפגש פעמיים בשבוע, וכשצריך, וכל פעם יש סיכומים והמלצות. ומזה זה עובר לכל מנהלי האגפים. באמת, אני מבקש, ואני בתור אחד שאתם יודעים, אני קורא לעצמי אחד שלא מקפיד בד"כ על כל ההוראות, ממש לצערי הרב בתור ראש המועצה, הפעם, גם הפעם, אני ממש לוקח את זה, מקפיד. אנחנו נעשה את הכל על מנת שהגל הזה, שאותי הוא מפחיד. לא יודע למה דווקא הגל הזה, יעבור פה כמה שיותר בשלום. מסכות בכל מקום. לא יושבים בישיבות בלי מסכות. כשאתה יושב, ניר יגיד עוד מעט, אולי על 50% החלטנו, איך החלטנו שלצמצם את כמות העובדים פה, כל מנהל אגף את האישור לעשות את זה כראות עיניו, אבל בגלל שיש חוק. יש משהו שמקל על כל הנושא הזה. אנחנו ננסה שלא ייכנסו, אלא, אני רק עוד פעם, רק לפי מה שמותר. אני מבקש שאנשים שלא עומדים בתו הירוק, לשים לב. מי שעומד בתו הירוק, אהלן וסהלן. כמה שפחות אנשים שישתובבו פה, יותר טוב. לא שאנחנו לא נותנים שירות. ניתן. אבל אני חושב שכמה שפחות מפגשים, גם נראה איך הגל הזה יתקדם לגבי המליאה הבאה. אנחנו מקבלים החלטות לאט לאט ולפי מה שקורה. אבל באמת, אני לא רופא. יש פה רופאה אחת, לפי דעתי, רק 2 דוקטורים. אולי יש יותר, שאני לא יודע. לא, נכון? אף אחד לא נעלב. 2 דוקטורים ורופאה.

עדיף שאני לא אטפל בקורונה, נראה לי.

מר אמיר פלג:

לא, אני אמרתי, כן, לא אמרתי מתוך זלזול. לא אמרתי את זה

מר גדי ירקוני:

בזלזול. אה, היא השלישית.

היא השנייה, שנייה.

מר איתן אהרון:

2 דוקטורים התכוונתי. אחד רופא ואחד, אה, לא ידעתי. רונית? איפה

מר גדי ירקוני:

רונית?

מר איתן אהרון: רונית לא מרגישה טוב, היא לא הגיעה.

מר גדי ירקוני: אה, אז לא ידעתי שהיא דוקטורית, סליחה. אבל צריכים להיות מאוד מאוד זהירים ולראות שאנחנו לא נותנים לגל הזה להשתלט עלינו. נעשה את המקסימום ואת הכי טוב. זה מה שיש לי בנושא הקורונה. אחרי זה נראה לי, ודודי ירצה, יוסיף עוד בנושא.

מר תמיר בוקובזה: אז גדי, רק כהורה ל-2 ילדים בשחר אשכול, להורה ל-2 ילדים-

מר גדי ירקוני: לא, אבל כשמדברים, תורידו.

מר תמיר בוקובזה: אז תחליטו, אני לא יכול ככה.

מר גדי ירקוני: לא, אל תדבר הרבה. זה הרמז היום.

מר תמיר בוקובזה: אז א', באמת, כל הכבוד על הניהול. הרגשנו את זה, את הביטחון של הצוות, שהוא שודר להורים, יודעים מה עושים. הולכים בדרך הזאת. ההפעלות של הזום עבדו, כאילו במפתיע, אבל עבדו יפה מאוד, למרות ההפתעה כביכול. הדברים היו ערוכים. הרגשנו את זה עם הילדים, וזה נתן הרבה מאוד שקט וביטחון גם להורים, גם לילדים. ובאמת כל הכבוד על התפעול של האירוע.

מר גדי ירקוני: תודה. כן, אני אמרתי עוד פעם, האירוע הזה היה טוב מדי, מה הכוונה טוב מדי? אני מקווה שנצליח-

מר תמיר בוקובזה: הצבת רף, הצבת רף. זהו. כל אירוע, ברמה הזאת.

מר גדי ירקוני: זה הדבר המפחיד אבל אנחנו בסדר. אז באמת תודה. אני באמת

משתתף איתך גם, קוראים לזה למידה מרחוק ולא זה.

מר תמיר בוקובזה: מקבל.

מר גדי ירקוני: זה גם נכון, הניואנסים האלה, לפעמים הם נכונים. אז בנושא

הקורונה, ואני רוצה לקצר. דבר מאוד יפה שאני רוצה להגיד שהיה פה, מי שהיה, איה אשכול. מי שהיה, אני הייתי. לא ראיתי אתכם. היה מופע מדהים, יפה, מכבד, ותודה לכולם. אני חושב שמי שהיה שם נהנה מאוד מערב אומנותי עם איש שלנו, שכל הכבוד גם למסורת, גם לזה שאנחנו שם זוכרים את איה. ובאמת, ראינו ערב מכבד מאוד, ואני מאוד מאוד נהניתי. ואני אומר את זה גם למארגנים וגם למי שרוקד, וגם למי שבכלל מתעסק בזה, בתרבות הזאת, כל הכבוד. ואנחנו צריכים להמשיך ולחזק, מה?

גב' דנה אדמון: ולעופר שעזב אותנו.

מר גדי ירקוני: עופר, כן, הוא רקדן שם. יש שם הרבה. גם המהנדס.

גב' דנה אדמון: לא, אני אומרת, הרקדן הזה, עופר.

מר גדי ירקוני: לא משנה.

מר אלון דודי: זה כל הרעיון בלהקה מקומית.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר אלון דודי: כולם מקומיים.

מר גדי ירקוני: אז אני חושב שבהחלט זה הדבר היפה. מה שאני אהבתי שזה אנשים שלנו. המועצה היא לא מובילה, המועצה היא מאפשרת. וזה אחד הדברים שאנחנו צריכים לדעת לעשות יותר עם הקהילה. אז מפה, באמת תודה לכולם. דבר נוסף, אני רוצה להגיד בנושא, כמה נושאים שאנחנו מתעסקים בהם עם הממשלה בקצרה. א', נושא הכבישים, אנחנו עובדים, אנחנו עובדים גם עם נת"י וגם עם משרד התחבורה. משרד התחבורה לקדם את הצמתים שצריכים לעשות בזמן הקרוב, בייחוד את הצומת של בית הספר, שבמקרה הייתה שם התאונה. לא בגלל זה אנחנו מקדמים את זה. באותו שבוע, בכל מקרה, כבר אחרי זה טיפלנו בכיכר הזאת. מאושר לנו שם כיכר. ואנחנו מקווים שהיא תהיה במהרה. ואנחנו בדיונים עם נת"י ועם משרד התחבורה על התקציב.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: איפה בדיוק תהיה בכיכר, בכניסה?

מר גדי ירקוני: לא-

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: את הפרסה.

מר גדי ירקוני: את הפרסה. אז אושר פה כיכר. אבל אני חושב שנעשה אותה, אם עד 2023 צריכים לגמור את הכביש.

מר תמיר בוקובה: מה זה פה? בצומת המועצה?

מר גדי ירקוני: כן. עד 2023, צריכים לגמור את הכביש. אז אנחנו לא נעשה כיכר, שאחרי זה יהרסו אותה בכל זאת-

גב' מזל ערוסי: איפה, איפה. לא הבנתי איפה תהיה הכיכר.

מר תמיר בוקובזה: בפרסה, בפרסה.

מר יובל בר: צמות מעון לכיוון ניר עוז, בסדר? אם את רוצה לפנות, יש פנייה שמאלה לתוך בית הספר. אז שם-

גב' מזל ערוסי: ומה עם צומת צוחר?

מר גדי ירקוני: צוחר, אנחנו מרחיבים אותה עכשיו. אז יהיה שם, יסדרו. אנחנו בדיונים עוד כן רמזור, לא רמזור. אני לא רוצה להבטיח דברים שלא. יותר חשובה היא הצומת פה של בית הספר. גם אותה יש לנו, פה יש לנו כיכר. אנחנו לא מתכוונים לעשות את הכיכר הזאת, בגלל שהולכים להרחיב. אנחנו ננסה להעביר את התקציב של הכיכר הזה, למקום יותר חשוב לפי דעתנו. היינו עם מהנדס נת"י. ואחרי שיאושר התקציב, אני מקווה שנוכל להעביר את הכיכר. הכוונה היא להעביר את הכיכר הזאת לישע. היינו שם עם מנכ"ל נת"י, מהנדס נת"י. והוא ראה את הצורך, וגם אנחנו. אבל קודם, רוצים לקבל את התקציבים, ואז להגיד, כי חבל.

מר אלון דודי: אתה יכול לחזור עוד פעם, לא ברור לאנשים. הכיכר עוברת במקום, מאיפה לישע?

מר גדי ירקוני: במקום פה-

מר אלון דודי: בכניסה למועצה?

מר גדי ירקוני: במקום בכניסה למועצה-

מר אלון דודי: כן.

מר גדי ירקוני: שהולכים להרחיב את הכביש, ושם יפתרו את זה, לא יודע איך, אבל

אם צריך, יפתרו. הרעיון הוא לקחת את הכיכר הזאת, ולבנות אותה בישע, בגלל שיש את התקציב.

מר אלון דודי: בכניסה לישע?

מר גדי ירקוני: בכניסה לישע.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: לא בצומת המושבים.

מר גדי ירקוני: לא. צומת המושבים-

מר אלון דודי: זה הרחבה.

מר גדי ירקוני: זה הרחבה. יש שם, יש ויכוח גדול על הצומת. הם טוענים שזה יספיק,

אנחנו פחות. אני מקווה, חבר'ה, בסוף, יש גם בין מתכננים ויכוחים. אנחנו מנסים לשים שם רמזור.

אני, עד שלא מצליחים, לא אומר, הצלחנו. גם בישע בינתיים, אל תיקחו את זה כהבטחה, אלא

סגירה ראשונית. אני מעריך שבסוף זה יהיה, אבל נראה עם הזמן.

גב' סלע נעמי: והצמתים האחרים?

מר גדי ירקוני: מה?

גב' סלע נעמי: הצמתים האחרים? לא, בעין הבשור.

מר גדי ירקוני: מה?

גב' סלע נעמי: גבולות, עין הבשור. גם-

מר גדי ירקוני: לא, לא. גבולות זה בהרחבה. אנחנו לא יודעים, רגע, גבולות זה בהרחבה, ואנחנו עוד לא יודעים את התכנון הרציני, מה הולך להיות שם. לכן, אנחנו עוד לא יודעים מה הולך להיות שם. אני מציע שלא נתעכב על כל-

מר תמיר בוקובה: לגבי התאונה שהייתה-

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: אני מבקשת משהו בבקשה-

מר תמיר בוקובה: הצומת של הפרסה, ששמאלה לבית הספר, היא מאוד מסוכנת תמיד, לא רק לאוטובוסים, גם לפרייבטים. יש סיבה שהאוטובוסים נוסעים דווקא משם, ולא נכנסים שמאלה למועצה? בצומת המסודרת, פה.

מר גדי ירקוני: כן, בגלל שזה גם מאוד מסוכן.

מר תמיר בוקובה: זה פחות.

מר גדי ירקוני: לא פחות.

מר תמיר בוקובה: הם חוצים גם ככה את 2, 3. 2, בפנייה השמאלה, בדיוק אותה הפנייה.

מר גדי ירקוני: כן, אבל היא הרבה יותר מסוכנת, וזו גם חלוקה של הכמויות.

מר איתן אהרון: יש לך נתיב הסעה קטן מאוד שם, בכניסה למועצה. זה נתיב פנייה מאוד קטן.

מר גדי ירקוני: אין לנו, אנחנו צריכים להגיד ש-2 הכניסות האלה מפחידות מאוד. אנחנו עובדים עליהן, וזו חלוקת נטל בין שתיהן.

גב' סילביה גרין: גדי, יש לי בקשה לדיון אם אפשר לעזור בזה. הכביש מרעים לאורים, אפילו לצאלים, אוקי? אנשים נוסעים, רוכבים על אופניים, אין להם לאן לברוח, זה מסוכן מאוד. חיילים הולכים לכיוון האלונית, ממש מסוכן.

מר גדי ירקוני: חברים, אני רוצה להגיד משהו-

גב' סילביה גרין: ואני מבקשת שתנסה איכשהו להשיג תקציבים להגיע לפתרון לזה.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, אני רוצה להגיד, אני רוצה להגיד משהו. דרך אגב, לפי דעתי, גם שם ביקשנו, גם לשם ביקשנו, אם לא, אנחנו נבקש. ביקשנו שם? אני לא זוכר. אנחנו ביקשנו 60 ק"מ של מסלולי אופניים. גם לשבילי ההליכה הקיימים וגם לחדשים. אם זה, אנחנו נבקש גם שם. להגיד שמחר עושים את הכל, לא. רגע. רגע, רגע, רגע.

גב' סילביה גרין: אני מבינה, אבל צריך לשאול.

מר גדי ירקוני: אנחנו בסוף, צריכים להבין שאנחנו גם צריכים לחלק את הבקשות שלנו וללמוד איפה לוחצים. אני לא אומר שזה מה שלא מה שאת אומרת, לא חשוב. איפה חשוב. הלחץ שלנו עכשיו, אני אגיד לכם על מה עובד. חוץ ממה שאמרתי לכם על הכיכר ההיא, שזה בהחלטת הממשלה, ואנחנו רוצים לשפר את כביש צוחר-אוהד, הכניסה הזאת, את כל האורך. אמרתי לכם שלפחות מקום אחד, כבר את הכיכר הקיימת. אנחנו היינו ב-232 נעצרים. שם גם כן ראינו, בכמה מקומות היינו עם המהנדס, שגם שם אפילו הוא אישר עכשיו. בין לאשר לבין תקציב, יש הבדל, שצריך להבין. הוא אישר את הצורך באבטלום. ואנחנו עובדים על לקבל על 232 הגדול, שזו

עבודה. ועל כביש 23, להתחיל תכנון. חוץ מזה, אנחנו עובדים על שבילי אופניים לכל המועצה, ותאורה, איפה שחסר, ליד היישובים. זה המון בקשות. ואתם רואים מה קורה בכבישים במדינה, שומעים מה קורה ואיפה זה. אם אנחנו נכניס עוד ועוד ועוד, אז בסוף יצקו עלינו שאנחנו לא ממוקדים. אנחנו ממוקדים בחלק מהדברים האלה. קודם כל אמרתי, 232, זה המיקוד המרכזי. אחרי זה, הכיכרות, שזה הדבר הפינתי והכניסות האלה של 2 כבישי הרוחב הרציניים.

מר תמיר בוקובזה: ויש את התאורה מכיכר הפתחה לכיוון צומת פריגן-תלמי יוסף. זה כבר שנים הסיפור הזה עומד.

מר גדי ירקוני: אנחנו מבקשים לזה תקציבים כל שנה, עובדים על זה, שאני רוצה להגיד לכם, הצלחנו בכביש אחד עכשיו בשדה ניצן, שגם שם היה המון שנים.

מר תמיר בוקובזה: הסולארית, נכון?

מר גדי ירקוני: לא משנה, כן. אבל ברגע שיש תקציב, זה כבר לא משנה. כביש שגם הרבה שנים היה שם חשוך. גם את זה הצלחנו עכשיו. עכשיו זה הכביש שאנחנו עובדים. דווקא על כביש הרוחב שם, עובדים-

מר תמיר בוקובזה: מהכיכר? לכיוון צומת פריגן-תלמי יוסף?

מר גדי ירקוני: כן.

מר תמיר בוקובזה: בצד השני, ליבול כבר יש תאורה.

מר גדי ירקוני: כן, אנחנו-

מר תמיר בוקובזה: כלומר, זה אותו כביש?

מר גדי ירקוני: מבקשים. אבל אני אומר לכם עוד פעם, יש מלחמות אדירות. אתם גם

שומעים בתקשורת, לא צריכים לשמוע ממני, אבל מנסים. אני מנסה לחסוך זמן, בסדר?

מר תמיר בוקובזה: כן.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: רק אולי אפשר לעדכן, אחרי חילופי הדברים שהיו בינינו עם העניין

עם ישע, שנמצא בעצם פיטרון, נכון?

מר גדי ירקוני: ישע, פתרנו את 2 הדברים. אני אומר עוד פעם, לשמחתי, באמת נת"י

באים מאוד לקראתנו בנושאים האלה. אני לא רציתי לדבר על זה, אני לא רוצה להגיד לכם למה,

אבל לא משנה. על הפתרון, בגלל שאני חושב שהוא עושה לנו בעיות בהמשך הכביש.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: עוד לא היה דיון. ביקשנו דיון על הכביש וזה לא קורה. אז אלא אם

כן-

מר גדי ירקוני: לא, לא. אני מנסה להסתיר את ההצלחה, בגלל שאני צופה בעיות

בהמשך הכביש. קיבלנו שם 2 מעברים תת קרקעיים. גם בצד של ישע, וגם בצד של עמיעוז. וכבר יהיה

תכנון עכשיו לצד של עמיעוז. סגרו את המיקור, סגרו הכל. עמיעוז צריכים לסגור עם המגדלים שלהם

שאינן בעיה. ביצע חתמו על הכל, והכל סגור. עמיעוז הוא גם בקטע ה-2, אז הוא לא עכשיו יותר דחוף,

אבל יו"ר ועד צריך לסגור שם עם החקלאים, בגלל שיש מעברים כאלה. יש פיצויים חקלאי, אה,

פיצוי כספי. אבל הוא לוקח שטח חקלאי, לא מעט. 100 מ', ברוחב 60. זה לא מעט שם לכל צד. והם

צריכים לסגור את זה עם החקלאים. אז זה דבר שנפתר, ברוחב טובה ולשמחת החקלאים. זה בדבר

הזה. אני רוצה לעבור לגרין הראל ברשותכם, לא צריך?

(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: חבריה, אני כבר מדבר 20 דקות. חבריה, גרעין הראל, אני צריך 10 דקות. נראה לי, כן, לא פחות. בגלל שאם אתם רוצים, אני רוצה ללכת על... גרעין הראל הגיעו לפה ב-2013, 2014. ברגע שהחטיבה להתיישבות חיפשה להם מקום זמני, לאחר שרמת נגב לא רצו אותם יותר במקום שהם ישבו. הביאו אותם פה ב-2013, 2014, וחתמו איתם הסכם, דרך החטיבה להתיישבות. החטיבה להתיישבות התחייבה שההסכם דרכה, לשנתיים וחצי, שלוש בלבד. שאחרי שנתיים וחצי, שלוש, הם יתפנו מפה. ההסכם היה על 25 מגרשים, שבהם ישימו קרוונים עם היתר בנייה ועם מיגונויות.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: ומה?

מר גדי ירקוני: ומיגונויות, בהיתרי הבנייה. יש שם מיגונויות. ממ"דים, לא מיגונויות. מאז, גרעין הראל פה. אנשים, אני כבר אומר לכם, נפלאים, אחד, אחד. אין לי שום דבר נגדם אישית. אבל, וכל הדרך הצענו להם, תכף אני אגיד לכם, להישאר פה. גרעין הראל אמרו כל הזמן שהם לא רוצים להישאר פה, והם רוצים ללכת ולהקים יישוב במקום מבודד בארץ ישראל. ככה הם רואים את המשנה שלהם. זה התהליך, שגם החטיבה להתיישבות, כל הזמן חיפשה איתם מקום.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: מה המטרה שהיא הביאה אותם לפה מלכתחילה בעצם? זאת אומרת-

מר גדי ירקוני: זה המקום היחיד, רגע, רגע, תנו לי, תנו לי, תנו לי לענות-

מר איתן אהרון: הם היו על איזה גיבל שם, עם דומים, כן.

מר גדי ירקוני: אם אני לא אדע את התשובות, תעזרו לי. עד שהביאו אותם הנה, זה שהייתה פה אוזן קשבת לבעיה של מדינת ישראל דרך החטיבה להתיישבות. דני קריצימן. הוא היה האבא שלהם. הוא כנראה ביקש מחיים ילון, ראש המועצה דאז, רחמים, רחמים. וחיים אמר, למה

לא. גם ככה הם עשו, רגע, לא, הם לא סתם, בעיית תשתיות. הם עשו תשתיות וטה, טה, טה, ובינתיים-

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: כשאתה אומר את החטיבה להתיישבות, אז-

מר גדי ירקוני: כן, כן. חבריה, תנו לי, תנו לי, חבריה, תנו לי רגע. לגבי התשתיות האלה היו אמורות גם לשמש אותנו, חבריה, תנו לי רגע. התשתיות היו אמורות לשמש אותנו במגרשים. לא שלא זה, שהן נכונות, אבל במגרשים בהמשך. וכל הזמן חיפשו להם מקום אחר. היו כמה רעיונות על כל מיני ערים. מדינת ישראל לא הסכימה לתת להם. בסוף, לא התבשל בשום מקום, ושום מקום בודד. היו להם כמה מו"מ במהלך התקופה הזאת, שום דבר לא הבשיל. בתקופה הזאת, אנחנו כל הזמן דיברנו איתם ועם החטיבה להתיישבות. ואמרנו להם, הלו, נגמר ההסכם. אנחנו צריכים את המקום הזה למתיישבים שלנו, שרוצים לבוא לגור בצוחר ג', זו מטרה עליונה שלנו. והמגרשים האלה תפוסים. נכון לאזו היו 72 מגרשים בצוחר, גם היום יש. ריקים. כאשר התחלנו לשווק את צוחר, אמרנו להם כל הזמן, אמרנו להם, אז כל הצעה שנתנו להם, הם לא רצו. בסוף 2019, אחרי הרבה שיחות שהיו לכולם איתם, וכל שר חקלאות חדש שנכנס, סליחה, הם קוראי לו ומסבירים לו. מפני שהחטיבה להתיישבות הם מתחת לשר. כמה הם רוצים להישאר ורוצים זה וחייבים מקום. ב-2019, לא סוף, אמצע 2019, באתי אליהם, אחרי שהבנתי שכבר לא יהיה משהו זריז. אמרתי להם, תקשיבו, זה היה במרץ, זה לא היה בסוף. אני חושב שזה היה במרץ. באתי לפגישה איתם, או באפריל. ואמרתי להם, 3 אפשרויות. בגלל שבאוגוסט רושמים ילדים למערכות החינוך. הצעה ראשונה, שאני חוזר עליה כל פעם שאני פוגש אותם. בואו, וכמו כל תושב במועצה אזורית אשכול, תלכו לוועדת קליטה, לאיזה יישוב שאתם רוצים. תעברו ועדת קליטה. אני מעריך שכל אחד מכם פה יעבור ועדת קליטה. ותבנו, תקנו מגרש, ותבנו את הבית שלכם. ביחד, לחוד, ביישוב אחד, 10 חבריה ביחד, 15. אין לי בעיה. תעשו תהליך כמו כל אחד. ותישארו להיות תושבי אשכול. אפשרות שנייה, שאתם עוברים, מוצאים מקום ביחד שרוצה לקלוט את כולכם. ולפי דעתי, אין אף יישוב פה באשכול שמוכן לעשות את זה. אין. האפשרות השלישית, היא שעד ה-31.12.2019 אתם מפנים את הקרוונים, ועוברים למקום אחר. כן יש לכם קבע, אין לכם קבע. תהיו זמניים

במקום אחר. בתל אביב, באופקים, בנתיבות, בשדרות, בנירים. לא יודע איפה. כל מקום שאתם רוצים לשכור בית, תלכו ותהיו שם זמניים. אנחנו התחלנו לשווק את צוחר ג'. אתם לא רוצים, אם אתם לא רוצים להתקבל פה, אנחנו חייבים את המגרשים. והיה לנו עם הסכם עם החטיבה להתיישבות, שברגע הזה שהם עוזבים, במרץ, הם יפנו, עד ה-31.3, גם זה כתוב במכתב-

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: ההסכם, ההסכם מתייחס לאופציה שהם לא ימצאו מקום?

מר גדי ירקוני: לא. ההסכם הראשוני, לא.

גב' סלע נעמי: אני רק רוצה להוסיף משהו קטן, עם ההסכם שהיה להם עם החטיבה. ההסכם היה שהחטיבה מממנת להם תשתיות ל-3 שנים, בתמורה לזה-

מר גדי ירקוני: שנתיים וחצי, שלוש.

גב' סלע נעמי: בתמורה לזה, הם לא משלמים כסף ליישוב. ולמעשה עד היום, הם לא משלמים בכלל ליישוב.

מר גדי ירקוני: לא, זה אני לא יודע. אני לא חושב-

גב' סלע נעמי: אני אומרת לך, כי אני מכירה את הנושא-

מר גדי ירקוני: אני לא יודע, אז אני לא נכנס.

גב' סלע נעמי: הם גם לא משלמים ליישוב.

מר גדי ירקוני: לא, רגע, אבל זה לא בסדר שהם לא משלמים. רגע.

גב' סלע נעמי: הם לא משלמים ליישוב, הם לא משלמים כלום. הם פשוט יושבים על אדמה של יישוב-

מר גדי ירקוני: בואו רגע, הם לא משלמים מס ליישוב.

גב' סלע נעמי: כלום.

מר גדי ירקוני: את המס של היישוב, הם לא משלמים. בוא נעזוב-

מר תמיר בוקובה: 30% ארנונה.

מר גדי ירקוני: ארנונה הם משלמים.

מר תמיר בוקובה: את ה-30% ארנונה של היישוב-

מר גדי ירקוני: בדיוק, את זה הם לא משלמים. תנו לי רגע. זה לא כזה פשוט כמו שזה נראה. והמכתב שלי ציין שב-31.3.2020, החטיבה להתיישבות צריכה לבוא ולהניף את המבנים האלה ולפנות אותם. מאז, הם המשיכו עם סיפורים. כן רוצים בערבה, לא רוצים. התקדמו עם איזה יישוב בערבה, לא התקדמו. אבל אנחנו ניתקנו. אמרנו, חבר'ה, מנתקים קשר. מה הכוונה? אין בין בסיס הקבע שלכם, שאתם רוצים, ומדינת ישראל תיתן לכם, או לא, לבין זה שתהיו פה זמניים, זה אין קשר. לכו תהיו זמניים בכל מקום אחר. אני רוצה להגיד לכם שעד היום, שווקו בצוחר, 35 מגרשים. כל המגרשים הפנויים. תכף אני אגיד לכם, זה לא מתאים ל-72, תכף אני אגיד לכם למה. בתקופה הזאת, בין 7, 8, 9 השנים האלה, הגיעו לשם תושבים לא חוקיים ששמו קרוונים ומכולות. חיברו אותם פיראטי לחשמל ומים. יש שם גנים שעובדים פיראטי. גן שעובד פיראטי. הכל שם ללא היתרים וללא אישור, חוץ מהמבנים שהחטיבה שמה. ואת הדבר הבזה, ניסינו, התחלנו להבין שיש

פה מבנים לא חוקיים. ולפני כחודש ומשהו, כשהייתה, אני מדלג, הייתה ישיבה, סליחה. ואז כשראינו ששום דבר לא מתקדם, החלטנו, יחד עם החטיבה להתיישבות, יחד עם רמ"י, לתבוע את פינוי המתיישבים, ע"י בית המשפט.

מר אמיר פלג: אה, כלומר, החטיבה להתיישבות שותפה לזה.

מר גדי ירקוני: לא, אני תכף אגיד. החטיבה להתיישבות, אנחנו תובעים אותה.

מר אמיר פלג: אה, אתם תובעים גם אותה.

מר גדי ירקוני: אנחנו תובעים אותה ואת רמ"י ואת גרעין הראל. גרעין הראל זה לא ישות, צריך להבין.

מר אמיר פלג: אז מה הוא?

מר גדי ירקוני: מוזר. אין לו, אין-

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: גדי, שאלה. כשאתה אומר, שעם השנים יתווספו תושבים-

מר גדי ירקוני: תכף אני אסביר.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: זאת אומרת, זה לא משפחות שגדלו-

מר גדי ירקוני: נכון.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: אלא משפחות חדשות שנכנסו.

מר גדי ירקוני: כן.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: זה לא רווקים שהתחתנו נגיד?

מר גדי ירקוני: לא. הילד הכי גדול שם, אני חושב שהוא בן 13, 14, אל תתפסו אותי.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: אוקי.

מר גדי ירקוני: יש שם ילדים קטנים, צעירים. הם עדיין גדלים. דרך אגב, כשאני הוצאתי את המכתב, לתומי חשבתי שהם חבר'ה, באו הנה בגילאי 20. ומי כמונו יודעים, כשאנחנו מגיעים לגיל 30, 40, אנחנו כבר לא רוצים להיות נוודים. חשבתי, ויש לנו כבר ילדים, שהם ירצו כן להישאר באשכול בתור נקלטים לכל דבר. בגלל שלמי יש כח עכשיו ללכת ולהקים עוד ישוב, וללכת עם הילדים לג'יהנם או. הם לא, הם רוצים. הם אוהבים את ג'יהנם.

גב' דנה אדמון: מה העמדה של החטיבה?

מר גדי ירקוני: החטיבה איתנו. לא, לא, לא נכון. החטיבה איתנו. אין לה כח לפנות אותם. ואז, כשהתחלנו לגלות, חבר'ה, ואז יש כתבי הגנה. יש כתבי הגנה של החטיבה להתיישבות היום, של רמ"י, ושל גרעין הראל, על התביעה שלנו. מחכים למשפט. אני לא רוצה להגיד לכם, קבעו אותו לעוד שנה ומשהו, אנחנו מקדמים אותו.

מר תמיר בוקובה: פחות, פחות. דצמבר 2022.

מר גדי ירקוני: בדיוק. דצמבר 2022. לא זכרתי את התאריך. אבסורד במדינת

ישראל, אבל לא משנה-

מר תמיר בוקובזה: זה מהיר. רק אני מניסיון, זה מהיר.

מר גדי ירקוני: לא, לא. אנחנו מנסים לקדם אותו. תוך כדי זה, התחלנו לראות מה אפשר לעשות עם הפולשים הבלתי חוקיים, בגלל שגמרנו לשווק את המגרשים. יש עוד רשימת המתנה. תקשיבו, אתמול הייתה לי פגישה. 150 משפחות מוכנות מחר לבוא לצוחר. בוא נגיד, מתוכן, בטוח 50 מחר בבוקר. והם תופסים את המגרשים האלה לאנשים שרוצים להתיישב. ואז באתי עם ראש רמ"י, בא לסיור באשכול. אחרי שביקשתי מהוועדה. תזכרו, שעדיין לנו ועדה מקומית, זו ועדה מרחבית. היא אמורה לטפל בפלישה הבלתי חוקית. הם לא כל כך, הם התמהמהו בטיפול. אני ביקשתי מהם שיטפלו בפלישה הבלתי חוקית ביד יותר רמה. הם התחילו לטפל. להגיד לכם שזו יד רמה, אני לא חושב. ואז, ניצלתי את ההזדמנות כשבא מנכ"ל רמ"י לסיור פה, ואמרנו, נביא אותו לצוחר שייראה. לא בלילה, לא בחושך, לא לתלות פתקים על הדלתות פה שכתבו, שראש המועצה-

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: לא קרה?

מר גדי ירקוני: מה?

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: לא קרה?

מר גדי ירקוני: לא. מה אני אדביק פתק על הדלת? מה אני קוקו? אני אשלח אותך, אולי כן. אבל אני לא אהיה. ואז עמדנו שם ודיברנו, והסברנו לו את הסוגיה. תוך כדי זה, הגיעו 2, 3 חבריה מגרעין הראל. אחד שאני אפילו מאוד מכיר. התחילו לצלם. בגלל שהוא מכיר אותו, ביקשתי ממנו שיפסיק לצלם בגלל שזה לא מכובד, בגלל שהוא לא קיבל אישור. ואם הוא היה מבקש אישור, הייתי מסכים. אז הוא מחק ובאמת אני חושב שהוא צילם. אני לא זה. אבל אני לא מסתתר משום דבר. פשוט רציתי על האנשים האחרים לגן. שם סיפרנו למנכ"ל רמ"י את הסיפור. להפתעתי, חבריה, אני אומר לכם, אבסורד במדינת ישראל. מנכ"ל רמ"י אומר לי את המילים האלה, ואני מצטט, בגלל

שיש הקלטה: "יש 2 מצבים שאני יודע לפנות פולשים. פעם אחת ב-3 השבועות הראשונות". יתקנו אותי המשפטנים פה. "ופעם שנייה, יש איזו אפשרות אחרת, עד 7 חודשים מיום הזה".

מר תמיר בוקובזה: מיום הפלישה.

מר גדי ירקוני: מהפלישה. 7 חודשים. זה כנראה פינוי אחר. יום אחרי זה, רק בית המשפט יכול להחליט לפנות פולשים. עברנו לצערנו את 2 הזמנים. לא באנו לתלות שלטים, לא באנו בלילה, לא דיברנו עם התושבים. חבריה, אני הייתי, טיילתי שם הרבה. הייתי שם, דיברתי עם התושבים האלה לא מעט. זה היה אירוע תכף. למה הם בעצם עכשיו התרוממו ככה? בעצם, בגלל שהם מרגישים שהמהלך שלנו, המשפטי, כנראה יביא את הצדק לעולם, בנושא הזה. אני רוצה להגיד לכם, שאנחנו, ואני חוזר על זה, והם גם כותבים במכתב שלהם. אפילו אני אומר, שוהם אישתי, שקראה את המכתב, היא לא ראתה. היא אומרת לי, למה הם לא נשארים? הם רוצים להישאר פה. אז הם כתבו במפורש, שהם לא רוצים להישאר פה.

מר אלון דודי: הם כתבו מה לא, הם לא כתבו מה כן. אבל בינתיים הם רוצים להישאר במצב שלהם לנצח.

מר גדי ירקוני: אתה היית רוצה ולהישאר בקרוון. אוקי, נכון. אבל זה הסיפור האמיתי. מפה אנחנו מתגלגלים. אנחנו מנהלים את זה עם ייעוץ משפטי צמוד. אנחנו מנסים לעשות את זה הכל בטוב. מה שכולם הגיעו למסקנה, החטיבה להתיישבות ורמ"י, שגם במכתבים, הם כבר כתבו את התצהירים שלהם, שהם צריכים לנפק בין יעד הקבע שלהם, ליעד הזמני. והיעד הזמני, לא יכול להיות פה. זה כל האירוע. מהמחקרים שנעשו, יש בהם הרבה אי דיוקים. ועכשיו סיפרתי לכם את הסיפור האמיתי. שאלות?

מר אלון דודי: כן. א', לדאוג לזה שמתוך כל ההליך המשפטי הזה, הזכויות שלהם, הבסיסיות יישמרו, ולא ייפגעו, כי הם עדיין בני אדם. ומה שהם מעלים שם, אני לא אומר שזה קרה.

אני אומר את הדברים שהם העלו במכתב. מוודא שהדברים הבסיסיים כן יישמרו, והם עדיין תושבי המועצה, נרצה או לא. פיזית, הם תושבים המועצה בכל התהליך הזה.

מר גדי ירקוני: רגע, אני א', בסדר, אני תכף אענה. רגע, תכף, תנו לי, תנו לי.
בואו נעשה דיון מסודר.

גב' מזל ערוסי: מה זה הדברים הבסיסיים?

מר גדי ירקוני: אני דבר אחד שכחתי להגיד-

גב' מזל ערוסי: לתת להם לגור חינם?

מר אלון דודי: לא, ממש לא.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: לא, לא לנתק מחשמל, ממים.

מר אלון דודי: פחים, תברואה, דברים בסיסיים.

מר גדי ירקוני: דבר אחד שכחתי להגיד. אנחנו נותנים להם את כל השירותים הרלוונטיים דרך היישוב או דרך זה שאנחנו חייבים. ואנחנו לא ניתן להם, לא אישורים בטחונים. כאילו, את כל הנושא של הביטחון הם מקבלים דרך המושב.

גב' סלע נעמי: מה זה אישורים ביטחוניים?

מר גדי ירקוני: ... וכל הדברים האלה של המושב. הם לא ישות עצמאית. עוד פעם, זו ישות, כמו שיש צוחר א', צוחר ב' וצוחר ג'. לא מישהו יכול להחליט עכשיו בתוך קיבוץ שהוא לא

מקשיב להנהגה הקיימת ועושה עוד הנהגה בתוך ישוב. לזה, לא ניתן. אבל פינוי פחים-

גב' סילביה גרין: הנחות מס, הם מקבלים?

מר גדי ירקוני: מה שהמדינה נותנת, הם מקבלים.

גב' סילביה גרין: זה דרך ישוב אשכול.

מר גדי ירקוני: והכל בייעוץ, חבריה, חבריה, אנחנו הכל עושים בייעוץ משפטי. כן, הטבות שאנחנו נוכל לא לתת לאנשים שגרים פה לא חוקי, לא ניתן. אבל זה הכל, אנחנו לא ניתן כל עוד זה בחוק, שלא חייבים לתת.

גב' סילביה גרין: יש אישור תושב? יש להם? או אין להם?

מר גדי ירקוני: אני מבקש, חבריה-

גב' סילביה גרין: לא, אני שואלת.

מר גדי ירקוני: תקשיבו, יש דברים שאני לא רוצה לפרט.

גב' סילביה גרין: אוקי.

מר גדי ירקוני: צריך להבין. שאלות בדקויות, אפשר לבוא אליי למשרד, לשאול, בכל זאת מתקיים פה הליך משפטי. ואנחנו צריכים לשמור על זה שנצליח בו. ומי שרוצה, יש הרבה אנשים שיבוא, ישאל אותי. אני אענה על כל הפרטים. אני גם מוכן לשמוע הערות. יש דברים שאני לא רוצה לפרט פה, שימשיכו הלאה.

דובר: לא נראה לי שאת יכולה לגבות מהם ארנונה, ומצד שני, לא לתת להם אישור תושב.

גב' סילביה גרין: זה לא קשור.

(מדברים ביחד)

גב' סילביה גרין: אורים חוקיים ולא מקבלת את הנחות הארנונה, את ההנחות, איך קוראים לזה, של תושב אשכול, כמו שצריך, אוקי? כמו שהמדינה מציאה. אז שלא יקבלו תושב-

מר חנניה אווקרט: אמרתי שאני חושב שהצעדים שנקטו הם מחויבים במציאות. צעדים נכונים ומחויבים. אם לא הייתם נוקטים בצעדים האלה, היינו בבעיה. ואני חושב שיש, המחלקה להתיישבות לא יכולה להישאר שם-

מר גדי ירקוני: החטיבה-

מר חנניה אווקרט: מה?

מר גדי ירקוני: החטיבה.

מר חנניה אווקרט: החטיבה להתיישבות. לא יכולים לשבת בשאננות ולהגיד, ויכולים להגיד שהיא בצד שלנו תומכת בלי לעשות כלום. צריך לחייב אותם בכל ההוצאות של המקום הזה, עד שהם יתפנו. שהמחלקה להתיישבות תישא בהוצאות.

מר גדי ירקוני: אפשר לעבור לנושא הבא? אה, אמרת כן לנושא הבא?

מר אלון דודי: אני אשלים את העניין של החיסונים של הקורונה, מה שגדי התחיל לדבר. יש השבוע, מחר וביום שלישי בבתי הספר בחלוציות, החיסונים. ובשבוע הבא ביום שני בקריית החינוך. החיסונים הם, פחות חשוב המיקום הפיזי. לדעתי, זה בספריות ולא בזה. אבל זה פחות חשוב זה פיזית מתקיים. העיקר שזה מתקיים במתחם, בחסות משרד החינוך. אני יודע שיש מאוד רגישות בעניין הזה גם של הורים, וגם אולי של כל מיני תושבים לגבי, כן בית ספר, לא בית ספר. בסוף, אנחנו צריכים לעמוד תחת הסטנדרטים ותחת ההוראות של חוזר מנכ"ל של משרד החינוך, ואנחנו ככה פועלים. ואני חושב שאנחנו צריכים דווקא לעודד כמה שיותר. אני אתמול חיסנתי את הבת שלי חיסון שני. אני חושב שזה צו השעה. אני לא יודע מה יהיה באמת עם הגל הזה, אבל ימים יגידו. זה בהשלמה לעניין של הקורונה.

גב' דנה אדמון: אפשר הערה בעניין הזה?

מר אלון דודי: בבקשה.

גב' דנה אדמון: אני יודעת שיש פניות, גם של תושבים, גם של הנהגות הורים לגבי הסיפור הזה של הכניסה של החיסונים לתוך בתי הספר. אנחנו רואים דוגמאות מיישובים אחרים בארץ, שכן החליטו לעשות מעשה בעניין, וכן להוציא את הניידות ואת החיסונים מתוך המבנים של בתי הספר. כמו חיפה, ויש עוד כמה דוגמאות שזה ילך לשם. באיזה אופן אנחנו מקשיבים לרחשים של הקהילה?

מר אלון דודי: א', כל הזמן מקשיבים וכל הזמן קשובים. בסופו של דבר, צריכים לעמוד בהנחיות של הגורמים הרשמיים, שזה משרד החינוך.

גב' דנה אדמון: גם בחיפה צריך לעמוד בהנחיות-

מר אלון דודי: איך?

גב' דנה אדמון: גם בחיפה צריך לעמוד בהנחיות, והוחלט.

מר תמיר בוקובזה: לא, גדי אמר, זה מחוץ לבית הספר.

גב' דנה אדמון: לא, בתוך בית הספר.

מר גדי ירקוני: תקשיב מה גדי אמר. גדי אמר שבודקים.

גב' דנה אדמון: הוא אמר בספריה.

מר גדי ירקוני: זה צריך להיות בליווי אנשי בית הספר כנראה. אנחנו לא הולכים עם ראש בקיר, כמו שדודי אמר, וכמו שאת מתכוונת. לא, לא אומר-

גב' דנה אדמון: הבנתי, הכל בסדר.

מר גדי ירקוני: כאילו, קשובים. קשובים. ואנחנו נעשה את זה על מנת שיהיה הכי נוח לכולם. לא נכנסים פה לעימות סתם שלא צריך.
(מדברים ביחד)

מר אלון דודי: דבר נוסף, אני שמח להגיד שנקבעו פגישות כבר ברוב היישובים, ביחד עם החקלאים, להציג את המערך של הפסולת החקלאית, יחד עם ההנהלה של זה. ולשבת יישוב, כדי בעצם לשמוע אותם ואת ההתאמות הספציפיות לכל יישוב. זה תהליך שייקח יותר משנה אחת, עד שזה יעבוד כמו שצריך. אבל לפחות אפשר להגיד שתהליכי היעד התחילו לזוז. השתתפתי הבוקר באיזשהו כנס, גם אילן היה, של ביטחון במרחב הכפרי. ונושא שעלה פה בפעמים הקודמות,

עם הסיפור של הפיילוטס, של 6 המועצות שקיבלו את השיטור הכפרי, יחד-

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: זה בפשיעה חקלאית?

מר אלון דודי: גם, אבל לא רק. בכלל, כל הנושא של ביטחון במרחב. בבתי ספר, בפשיעה חקלאית, בכל מה שקשור בשריפות אפילו, הנושא הזה עלה שם, לסוגיהן. מה שאמר השר בר לב, שהמטרה כרגע, וזה כרגע מתוקצב, שהפיילוט הזה יוכפל כל שנה. ותוך 4 שנים, בכל המועצות יתאפשר השילוב הזה של המשטרה ופקחים. זה נשמע טוב. נקווה שגם אנחנו נהיה בלופ.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: אנחנו כרגע לא חלק מהפיילוט?

מר אלון דודי: יש פיילוט כרגע שצריך שיסתיים, ובהתאם לזה-

גב' סלע נעמי: אנחנו פספסנו את הפיילוט.

מר אילן איזקסון: לא הפסקנו. היינו בתוך הפיילוט, הוציאו אותנו. היינו בפנים. יש 6. הוציאו אותנו-

מר אלון דודי: יש גם יתרון. ילמדו מה לא עובד, ובפעם, את יודעת-

גב' סלע נעמי: טוב, זה כבר צריך להיות לקראת סיום, הפיילוט הזה, לא?

מר אלון דודי: עוד לא התחיל. עכשיו מתחיל, כי עד עכשיו לא הייתה ממשלה. רק עכשיו תקצבו. אבל-

גב' סלע נעמי: דיברנו על זה לפני שנה.

מר אלון דודי: זה העדכון משם. עוד 2 דברים קצרים. אני גם, מקום טוב לשתף, הוועדה החקלאית המשותפת, באמת עובדת. נפגשת כמעט כל שבוע, כל שבועיים. גם במו"פ, וגם בנושאים כאלה ואחרים, ובאמת אפשר להגיד שהם מרגישים שזה עובד וזה עובד ביחד, על כלל הענפים, על כלל המגזרים. וזה ממש מעודד. חוץ מזה שהנהלת המו"פ, פעם שנייה מבטלת לנו את הפגישה דקה לפני, כדי לשבת איתם ולנסות גם אותם לצרף ולקדם ברוח הקדמה. עוד דבר שככה אני באופן אישי לא הספקתי עדיין לגעת בזה בשנה הראשונה שלי פה, כל הסיפור של העסקים הקטנים. אז נכון, יש כאן את אתי שהיא רכזת נהדרת, ועושה פה עבודה. עשינו השבוע איזושהי פגישה ראשונה ממש של כל הגורמים שקשורים בעסקים קטנים במועצה. יחד גם עם... והתחלנו באיזושהו נוהל של שולחן כזה, של תעסוקה ועסקים. כדי בעצם באמת להבין את כל הצרכים ואת כל האתגרים שיש, ולנסות באמת לקפוץ מדרגה בדבר הזה. זהו, עד כאן.

מר גדי ירקוני: אנחנו מקדמים את מה שאמרת, אמיר, לגבי עסקים לאישור לעבוד עם הצבא. יהיה פה, אנחנו עכשיו מארגנים מפגש עם אנשי הצבא שיבואו הנה, עם מעברים.

מר תמיר בוקובזה: משרד הביטחון, אתה מתכוון.

מר גדי ירקוני: מה?

מר תמיר בוקובזה: מכרזים של משרד הביטחון.

מר גדי ירקוני: רק שניה, רק שניה.

מר נועם גל: די, תן את הקרדיט. נו, מה?

מר גדי ירקוני: אתה חצי עובד מועצה. אסור לי לדבר ככה. אתה חצי עובד מועצה

עכשיו, אסור לי לתת לך קרדיט. אנחנו, אחרי שלא הצלחנו פעם שעברה, פגשנו את הבנאדם עוד פעם. ועכשיו דקלה על זה מאוד יחד עם המעברים, נעשה פה יום, שאני מקווה שהם גם יביאו את האנשים שלהם, כמו שהוא אמר, וירשום במקום מי שירצה. ממש לעשות מזה יום, לא רק של הסבר, אלא גם מי שירצה כבר, יוכל באותו רגע למלא את מה שצריך, ולהיות בזה. זה מאוד חשוב. ואני מקווה שאחרי זה אפילו נצליח בפירות והירקות שנכשלנו בזה, לקדם את זה עוד פעם. ואז נלך בהדרגה, הפעם קודם את העסקים הקטנים, ואחרי זה את הדברים הגדולים.

מר תמיר בוקובה: מבורך.

גב' תמי בר מאיר: אני מסתובבת ברחבי המועצה-

מר גדי ירקוני: במקום לעבוד?

גב' תמי בר מאיר: כן, במקום לעבוד. אני רואה המון, צצו כל מיני, כמו גזלנים כאלה, שבכניסות ליישובים. מוכרים כל מיני דברים. עכשיו, אני חושבת, אני עוברת וזה. אני אומרת, א', אין להם, בטוח אין להם רישיון. הם לא משלמים ארנונה. אני לא יודעת, איפה ההתייחסות של המועצה. כי זה א', פוגע במרקם של המועצה. 2, זה פוגע בעסקים המקומיים. איפה אנחנו פה, איפה המועצה פה?

מר אלון דודי: אני אתייחס. א', את נוגעת בנקודה שהיא באמת נקודה מאוד מאוד חשובה. נתחיל בזה שדווקא הצד הטוב בסיפור הזה, שרוב הגזלנים או פוד טראקים, בשפה של היום, עוברים תהליכי רישוי, ומגיעים למועצה, ועושים תהליך מסודר של רישוי עסק. ואנחנו דווקא מעודדים, כמובן, עשו תהליכי רישוי. אחד האתגרים במועצה אזורית שאין מקומות לתעסוקה, בטח לא בנושא של אוכל, זה איזשהו פתרון, שכן מאפשר מצד אחד לעשות עסק עם איזשהו תהליך רישוי, וגם בעצם לא לעבור על החוק, וגם בעצם להתפרנס. מצד שני, את נוגעת בנקודה שבמתחם מסוים שיש עסקים שמשלמים ארנונה ושכירות, ובעצם פוגעים להם בתנועה, וצריך למצוא איזשהו איזון.

אני מודה שהשבוע, גם זה פגש אותי בכמה זוויות. גם של אותם פוד טראקים שאפילו ביקשו לבוא, איך פועלים מסודר, לבוא למועצה, לעמוד כאן באיזשהו, באחד מימי השבוע, וחוגים. ומצד שני, מקומות שבהם זה קצת נהיה יותר חובה עלינו בדיון פנימי, לראות אנחנו מייצרים איזונים, גם בין חופש העיסוק לאנשים לעבוד. גם שיעמדו במקומות מוסדרים. זאת אומרת, צריך לראות שגם איפה שהם עומדים, אין איזו סכנה גם בטיחותית וגם-

גב' דנה אדמון: היום מגיע הגזלן או פוד טראק, מגיע, מגיע למועצה. הוא נעמד איפה שהוא רוצה-

מר אלון דודי: אז לא, התשובה היא, לא. התשובה שלא כולם. ואני יכול להגיד לפחות על שניים במרחב, שהם באו וקיבלו. למשל, אחד שעמד במתחם הבשור. הוא קיבל את זה באישור. ועבר תהליך מסודר, וקיבל גם. אבל אם העוברים. עוד פעם, אני אומר, זה דיון שמתחיל-

גב' דנה אדמון: באופן פורמלי, מה הם אמורים לעבור בשביל להביא את הדבר הזה?

מר אלון דודי: כל הרעיון בפוד טראקים, שהם לא עומדים במקום אחד. במהות שלהם, הם עסקים שנולדו כדי להיות בתנועה, ולהיות בשירות-

מר אמיר פלג: לדעתי, בישראל אין אישור לפוד טראק.

מר אלון דודי: יש. עכשיו אני אומר, יש כאן אתגר שהתחיל בקורונה, שאנשים מצאו לעצמם יצירתיות, כדי בעצם להמשיך ולשמור על הפרנסה שלהם, או לפתח עסקים. אנחנו, כמו שראיתם שהיה פה לפני חודשיים מסמך מדיניות בנושא רישוי עסקים באופן כללי, שאישרנו פה במליאה, אנחנו צריכים לעשות פה בעבודה, גם בנושא של השילוב של הפוד טראקים, ולהסדיר את זה גם בתוך המועצה. א', לעבוד עפ"י החוק. לראות מה כן אפשר, מה אי אפשר. וכן לתת את הדעת על זה.

מר תמיר בוקובזה: באיזה אגף זה מנוהל, כל-

מר אלון דודי: רישוי עסקים, נמצא תחת אגף איכות סביבה.

מר תמיר בוקובזה: אוקי.

(מדברים ביחד)

מר אלון דודי: כן, אלי.

מר אלי שטרית: יש נושא שאני רוצה להעלות אותו. הנושא של המרפאות במועצה.

מרפאות שלנו. יש 3 ימים בשבוע שאחרי הצהריים אין למי לפנות, אין.

מר אלון דודי: בוא נשאיר את זה באמת כאן עכשיו. זה חלק, אני מבין מה שאתה

אומר-

מר אלי שטרית: המרפאה עובדת שעה וחצי-

(מדברים ביחד)

מר אלון דודי: אני לגמרי מוכן לדבר איתך על זה. ויש כאן מנהלת בריאות חדשה

שמתחילה עכשיו, ויש לנו תכניות בצד הזה. קוראים לה יעל. זה הכי הרבה מידע שאני יכול לתת עליה. הלאה.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, רק מזל טוב לרפת חדשה שנולדה פה בזה. אני שכחתי והייתי

צריך לרשום את זה ביחד. אז רפת חלוצה, רפת בבני נצרים, כל הכבוד, אנחנו גאים. נשאר לנו עוד מקום אחד שאנחנו צריכים לשים דקירה של רפת, וזה יהיה.

גב' סלע נעמי: אנחנו דיברנו לפני פחות מחודש על אלימות בבתי הספר. היום המקרה נראה לי ממש קיצוני. אפילו, אפשר להגיד שעל סף העבירה הפלילית, שנזרק רימון עשן באמצע רחבת בית הספר. מה אנחנו עושים עם זה? זה רק הולך ומחמיר. וכדור השלג הזה בסוף לוקח את כולנו.

מר גדי ירקוני: א', את צודקת, הנושא מאוד חמור. ואני גם אגיד שלצערי הרב, גילוי נאות, זה הבן שלי. לא שאני אמרתי לו לזרוק. הנושא הזה אני מקווה יטופל, לא בגלל שהוא הבן שלי. זו חומרה מאוד גדולה. אני נטרלתי, לא נטרלתי את עצמי לגמרי, אבל במעלה הבשור יודעים שזה הבן שלי. לא מעלה הבשור, סליחה, נופי הבשור. ולא קשור לעניין. וצריכים לטפל בזה. יטפלו בזה. וגם אני מטפל בזה אישית, בגלל שזה זה. אבל כן, לצערי הרב זה אירוע שעבר את גבולות. צריכים לראות מה עושים. וצריכים שמקרים כאלה לא ישנו. כן, אני גם שמעתי איזו שמועה לא משהו, אבל אני לא יודע אם זה נכון, אז אני לא מדבר.

גב' סלע נעמי: פשוט לא רציתי להגיד. פשוט לא רציתי להגיד, אבל כן, גם אני שמעתי-

מר גדי ירקוני: אני לא יודע אם זה נכון, לא קיבלתי עדכון. אבי, זה נכון האירוע השני, שאני חושב שאני יודע?

מר אבי יאנוס: אני לא יודע על איזה אירוע אתה מדבר.

מר גדי ירקוני: לא, לא, עזבו, עזבו, עזבו. אז גילוי נאות, אם זה עלה פה, רימון העשן, זה חמור מאוד. לצערי הרב, יש לי מעורבות אישית פה, ואני גם אעשה את הכל-

מר דני ברזילי: סחתיין על הגילוי הנאות.

מר גדי ירקוני: מה?

מר דני ברזילי: סחתיין על הגילוי הנאות, אני אומר.

מר ניר ים: בואו, בואו נתקדם. בואו נתקדם.

מר אדוארד קוברסקי: תן, תן לנו דקה.

מר ניר ים: דקה אני נותן לכם.

מר אדוארד קוברסקי: חבר'ה, אח"כ אתם אומרים שלא שומעים.

מר ניר ים: חברים, תנו לאדוארד. כן, אדוארד.

מר אדוארד קוברסקי: חבר'ה, ... משרד החקלאות ונגב, מזמין את כולם. ב-4.1 ב-19:00

במועדון. אני אשלח אולי בקבוצה הזמנה. מי שרוצה, יבוא.

גב' סלע נעמי: ולהפיץ ביישובים.

מר ניר ים: תודה רבה.

גב' סלע נעמי: תודה.

מר ניר ים: תודה, אדוארד.

מר אילן איזקסון: בגלל שגדי דיבר 50 דקות, אז אני אנסה גם לקצר. קיבלתי שאילתה והתבקשתי לבוא ולתת הסברים. ראשית, השאילתה שמחולק ל-2. שמבקש תשובה מסודרת מחברת המועצה לגבי סדר עדיפות שלו בנוגע לתאורת גדר ביישובים. האם זה הגיוני שיישוב סמוך גדר, תאורת הגדר היא כל עמוד שני יש פנס, וביישוב רחוק תאורה מלאה? אז זה חלק-

גב' דנה אדמון: זו שאילתה ישירה שהגיע אליך? זה לא-

מר אילן איזקסון: זה הגיע למנכ"ל. הגיע למנכ"ל. אז קודם כל, אני לא הבנתי את השאלה.

גב' דנה אדמון: גם אני.

מר אילן איזקסון: אז אני אסביר איך זה עובד. אני אסביר איך זה עובד.

מר אמיר פלג: מי ששאל את השאילתה שיבהיר, מי שאל את זה?

מר ניר ים: בוא, תנו, זה לא כל כך משנה. אני אח"כ יכול להשלים פרטי, אבל מי שאל את מי ומה-

מר אמיר פלג: לא, אם הוא ירצה, אולי הוא יכול להבהיר את עמדתו.

מר ניר ים: רגע, תנו, תנו לאילן להסביר. אח"כ אנחנו נתעניין אם הוא ירצה, הוא יבהיר.

מר אילן איזקסון: אני אסביר מה שאני מבין או מה שאולי אתם רוצים לשמוע. כי בדיוק לשאלה, אין לי תשובה, כי אני לא מכיר את הבעיה הזאת. סמוכי גדר. סמוכי גדר, כל הצד המערבי

פונה לעזה. יש תאורה בכל עמוד. והחלק הלא מאוים, עמוד כן אחד, עמוד לא. זה כל סמוכי גדר מבארי עד לחולית. כרם שלום הוא היישוב היחיד בגלל עניין מבצעי, שהוא כל הגדר, כל עמוד, יש תאורה. אם נלך אחורה, 4 עד 7, 4 עד 7, כל עמוד, אחד כן, אחד לא.

מר איתן אהרון: כל עמוד שני.

מר אילן איזקסון: כל עמוד שני. ואם נלך 7 פלוס, שדה ניצן, אוהד וצוחר, אורים, צאלים וגבולות. לצערי, אין מרכיב ביטחון שם, אז כשאני יכול לעזור, אני עוזר, אבל הם משלמים את החשמל. הם מזמינים אם יש תקלה. לפעמים, אם אני יכול לעזור במנורה או משהו, אני כמובן עוזר. זה גם היישוב שלי. אני כן מנסה לעזור להם. אבל ככה זה בנוי. עכשיו, מי מחליט סדר עדיפויות. אני מניח שאתם מתכוונים סדר עדיפות לבוא מתאורה רגילה שיש לנו עכשיו ללדים. סדר העדיפות נקבע איתי ופיקוד, כמובן, חטיבה, אוגדה, פיקוד דרום. ובסוף, מי שמשלם זה משרד הביטחון ופיקוד העורף. עשינו קודם כל את סמוכי הגדר, סיימנו. עכשיו אנחנו עושים בין 8 ל-9 יישובים. אתם כבר אישרתם את התקציב. אנחנו מתחילים, 3 יישובים: מבטחים, עמיעוז, ישע. שדה אברהם, יתד, אם יהיה תקציב, גם פריגל. ו-3 החלוציות, זה 9 היישובים. הנגלה הבאה תהיה עין הבשור, ואז היישובים בעוד 3 יישובים, עוד 2 יישובים בגוש פתחת שלום. ואז בגדול סיימנו. כי 7 היישובים האחרים, לצערי, אין להם, לא יהיה להם מימון ע"י פיקוד העורף-

גב' יהודית מימון: מתי הנגלה הבאה? צפי?

מר אילן איזקסון: אני ביקשתי ל-2022, זו אחת הבקשות שלנו. אז אני מאוד מקווה שזה. לא נשאר לנו הרבה. 11 כבר עשינו, אני מקווה 9.

מר דני ברזילי: לא הזכרת את מגן.

מר אילן איזקסון: מגן, כבר עשינו.

מר דני ברזילי: אה, אוקי. לא הזכרת. אני מבין.

מר אילן איזקסון: מגן, כשאני אומר, סמוך גדר, זה מגן.

מר דני ברזילי: אה, אוקי.

מר אילן איזקסון: אז 9 ועוד 11, זה 20. נשאר עוד 5 יישובים. אז אני מקווה שזה. מה שחשוב לי שתגידו, זה גם אם זה ייקח שנתיים, פחות או יותר, אתם לא משלמים שקל. מי שמשלם זה אגף הביטחון, שמקבל תקציב מפיקוד העורף על כל הסכום. אז אתם לא משלמים שקל. אתם לא משלמים על עמוד שנשבר. אתם לא משלמים על מנורה שמחליפים. אתם לא משלמים על כלום.

גב' סלע נעמי: גם לא על החשמל.

מר אילן איזקסון: לא, חשמל, לא. כלום. אז 7 יישובים משלמים הכל. מהחשמל, אם צריך להחליף. האמת, אני באמת מנסה לעזור. עכשיו עזרנו לצוחר. איפה שאני מצליח להשיג כספים, אני כן עוזר. אבל תבינו, 0, 100. זה הבדל פה. בקשר לתאורה.

גב' מזל ערוסי: אני פניתי אליך, ובאמת, אני רוצה להגיד את זה בפה מלא כאן. פניתי ואחרי טלפון אחד, יותר אתה צלצלת אליי, ועובדה שהדברים טופלו וזה ממש תענוג. גם נמצאה התקלה, גם הוחלפו המנורות.

מר אילן איזקסון: תראו, אני חייב להגיד, אם כרם שלום עכשיו מתקשר אליי, יש בעיה. ועין הבשור, יש בעיה, אותה בעיה. אותה בעיית תאורה. שלא יהיו אי הבנות. כל המאמץ יהיה לכרם שלום. וגם אם זה חולית, וגם אם זה כיסופים, מידי. שתבינו, כרם שלום, נכנס בטעות, מישהו פגע בשער לפני חודש. במקרה, השער היה צריך להיות לשדה אברהם. ממש כאילו לפני שהכנסנו, עצרנו

את הכל. הם קיבלו שער חדש תוך יומיים. פיקוד העורף, משרד הביטחון אישר לי את הכל. כי גם הם מבינים את המשמעויות, לא משחקים עם זה. קיבלו. שדה אברהם כבר קיבל. את משדה אברהם?

גב' דנה אדמון: הגיע.

מר אילן איזקסון: עכשיו הגיע. עכשיו אנחנו מטפלים בעין השור, צריך לקבל חדש. בני נצרים חדש. אבשלום חדש. סה"כ, 5.

מר תמיר בוקובזה: תלמי יוסף קיבלו גם כן בעזרתה האדיבה של נהגת.

מר אילן איזקסון: כן, גם. אז זה הזה. אז אני מקווה שמבחינת התאורה, הבנתם את הזה. הסעיף השני בשאילתה, משיחות שקיימתי עם הרבש"צים, עולה גם נושא מרכיבי הביטחון השונים. נוצר רושם שמי שמקורב לקב"ט המועצה, מקבל יותר שפחות מקורב.

מר תמיר בוקובזה: מי שאל את זה? זה חבר מליאה שאל את זה? אני לא מבין, אפשר להבין?

מר אילן איזקסון: אני, בגלל זה אני אישית בא. הכל פתוח.

מר תמיר בוקובזה: זה אפילו לא בסדר היום. כאילו, תספרו לנו.

מר אמיר פלג: כן, זה גם לא בסדר היום. אם יש שאילתה, תגישו אותה כמו שצריך.

מר אילן איזקסון: זו השאילתה, זו השאילתה. שניה, אני אענה. אני אענה. גם פה, חבל שזה לא יותר מדויק, שאני יכול לתת תשובה מדויקת.

מר תמיר בוקובה: למה לא עונים אבל, מי שאל את השאלתה?

מר אילן איזקסון: אחרי זה, תן לי. אני מענה, אני מענה. כי גם פה, אני לא יכול לענות, אני לא יכול לענות ב-100%, כי אני לא יודע בדיוק מה-

גב' דנה אדמון: סליחה, אני חושבת שזו שאלה לא ראויה, ואין מה לענות עליה.

מר אמיר פלג: אין מה לענות. ובטח ובטח, צריך לחשוף מי שאל אותה, כדי שנבין על מה מדובר. אז הנה, אנחנו שואלים את ניר.

מר אילן איזקסון: אני רק רוצה, שיש מרכיבי ביטחון-

מר תמיר בוקובה: לא, לא, אילן, שניה, אני שניה עוצר.

מר אמיר פלג: שניה, נו באמת.

מר תמיר בוקובה: יש סדר לדברים. אתה מספר פה סיפור בלי הקשרים. לא באשמתך. אני, אין לי שום טענה כלפיך. אבל אתה עונה על שאלתה שלא נשאלה מבחינתנו. היא לא בסדר יום, אנחנו לא יודעים על מה מדובר. אז אם אנחנו רוצים לספר משהו זה נחמד, אבל זה עובד ככה. בבקשה תעצור שניה. ניר, בבקשה תסביר במה מדובר. למה השאלתה לא בסדר היום בכלל. מה זאת השאלתה הזאת. בואו נעבור שניה מסודר. כי באמת, זה לא רציני.

מר ניר ים: טוב, אז קודם כל, כן, חבר מליאה. זה לא היה ברמה שאלתה. זה לא היה ברמה של שאלתה. זה היה ברמה של בקשה לקבלת הסבר, אוקי? על הנושאים האלה. ולכן, גם להתייחס לזה כתשובה לשאלתה, זה לא כל כך נכון. אבל כן התבקש הסבר איך זה מחולק. ואני ראיתי את זה דווקא בצורה מאוד חיובית. שיבוא הקב"ט, ומדי פעם יסביר איך הדברים עובדים,

שזה נשאל. שהתבקש, ממי ששאל, לדייק ולהגיד איפה נקודתית הדברים לא עובדים, כדי שאפשר יהיה להתייחס לדברים ספציפית, אז זה לא קרה. ועדיין, ועדיין, חשבנו לנכון, עדיין חשבנו לנכון, שאם עולה נושא כזה, ואם הוא מסתובב באיזשהו מקום, גם אם זה בראש של מישהו, ולא משנה אם המישהו הזה הוא חבר מליאה או אחד הרבש"צים, או סתם תושב. לא נורא שיבוא אילן ויסביר לנו לפחות, איך הדברים עובדים. לא מהכיוון של, בוא נקרא לזה ככה, להסביר ולהתנצל על למה זה ככה או לא אחרת. אלא לסקור איך עובד המנגנון. אז לזה בגדול כיוונתי, שאילן יסביר איך המנגנון עובד. שלנו זה יהיה ברור. ויכול להיות שזה קצת ירגיע, גם את מי ששאל את הדברים.

מר תמיר בוקובה: ואתה עדיין לא רוצה להגיד מי שאל?

מר ניר ים: לא, אני יכול להגיד. גם הוא יוכל להגיד בעצמו, דרך אגב.

מר תמיר בוקובה: אז מי שאל?

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: טוב, נראה לי שזה לא רלוונטי.

מר אילן איזקסון: אני רק אסביר איך זה עובד, השיטה. אז קודם כל, שיש פערים, זה עולה מהשטח. זה יכול לעלות מהרבש"צ, זה יכול להיות אני וחנן, קצין העורף של החטיבה. כי אנחנו שלושתנו, כאילו, רבש"צ, ואני וזה, שלושתנו מסתובבים ויודעים ומכירים את זה. ויכול להיות, סתם לדוגמה, ניתן במקרה מבטחים פה, שהם רצו שער, שלא הצלחתי. אבל זה יכול גם לבוא מהוועד, או ממזכיר יישוב, שאילן, חסר לנו זה. כאילו, יש לי קשרים עם כל הוועדים או מזכירים. אז ככה, בד"כ עולה. כשיש לי את הפער, את הבקשות, אני והחטיבה יושבים ורואים מה באמת שייך למשרד הביטחון, והאם זה קשור לתקציבים של משרד הביטחון. לתב"רים של משרד הביטחון ופיקוד העורף. לאחר מכן, אנחנו יושבים עם אוגדת עזה. אחרי אוגדת עזה, הבקשות שלנו עוברות לפיקוד דרום. ופיקוד דרום מחליט בסוף מי גם מה כן נכנס, ואיזה סדר עדיפות, כי יש לו את אוגדה 80. אוגדה ועזה. וזה עולה לתקצוב. ובסוף, מי שמשלם את הדברים, זה 2 גופים שמתחלקים ביניהם.

זה משרד הביטחון, היחידה להתיישבות, ופיקוד העורף. והם מחליטים איזה דברים ייכנסו ל-2022. 2022, אני סיימתי באוגוסט. אוגוסט 2021, סיימנו את כל העבודה שלנו. ומאוגוסט 2021, חצי שנה לוקח להם לגלגל את זה ולעבור. אז זה בקשר לפערים. אני מקווה שענתי פחות או יותר לשאלה.

גב' דנה אדמון: אני רוצה להגיד שאני מבקשת שאם יש שאילתות שיעלו בצורה מסודרת, שיהיו כתובות בסדר היום. זה ממש להגיד. אני רוצה להודות על אילן. אני רוצה לשתף אותך שגם שאלו פה שאלות במליאה הקודמת, שיבחנו אותך שלא בפניך. ואמרנו שהדברים מתנהלים בצורה מאוד טובה. לפחות ברמה האישית שלי. אנחנו מרגישים שזה מסודר, ומנוהל היטב. אבל זה לא היה בסדר היום, ואני מבקשת שלא יחזור דבר כזה.

מר אילן איזקסון: אין בעיה, רק כן התבקשנו ע"י מתן-

מר מתן גדליהו: תב"ר 1320. אילן כבר פה, הוא ייתן לכם את ההסבר.

מר אילן איזקסון: שאלתם על נושא של המיגונויות.

מר מתן גדליהו: עמוד 36.

מר אילן איזקסון: איך מחליטים על מיגונויות? רוב המיגונויות, גם המיגונויות החקלאיות, אני הייתי מעורב עד שלב מסוים. ברגע שהוחלט שמגיעות מיגונויות ממשרד הביטחון לחקלאות מתורם, שאני הבאתי את הכסף לחקלאות ומקק"ל לחקלאים, אני ביקשתי מאוהד בן גיגי, עם משרד החקלאות-

מר אלון דודי: עבדו לפי רשימות מסודרות, ולפי רשימות של עובדים זרים, ולפי מפתח מסודר מאוד.

גב' סלע נעמי: זה לא ליישובים?

מר אילן איזקסון: כן, כל היישובים. כל היישובים. בנושא של מיגונויות, אין שום הבדל בין הקילומטר-

גב' סלע נעמי: אוקי.

מר אילן איזקסון: לא מתייחס. דווקא אני כן מתייחס יותר מיגונויות לעורפיים, מאשר לקדמיים. בקטע הזה, אוהד, הוא קובע. הוא אומר לי איפה לשים את המיגונויות. כי אם זה 2 אנשים, אם אני והוא יתעסקו עם זה, יהיה בלגן ואני לא רציתי להיכנס לזה. עכשיו, יש מיגונויות שאנחנו מקבלים מפיקוד העורף ומתורמים. באותו תב"ר, יש גם את קרן היסוד. זה מיגונויות לא לחקלאות. זה מיגונויות להתיישבות. ושם גם, אנחנו הרבה פעמים מעבירים בקשה ליישובים, איפה הם חושבים. זה לא אומר שאני נותן. כי יש הרבה, זה לפי קריטריונים. כי זה בד"כ צריך להיות במקום ציבורי. כמה אנשים, תחנות דלק, ילדים, וכל זה. ואני עם פיקוד העורף, מגיעים מהפיקוד עצמו, לא ממחוז. ואני מעלה את הבקשות, ואנחנו מסתכלים ורואים אם זה נכון לשים, זה הרפרנס שלי. זהו, זה פחות או יותר, ככה זה מנוהל. נכון, יש הרבה בקשות תמיד. אני כן נותן עדיפות ליישובים הפחות ממוגנים. הרבה מיגונויות, רק לידיעה, הכביש של שדה אברהם, מהכניסה לפתחה עד לחלוציות, אם תשימו לב, אין מיגון אחד. אין מיגונית אחת לאף תחנה, לא לתחנות ההסעה, לא טרמפיאדות. והחבר'ה הדתיים בהמוניהם עומדים שם. המאמץ של המיגונויות של קרן היסוד, הולך להיות שם. רק לידיעה. סדר עדיפות-

מר אלון דודי: אחרי החלוקה לחקלאים שנשאר?

מר אילן איזקסון: לא קשור. קרן היסוד, זה לא לחקלאות.

מר אלון דודי: אה, הבנתי.

מר גדי ירקוני: אילן, רגע, אני רוצה להגיד פה.

גב' סלע נעמי: יש לנו צפי, כמה מיגוניות זה?

מר אילן איזקסון: זה 27, 28 מקק"ל, ועוד 17, 18 מקרן היסוד.

גב' סלע נעמי: זה לא מעט.

מר אילן איזקסון: לא, הרבה.

גב' סלע נעמי: אוקי.

מר אלון דודי: אפשר להגיד שאחרי הנגלה הזאת, רוב החקלאים שהיו פערים עם מיגוניות, הפערים נסגרים. זו עבודה-

גב' סלע נעמי: כולל אחזקה, ועל כל הדברים האלה.

מר אילן איזקסון: האחזקה, אנחנו, היישוב אחראי על האחזקה. מה שעל הכביש הראשי, אני מנקה אותו. אותם.

גב' סלע נעמי: תודה.

מר ניר ים: תודה, אילן.

גב' סלע נעמי: בוא נאשר את זה כבר.

מר ניר ים: משכנו זמן, את מה?

גב' סלע נעמי: את התב"ר הזה.

מר ניר ים: נגיע אליו. שמענו, נשתדל לזכור, זה יקרה עוד רבע שעה, אני מקווה.

תודה, אילן.

2. אישור פרוטוקול מליאה #20#2021 מיום 13.12.21.

מר ניר ים: פרוטוקול. אנחנו חוזרים לסדר היום. משכנו קצת זמן. בואו, אין

הרבה סעיפים, אין הרבה סעיפים היום, אז ניצלנו את ההזדמנות. פרוטוקול מליאה 20. האם למישהו יש הערות? כן, תמיר.

מר תמיר בוקובזה: בתב"ר של 1228, של בני נצרים, המזכיר וגדי נשאל, מי הבעלים של

המבנה. ושניהם ענו שהמועצה, שזה יירשם.

גב' דנה אדמון: איפה, תמיר?

מר תמיר בוקובזה: התב"ר של בני נצרים, עמוד 10. עמוד 9, החצי השני.

מר ניר ים: טוב.

מר תמיר בוקובזה: זה מה שאתה, וזה מה שהמזכיר גם כן אמר. צברי, שישב פה לידי.

מר גדי ירקוני: לא, לא, בסדר.

מר ניר ים: אנחנו נוסף, מתן, את השאלה למי שייד היישוב, ואת התשובה שהיישוב שייד לעצמו, אבל, כן, אבל המעון שייד ליישוב.

מר מתן גדליהו: למועצה.

מר ניר ים: למועצה, סליחה. אוקי. הערות נוספות? אז בוא ניגש לאישור. מי בעד לאשר את אותו פרטוקול, מספר 20? 23 בעד. נמנעים? אין. מתנגדים? אין. תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר פרטוקול מליאה 20#2021 מיום 13.12.21.

3. ועדים מקומיים.

מר ניר ים: בעמוד 12, יש לנו רשימה נוספת של יישובים שביקשו האצלת סמכויות לתקציבים. ברשותכם, אני אקריא אותה רגע. אורים. האצלת סמכויות לתקציב לשנת 2022, בסך 1,682,000 ₪. דקל, האצלת הסמכויות לתקציב לשנת 2022 של 418,550 ₪. מגן, האצלת סמכויות לתקציב של 1,980,200 ₪. ניר יצחק, האצלת סמכויות לתקציב של 2,980,000 ₪. עין השלושה, האצלת סמכויות, תקציב של 1,540,000 ₪. עמיעוז, האצלת סמכויות לתקציב של 601,360 ₪. צאלים, הצלת סמכויות לתקציב של 1,717,000 ₪. שדה אברהם, הצלת סמכויות לתקציב של 750,000 ₪. אם יש למישהו משהו להגיד אחד מן היישובים, שאולי כדאי להחריג אותו, זה הזמן. זה גם לגבי כל הרשימה.

מר תמיר בוקובה: זו לא הערה לגבי היישובים-

מר ניר ים: כן.

מר תמיר בוקובזה: זו הערה כללית. אני מבקש, אם אפשר לעשות ערב עיון, כמו שהיה לנו לגבי הוועדים המקומיים, לגבי התקציבים האלה. קצת להעמיק בהם, ולהבין מה זה כל המספרים, ומה זה כל הדברים האלה. רק לגבי זה. לא הייתה לזה התייחסות בזמנו. ואני אשמח אם דבר כזה יקרה.

מר ניר ים: אז אני אגיד, ואני גם אגיד ואני גם ארשום את זה לפרוטוקול, בתקופה הקרובה. אני לא יכול להגיד אם זה בעוד 3 שבועות או 4, מתכננים באגף האסטרטגיה לעשות יום עיון לכל הוועדים המקומיים במועצה, לאנשי הוועדים המקומיים במועצה. אז ברשותכם, אנחנו נזמין אתכם. גם כולל עם סדר היום. מי שירצה, יבוא לכל היום, או לחלק שמעניין אותו. ואם אח"כ עוד יישאר משהו שצריך לפתוח אותו, אז אנחנו נעשה את זה בשמחה.

מר תמיר בוקובזה: תודה.

מר גדי ירקוני: אני רציתי להגיד, אתה צדיק. והיום הוא טיפל בזה, בדקלה, היום.

מר תמיר בוקובזה: אתה רוצה, מזל שכיוונתי לדעת גדולים.

מר ניר ים: כן, דני.

מר דני ברזילי: שאלה, לא שאני רוצה לחפור סתם, אבל בכל זאת שהם יסבירו לי. בעמוד 16 לתקציב של דקל, למטה, כתוב: בדיקת איזון לתקציב. וכולם, זה תקין ותקין. התקציב של 2021, כתוב לא תקין. עם גירעון של 6,500 ₪. האם אנחנו יכולים לאשר תקציב שהוא כתוב שהוא לא תקין?

- מר איתן אהרון:** זו טעות. זה פשוט טעות.
- מר דני ברזילי:** גירעוני.
- מר איתן אהרון:** זו טעות, בהכנת התקציב.
- מר דני ברזילי:** וכולם, זה תקין, תקין, ושם בעמוד 16 למטה, כתוב, לא תקין, ויש גירעון.
- מר איתן אהרון:** אף פעם לא יכול לצאת ככה. זה חייב לצאת מאוזן.
- מר גדי ירקוני:** הוא לא עבר את המבחן של זכות וחובה.
- מר איתן אהרון:** לא, לא, לא, לא, זו טעות טכנית בהכנת התקציב. אין פה משהו אחר.
- מר ניר ים:** תראה, בוא נעשה את זה ככה. קודם כל, הם ביקשו תקציב מצד אחד. מצד שני, הספרים שלהם, נכון להיום, מראים את מה שהם מראים. ויש פער בין התקציב לבין הביצוע. זה יכול לקרות. הדו"חות הכספיים שלהם עדיין לא נבדקו, אוקי? אני מניח שהדבר הזה, אם הוא תקלה או לא, או איך סוגרים את הפער. כי בסופו של דבר, זה צריך להישאר, להיות מאוזן, על 0.
- מר דני ברזילי:** בדיוק.
- מר ניר ים:** אבל יכול להיות שזה עוד השלב. בשלב הזה, לסגור את המאזן, עוד לא הגיע.
- מר איתן אהרון:** ניר, 2011, זה לא רלוונטי למאזן ולדו"חות הכספיים שלהם. זו פשוט

טעות בהכנת התקציב. צריך לאזן את זה מתוך המוסדות. מתוך השתתפות מוסדות.

מר ניר ים: טוב, אני לא, בכל מקרה, אני יודע להגיד בוודאות שהדו"חות עוד לא נסגרו. זאת אומרת, מה שאנחנו רואים פה כנתוני 2021, הם לא נתונים סופיים, חתומים. לזה התכוונתי. בין אם זה נכון שיש גירעון ובין אם לא.

מר תמיר בוקובזה: זה לא תקציב מול ביצוע, לא ברור.

מר איתן אהרון: זה לא ביצוע.

מר תמיר בוקובזה: נכון, זה לא ביצוע. זה לא תקציב לביצוע.

גב' דנה אדמון: זה לא רלוונטי. זו טעות.

מר תמיר בוקובזה: סבבה.

מר ניר ים: האם אנחנו יכולים להרים יד ולאשר? מי בעד לאשר את האצלות הסמכויות והתקציבים שהתבקשו? 25 בעד.

גב' מזל ערוסי: 25, מאיפה נוספו שניים?

מר ניר ים: האם יש נמנעים? אין נמנעים. מתנגדים? אין מתנגדים. תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר האצלת סמכויות ותקציב לוועדים מקומיים כדלהלן:

ועד מקומי אורים – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 1,682,000 שח לשנת 2022.

ועד מקומי דקל – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 418,550 שח לשנת 2022.

- ועד מקומי מגן – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 1,980,200 שח לשנת 2022.
- ועד מקומי ניר יצחק – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 2,980,000 שח לשנת 2022.
- ועד מקומי עין השלושה – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 1,540,000 שח לשנת 2022.
- ועד מקומי עמינו – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 601,360 שח לשנת 2022.
- ועד מקומי צאלים – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 1,017,000 שח לשנת 2022.
- ועד מקומי שדי אברהם – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 750,000 שח לשנת 2022.

4. ממונה על מידע פלילי.

מר ניר ים: ממונה על מידע פלילי. ממונה על מידע פלילי, צירפנו איזשהו דף הסבר. למעשה, התבקשנו יותר נכון, אנחנו מחויבים למנות גורם מועצתי שיהיה זה, שיהיה איש הקשר לקבלת מידע פלילי, בכל מה שקשור לענייני המועצה, לפעמים עניינים פרסונליים, שקשורים במועצה.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: על תושבים או על עובדים, או גם וגם?

מר ניר ים: לא, על עובדים, עובדים. אין לו שום קשר בעניין הזה לתושבים. אנחנו לא שם. ומחויב שיהיה ממונה כזה. מחויב שהוא יעבוד עפ"י נהלים מסודרים וברורים. אנחנו מציעים למנות לעניין הזה את החבר, מתן שטרית, שיושב פה לידינו. בכך, אנחנו גם חוסכים של גיוס כח אדם נוסף למועצה אזורית אשכול.

גב' דנה אדמון: אני רק מקווה שהכתפיים שלו-

מר ניר ים: זהו, זה כבר עלה לדיון.

גב' דנה אדמון: שיש לך מקום בחטיבה.

מר מתן גדליהו: הוספתי עוד דף לקו"ח שלי.

מר ניר ים: אז זה מתן. אנחנו באמת מעמיסים עליו כל איזשהו פרק של הקצאת משימה נוספת. בינתיים הוא עומד. בינתיים הוא עומד בעומס, וזה עובד. יש למישהו יש איזושהי הערה לעניין הזה? אז אם לא, הייתי מבקש שנאשר את מתן. מי בעד, בבקשה ירים את היד. 25. נמנעים? אין. מתנגדים? גם אין. אז לגבי הממונה על מידע פלילי.

החלטה: הוחלט פה אחד (25 בעד) לאשר את מינויו של מתן שטרית לתפקיד ממונה על מידע פלילי במועצה.

5. ממונה על הגנת הפרטיות.

מר ניר ים: יש, מה שנקרא, ממונה על הגנת הפרטיות. שגם זה עוד לא, רגע, זה כן נכון. ניחשתם נכון. וזה דבר שהוא כרגע עדיין לא בגדר של חובה. אבל אנחנו כן נכון לנו להיערך לדבר הזה. זה נושא שנקרא לזה, הוא היום מתכתב בצורה מאוד מאוד אדוקה, מאוד אדוקה, עם הממונה על אבטחת המידע.

מר אמיר פלג: מה שהיה בדו"ח הקודם.

מר ניר ים: נכון. רוב תכולת התפקיד בגדול, זה אבטחת מידע. עם כמה אלמנטים נוספים. כיוון שכבר מתן, א', הוא נשאר במקום על הכתפיים. וגם אישרנו אותו כבר, הוא למעשה זה שממונה על אבטחת המידע ברשות, אז אנחנו מציעים לצרף לו גם את הטייטל הזה. והוא גם במשימה הזאת יעבוד. מישהו, יש לו משהו להעיר? לא. שירים את היד, ברשותכם. מי בעד?

מר גדי ירקוני: 25.

מר ניר ים: 24. לא יודע. 24, יצא. 25. נמנעים? אין. מתנגדים? אין. אוקי, תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (25 בעד) לאשר את מינויו של מתן שטרית לתפקיד ממונה על הגנת הפרטיות במועצה.

6. הקצאת מבנה לקופ"ח מכבי בבני נצרים.

מר ניר ים: הקצאת מבנה מרפאה לקופ"ח מכבי בבני נצרים. הקדמה קטנה.

מר גדי ירקוני: ידידיה, אני ביקשתי ממך שתעשה את ההקדמה למבנה, אתה זוכר?

מר ידידיה: אוקי.

מר גדי ירקוני: אני ביקשתי מידידיה שהוא יעשה את ההקדמה. לא רק בגלל שהוא תושב בני נצרים, אלא בגלל שהוא היה מאלה שתכננו ובנו את המבנה הזה, יחד עם התורמים. אז הוא ייתן את הפרטים הכי מדויקים. הכי מסודר, בסדר? ואחרי זה, אפשר לשאול אותו שאלות גם, שאולי מישהו.

מר ידידיה: טוב, בבני נצרים תכננו יחד עם החטיבה להתיישבות, וביחד... מבנה מרפאה. הייתה לנו מרפאה עם רופאה ביישוב, שישבה בתוך קרוון אצלנו. וגם הוציאה חשבוניות למכבי. ובאיזשהו שלב החלטנו שזה צריך לדאוג, ולתת מענה מספיק גדול. ופנינו לחטיבה להתיישבות ולקק"ל ארה"ב. קיבלנו את האישור שלהם. בסוגריים, אני אגיד, זה היה בניגוד לאסטרטגיה של הכללית של מכבי. הם לא אהבו את הדבר הזה. אבל הכסף כנראה הכריע. גויס כסף. ובעצם, הסיפור היה איפה לשים את המבנה עפ"י הקרקעות של מה שיש ליישוב. לתת לדבר הזה לקרות בפועל. בתוך הדבר הזה, יש פרוצדורה מסוימת, שאם אנחנו שמים את זה על קרקע של

המועצה, עושים איזה סוג של שינוי תב"ע לקרקע שלנו, ומביאים את זה לרמ"י, הכסף שאנחנו צריכים לשלם על המרפאה, הופך את העסק ללא רלוונטי, גם בהיבט של הכלכליות שלו, וכמעט בלתי אפשרי. זו בעצם שומת מס שצריכים לשלם לרמ"י סתם. בלי שום סיבה. זה כאילו מבנה עסקי שהוא לא עסקי בכלל. בדבר הזה, הגענו להסדר עם המועצה, שבעצם הקרקע, המבנה נחשב על המועצה.

מר גדי ירקוני: כמו גן.

מר ידידיה: כמו גן. כמו מבנה ציבור. מבנה ציבור. בעצם, אין פה יותר מדי זה. ואז ככה, בעצם רמ"י לא נותנת את שומת המס על הדבר הזה. בעצם, הקרקע היא לא הופכת להיות קרקע עסקית. והמרפאה יכולה לצאת לדרך. סייג אחד, אם זה עושה לא מספיק שכל, צריך לזכור שהייתה תקופה. אני אומר את זה רק בזה, בכללי, כן, כללית. זו הקרקע. אני ניהלתי גם את המו"מ, זרקה אותה מכל המדרגות. במכבי בכלל צחקו על ארה"ב, על ה-JNF. מה הם חולמים, שיהיה פה מבנה כמו של אמריקה. יש להם חשבון, כמה רופאים לנפש, נכון? כמה רופאים צריך לטפל בכמה נפשות. מכיוון, שלא התקרבונו, כל דרום המועצה לא התקרבו לדבר הזה. אמרו, אין מה לדבר איתכם בכלל. ומי שהגדיל את היעדים, זה היה בעצם הכסף של קק"ל. של קק"ל ארה"ב.

מר גדי ירקוני: ראסל, ראסל.

(מדברים ביחד)

מר ידידיה: אה, רק להדגיש, למועצה אין שקל בדבר הזה, כן. לא השקיעה כלום.

מר גדי ירקוני: סליחה, כל הכסף של התורם או של היישוב. אני לא יודע של התורם. של התורם. המועצה לא שמה פה שקל. בגלל זה, זה לא כמו כל מו"מ שאנחנו מנהלים עם קופות החולים. ואכן, אז, כמו שאתם אומרים, הכללית, הייתה שם מדיניות אחרת. הם לא רצו להיכנס, הם לא זה. הם חשבו שיש בהם דברים גדולים. נתונים, כל מנכ"ל מגיע והמדיניות שלו. אני זוכר את המו"מ שהתקיים שם בינם לבין זה. אנחנו, כל 5 שנים נהיה צריכים להאריך, כמו כל מבנה שאנחנו

עושים את ההקצאה. זה מה שקורה פה עכשיו.

מר ניר ים: יש רק, כדי לסבר כאן את האוזן, יש בגדול 2 נהלים שהמועצה

מקיימת. נוהל אחד זה נוהל של השכרה. שבא גוף-

גב' דנה אדמון: הקצאה.

מר ניר ים: מה?

גב' דנה אדמון: הקצאה.

מר ניר ים: השכרה. בא גוף ושוכר נכס מהמועצה לתקופה מסוימת. סוגרים איתו

הסכם, משלם. כמובן, צריך לעשות את זה בנוהל, אם יש עוד מציעים והכל. נוהל מסודר. יש נוהל,

כן, למשל כללית שיושבת בצוחר, בתור דוגמה. והיא שוכרת את המבנה. היא יודעת לשלם עליו

למועצה. וזה בסדר גמור, זה נכס מועצתי בהשכרה. התשלום עובר למועצה, הסכם מסודר. ויש נוהל

שנקרא, הקצאה. הקצאה שבאים, המועצה מקצה שטח או מבנה או גם וגם. וזה נוהל שלמעשה הוא

הוגדר כנוהל ללא תמורה, או בתמורה סמלית. היה יכול לקחת שקל לשנה. וזו התמורה הסמלית.

אבל זה נוהל אחר.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: למה שהמועצה תרצה לעשות דבר כזה?

מר ניר ים: להקצת?

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: אם היא לא מרוויחה מזה כלום.

מר גדי ירקוני: לעזוב ליישוב.

מר ניר ים: תראי, קודם כל המועצה, אני אגיד. המועצה, לפעמים חייבת לעשות את זה. כשהקרקע למשל, היא קרקע מועצתית, אוקי? יכול להיות משהו ששייך ליישוב, כמו במקרה הזה. זה בדיוק המקרה הקלאסי. המבנה שייך ליישוב. כל ההוצאות על המבנה, מי שלוקח אותן בתכנון, זה היישוב. הקרקע, שייכת למועצה.

מר תמיר בוקובזה: לא, לא, לא.

מר ניר ים: ככה זה, זו הסיטואציה.

מר תמיר בוקובזה: בסדר. במליאה הקודמת אמרת, בדיוק ההפך.

מר ניר ים: אמרתי, אמרתי. ולא אמרתי שאין פה איזו לקונה.

מר תמיר בוקובזה: זו לא לקונה. זה בדיוק ההפך-

מר ניר ים: לא אמרתי.

מר תמיר בוקובזה: כי זה מבנה נייד היה. וזה מבנה קבע. ומבנה הקבע שייך לבעל הקרקע עפ"י חוק. ואין אפשרות לפצל בין מבנה קבע לבין בעלות על הקרקע, זה הולך יחד.

מר ניר ים: נכון. עד כאן, הכל נכון. הכל נכון, חוץ מאשר המציאות שאנחנו חיים בה. שיכול להיות שעוד ייקח זמן, אם בכלל, להסדיר אותה. זאת אומרת, יש מצב עובדתי, מה?

גב' דנה אדמון: לא נגמר החוזה? זה בדיוק הזמן להסביר דברים, לא?

מר ניר ים: לא, עוד פעם, לא בהכרח. כי יש דברים שעוד לא, עוד סיבה ממש

טובה להסדיר אותם. זאת אומרת, די מוסכם ודי ברור, שלמרות הכל, הקרקע היא קרקע מועצתית, אוקיי? זו עובדה. המבנה, מבנה של היישוב. עובדה שניה.

מר תמיר בוקובזה: זו לא עובדה, וזה לא נכון.

מר ניר ים: אתה צודק שמשפטית, משפטית-

מר תמיר בוקובזה: אין משפטית.

מר חנניה אווקרט: מה שנמצא-

מר תמיר בוקובזה: ידענו שתהיה לנו פה בעיה, נכון?

מר ניר ים: ידענו, ידענו. לא, אני לא רואה בעיה. זאת אומרת, אם, אפשר להעיר

אותה, אבל היא עדיין לא חייבת להיות מוגדרת כבעיה. יש לנו במועצה, יש לנו במועצה הרבה מאוד מבנים, הרבה מאוד מבנים שהם מבנים שלא שייכים למועצה, והקרקע היא קרקע מועצתית. בתור דוגמה, מי שישתכלל למערב, דני מכיר, יושב לו בית ספר שלם, שהיה נקרא פעם-

מר דני ברזילי: כעל המבנים של המוסד החינוכי-

מר ניר ים: נכון. כל מה שנקרא פעם, מעלה הבשור, אוקיי? אלה מבנים של עמותה

שנקראת מעלה הבשור. יושבים על קרקע מועצתית. בינתיים, חיים עם זה בשלום. לא אומר שזה בדיוק כמו שאולי צריך להיות, או כמו שהמשפטנים מגדירים את זה. אבל עדיין אפשר לחיות עם זה. ואף אחד לא יוצא נפגע מהסיפור הזה. זהו.

מר גדי ירקוני: אני רוצה להבין, למה אתם רואים בעייתיות?

מר חנניה אוקרט: למכבי שמכבי לא תשלם?

מר ניר ים: למה שמי?

מר גדי ירקוני: אם זה לא מבנה שלנו-

מר חנניה אוקרט: למה שמכבי לא תשלם את השימוש על המבנה?

מר גדי ירקוני: אז אם היא תשלם, היא תשלם ליישוב או לתורם.

מר אמיר פלג: אבל דודי אמר שהוא עסק, נגיד, עם כללית, על 2 מרפאות-

מר ניר ים: לא, הן שלנו. הן שלנו.

מר גדי ירקוני: אנחנו השקענו בהם.

מר ניר ים: תראה, אנחנו, כדי, לצורך העניין, אם באמת יום אחד, ואני לא אומר

שהגיע היום הזה. אם יום אחד נצטרך להסדיר את זה, נוכל לעשות אחד מהשניים. או לקנות את המרפאה מבני נצרים. ואנחנו לא רוצים עדיין לקנות את המרפאה הזאת. או לתת את השטח, או לתת את השטח הזה לבני נצרים. וגם את זה כרגע, אנחנו לא רוצים לעשות.

גב' דנה אדמון: מלכתחילה, מדובר על פה משהו חדש. זה מלפני 5 שנים. שאלה רויטל

מלכתחילה, למה שם, מה האינטרס, אני, מחילה, ידידי, כן? מה אינטרס המועצתי? כי אני אנחנו יושבים בכובע הזה של הבנת האינטרס הכללי, של כלל תושבי המועצה. מה האינטרס המועצתי

להיכנס לדברים כאלה, בנקודת הזמן הזאת? זה שאיך קראת לזה, דני, המוסד החינוכי יושב, הוא של קיבוצים, זה מה שמה ההסדר. השאלה, מה האינטרס המועצתי לעשות דבר כזה?

מר גדי ירקוני: אז אני אסביר.

גב' דנה אדמון: בלהיכנס לשם.

מר גדי ירקוני: אני אגיד לך מה אני רואה את האינטרס. אנחנו פה, חברי המליאה וראש המועצה, פה וגם סגנו של נציגי ציבור, על מנת לשרת את התושבים. אנחנו ברגע הזה שנתנו קרקע לבנות מרפאה לתושבי אשכול, שהביא תורם לכסף. עשינו שירות לתושבי המועצה. אנחנו אוהב להרוויח. עכשיו פה, כשאני מרוויח, אני גם צריך להשקיע. ולא השקעתי כלום. להבדיל מהמרפאה בצוחר, ובאבשלום-

גב' דנה אדמון: המועצה השקיעה בה?

מר גדי ירקוני: בוודאי.

גב' דנה אדמון: מה בוודאי?

מר גדי ירקוני: מי בנה שם?

דובר: תקציב המדינה.

מר גדי ירקוני: מה זה משנה, חבר'ה?

(מדברים ביחד)

מר תמיר בוקובה: אני בעד התשובה שלך, גדי, מה זה משנה? של המועצה, לא של המועצה.

מר גדי ירקוני: אני מקשיב, אני הקשבתי לכולם, אני מקשיב.

מר חנניה אוקרט: איך השכירות פוגעת בתושבים?

מר גדי ירקוני: לא, אני אגיד לך. המבנה הוא של היישוב. אנחנו, בא ליישוב, ומחר זה יכול להיות מבטחים, ואומר לי, גדי, אנחנו רוצים. חבריה, נורא קשה. אנחנו רוצים לבנות מבנה בשירות היישוב. על מנת שלא נשלם לרמ"י, לרמ"י כספים, אנחנו צריכים שהשטח יהפוך להיות שטח מועצתי. תפקידי, ככה אני רואה אותו, הוא להפוך את השטח לשטח מועצתי, כל עוד זה חוקי, ולתת למבטחים לבנות את המבנה לשירותיו, על השטח של המועצה. אחרי זה, מבטחים יכולים להשכיר אותו למי שהם רוצים. לתת אותו למי שהם רוצים. למה לא? זה לגיטימי לגמרי, איפה הבעיה? לא, אני באמת שואל. איפה, אני לא רואה את הבעיה.

גב' דנה אדמון: היום אמרנו שזה לא מבנה עסקי, אתה יודע, יש שם מרפאת שיניים שהיא עסק לכל דבר שם לא?

מר גדי ירקוני: אבל זה את לא צריכה להגיד למנהל. אנחנו לא צריכים.

גב' דנה אדמון: אני לא יודעת, אני שואלת.

מר תמיר בוקובה: כל מה שאנחנו רוצים, זה שמכבי ישלמו שכירות למועצה.

מר גדי ירקוני: למה?

מר תמיר בוקובה: למה לא?

מר יזידיה: תמיר, השאלה אם היא חוקית מול המועצה או שוויון בין תושבים? שאני אבין את השאלה.

מר תמיר בוקובה: מה, מה, מה?

מר יזידיה: זו שאלה לשוויון בין כלל התושבים, או שאלה על חוקיות של המועצה?

מר תמיר בוקובה: חוקיות.

גב' דנה אדמון: לא חוקיות. יש פה גוף ענק-

מר תמיר בוקובה: אני אומר שצריך לקחת-

מר יזידיה: אני שואל, אני לא אומר.

מר תמיר בוקובה: אני לא מבין את השאלה.

מר יזידיה: הטענה שלך, או הטענה שלכם, על מה היא? היא על השוויון?

גב' דנה אדמון: אין לנו טענה. קודם כל, אנחנו מנסים להבין.

מר תמיר בוקובה: אבל מתפלאים על זה שמכבי תשלם שכירות למועצה על השימוש במבנה, כמו שכללית משלמת.

- מר יזידיה:** אז מכבי משלמת שכירות מטר ליישוב, כי היישוב בנה את הנכס.
- מר תמיר בוקובה:** רגע, אבל זה לא אמרתם.
- דובר:** הוא אמר בהתחלה.
- מר תמיר בוקובה:** לא.
- מר חנניה אוקרט:** אף אחד לא אמר את זה.
- מר תמיר בוקובה:** שניה, שניה, רגע.
- מר חנניה אוקרט:** זו פעם ראשונה שאתה אומר את זה.
- מר תמיר בוקובה:** מכבי משלמת שכירות ליישוב על הנכס? איפה זה נאמר? איפה זה רשום? מישהו רוצה להגיד.
- מר גדי ירקוני:** הוא אמר את זה.
- מר תמיר בוקובה:** יושבים פה 25 חברי מליאה.
(מדברים ביחד)
- מר ניר ים:** דקה, דקה, דקה, דקה. אני מסביר עוד פעם. הקרקע, הקרקע-
- מר שמואל מרמלשטיין:** תמיר, ונגיד שמכבי משלמים ליישוב, אז מה קרה?

מר תמיר בוקובזה: אז אני רוצה לדעת את זה.

מר שמואל מרמלשטיין: מה קרה?

מר תמיר בוקובזה: אני רוצה לדעת. מותר לי-

מר שמואל מרמלשטיין: בסדר, אז-

מר תמיר בוקובזה: לא, אני חוקר את זה. לא נכון-

מר ניר ים: בסדר.

מר תמיר בוקובזה: תסתכל איך אני צריך לקבל את המידע.

מר ניר ים: תמיר ושמיל, שניה. הקרקע, הקרקע, קרקע מועצתית-

מר חנניה אווקרט: מכבי לא צריכה לשלם פעמיים. אם היא משלמת, אז זה בסדר.

מר ניר ים: סבבה. בשביל זה, גם צירפנו, לגבי בקשתכם-

מר אלון דודי: מכבי עין הבשור, למי משלמת?

גב' מזל ערוסי: מכבי עין הבשור משלמים לעין הבשור?

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: אוקי, בואו נעשה את זה, חברים, ברשותכם, ברשותכם, קצר ולעניין. בחומרים המצורפים, איתן, בחומרים המצורפים 2 דברים. 1, באמת אישור ההקצאה, הסכם ההקצאה, שהוא יצא מתוך ההקצאה, שניה, מזל. יצא מתוך ההקצאה הקודמת שנעשתה לפני 5 שנים. והדבר השני שיש שם, זה הסכם משולש, אם תשימו לב, בין מכבי ובני נצרים. הקרקע כאמור, היא קרקע מועצתית. המבנה כאמור, הוא מבנה ששייך לבני נצרים. הם יזמו, הם תרמו, הם השקיעו. גייסו את הכספים. וזה שייך להם. אז בגדול, אותנו נוהל ההקצאה מחייב, וזה מה שאנחנו מביאים היום להחלטת המליאה. וכל השאר, השכרה בין בני נצרים.

מר אלון דודי: אני רוצה שנייה להוסיף משהו. אני באמת לאחרונה מתעסק הרבה בסיפור הזה של השכירות. אני רוצה להגיד ככה, עצם זה, ובאמת, אני דווקא חושב שזה ממש ממש ברכה. כי עצם שנבנה מבנה בלי שיש את התקנים של אנשים, שאם בכלל יתנו שירות, וקופת חולים נאלצת לבוא ולתת שירות בדרום המועצה, ולייצר איזושהי תחרות על הסיפור הזה, זה דבר שהוא, שווה המון.

רגע, אני אומר שכרגע, אני בקשר עם מכבי בתקופה האחרונה, והם סוג של מחזרים אחרינו. ואנחנו כרגע מחפשים לבנות או לשפץ או משהו במתחם המועצה ולבנות, ושהם יבואו לטווח ארוך. גם פה, יכול להיות להרחיב את השירותים ולהיות קרובים, ופתאום הם רוצים מה שנקרא, ראו כי טוב, אוקי? אבל אני חושב שדווקא המרפאה-

גב' דנה אדמון: אבל זה לא הדיון, דודי. זה לא הדיון.
(מדברים ביחד)

גב' דנה אדמון: הדיון הוא לא שם. אין שום דבר נגד בני נצרים.
(מדברים ביחד)

גב' דנה אדמון: לא היה פה דיון עדיין. היו פה שאלות להבין. ביקשו מאיתנו, יש פה

סעיף שמבקש הצעת מתווה מרפאה לקופת חולים מכבי בבני נצרים. שאלנו שאלות בשביל להבין את מהות הדבר, זה הכל. אף אחד לא רוצה לקחת שום דבר מאף אחד, לכנות בשמות, להיות צר עין. העניין הוא להבין את הדברים. אנחנו בסופו של דבר מרימים את היד, יש לנו אחריות. אנחנו שואלים את וזה העניין. זה שמבורך שהם עושים לעצמם, ובסופו של דבר זה גם לטובת כלל היישובים, כולנו מברכים על זה. אני מבקשת להתייחס עניינית לשאלות, ולהפסיק להגיד שאם יש שאלות, אז צר עין או לא מתאים או לא לעניין. המקום הוא נקי, ובשביל להבין את הדברים, זה הכל.

מר אלון דודי: אתם זוכרים שהעברנו פה לפני, לא זוכר כמה מפגשים, נתן הקצאת המבנה של הספרייה לעמותת לא מפקירים פצועים בשטח. גם ל-15 שנה, במקום 5, והיה פה אישור מיוחד, בשקל לשנה. כי חשבנו כולם שזה נכון שבמקום הזה, זה לא על הקצאה, כמו שניר הסביר. במקרה הספציפי הזה, זה למרפאה ביישוב איקס. מחר בבוקר, זה גם ביישוב וויי-

גב' דנה אדמון: לקונה בעייתית-

מר אלון דודי: זאת אומרת, זה הליך נורא פרוצדורלי. ואני בעיניי, לא רואה כאן-

מר תמיר בוקובזה: זה לא העניין. אני אסביר שנייה איפה הבעיה, אבל יש לי בעיה אחת בסיפור הזה, בסדר? שגם דיברתי על זה ניר עם לפני כן, וגם פה. ובשום שלב, אף אחד לא אמר שמשולמת שכירות ע"י מכבי-

גב' דנה אדמון: נכון, שאלנו את זה.

מר תמיר בוקובזה: אין לי בעיה עם זה שהיא משולמת. אין לי בעיה שבני נצרים בנו אותה. זה בסדר גמור. אבל מישהו, כאילו מנסה להעלים את החלק הזה ולא להגיד אותו. עד שידידה אומר את זה, כן, משלמים ליישוב. זה בסדר גמור שמשלמים ליישוב. היישוב בנה את המבנה, אחלה. לא מסובך לבוא ולהגיד, הם משלמים. ולא להגיש לי פה פרוטוקול של חניס. ואז אני

שואל את השאלות, ועל זה, וגם דיברתי איתך לפני כן, ניר, ואמרתי לך, פה תהיה לי את הבעיה. תביא את הנתונים האלה. בדיוק על השכירות. לא הפתעתי אותך.

מר ניר ים: בסדר, אז אוקי, אבל זה היה נראה לנו המובן מאליו.

גב' דנה אדמון: איך זה מובן מאליו?

מר ניר ים: ככה היה נראה לנו. המובן מאליו. זו גם פרוצדורה שהיא פרוצדורת המשך. השאלות שנשאלו, מהבחינה הזו, כמובן שאני מניח שאם הייתי נשאל שאלה ישירה למי מכבי משלמים וכמה הם משלמים, הייתי עונה על זה תוך שנייה. החומר הזה מצורף לפה יש את ההסכם, מראה 6,400 ש"ח, אם אני זוכר ומשהו-

מר תמיר בוקובה: זה דמי אחזקה, זה לא דמי שכירות.

מר ניר ים: תקרא לזה איך שתקרא לזה, תקרא לזה איך שתקרא לזה, בגדול זה-

מר תמיר בוקובה: הסכם שירותי אחזקה.

(מדברים ביחד)

מר ידידיה: אני לא שאלתי את השאלה ממקום כזה, שאלתי אותה כדי יש פה כן

דיון, שאם הוא לא דיון אז סבבה. אבל אם הוא דיון, אז צריך לפתוח אותו, כי סתם כל זה להסתכלות. דיון השכירות, אני אמרתי אותו לא בהסתרה, אנחנו מקבלים, תקרא לזה אחזקה, תקרא לזה שכירות, לא משנה. זו התקשרות שלנו עם מכבי. אני אומר בגדול. אני חשבתי שיש דיון על עצם זה שהמועצה מקצה קרקעות לדברים כאלה.

ואם זה הדיון, שנייה, בשביל זה שאלתי מקודם על מה הדיון. זה מה שאני אמרתי בלי לשפוט. אז אם הדיון על עניין הקצאת הקרקעות, יש לי מה לומר. אם זה לא דיון, אז סבבה. ואם היה הדיון היה רק

לדעת או שלהבין את הקטע של השכירות, אז זו התשובה. זהו. ואם יש משהו על הקצאת קרקע-

מר תמיר בוקבזה: ההקצאה ברורה. עכשיו השכירות ברורה. תודה. פשוט.

מר ניר ים: מישהו עוד רוצה לשאול משהו שלא היה ברור? ואני מתנצל אם זה לא

היה ברור עד עכשיו. לא? אז נעבור ברשותכם להצבעה. מיד בעד לאשר את הקצאת הקרקע למרפאת

מכבי בבני נצרים? 20 בעד. מי נמנע? 20 בעד. 21 בעד. מי נמנע? אין. מי מתנגד? אין מתנגדים. תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (21 בעד) הקצאה של מבנה מרפאה בבני נצרים למכבי שירותי בריאות, בהתאם לפרוטוקול ועדת הקצאות מיום 16.12.21 כלהלן: לאור העובדה שמספר הגורמים בשוק, שיכולים לעמוד בקריטריונים הנדרשים לצורך הקצאת הקרקע להקמת והפעלת מרפאה, מוגבלת, וכי חרף הפרסום שבוצע, עד למועד ישיבת הוועדה לא התקבלה כל פנייה ו/או התנגדות מגורם שכזה, הוועדה ממליצה למליאה לאשר את בקשת מכבי שירותי בריאות אגודה עותמנית ולהקצות את מבנה המרפאה בשטח של כ-480 מ"ר, לצורך הפעלת מרפאה, ביישוב בני נצרים, בגוש 39235, חלקה 56, מגרש 1351, לפי תב"ע 4/480/03/7 (מס' מגרש קודם 376, לפי תב"ע 1/480/02/7), לתקופה של 58 חודשים, מתאריך 15.1.22 עד לתאריך 14.1.26, ובהתאמה למפורט במטרת החכירה והתנאים המיוחדים בחוזה מעודכן מ.א. אשכול/רמ"י 900030146 מיום 5.12.21 (מס' חוזה קודם 60344685 א' מיום 10.4.11). וזאת בכפוף לחתימת הסכם שימוש בין המועצה לבין אגודת מכבי שירותי בריאות בהתאמה.

7. תב"רים למליאה.

מר ניר ים: תב"רים. ברשותכם, יוקראו ע"י מתן.

מר מתן גדליהו: אנחנו בעמוד 36, אפשר להתחיל? אז כל התב"רים של חולית, זה 4

הראשונים. נצביע על כל אחד מהם בנפרד, אבל לכולם אותו עיקרון. אנחנו מאזנים אותם. כאילו,

באיזושהי חריגה תקציבית, בסוף שנה, אנחנו חייבים לאזן. בכולם, או שכבר התקבל הכסף מהיישוב, או שיש התחייבות חתומה, והכסף יתקבל בהמשך. אנחנו מבקשים להגדיל את ארבעתם בתקציב היישוב. אז 585, אנחנו מגדילים ב-1,166,000 ש.ה. מי בעד?

מר ניר ים: 21.

מר מתן גדליהו: נגד? נמנעים? תב"ר 1156, על אותו עיקרון. אנחנו מגדילים ב-477,200 ש.ה את התחייבות היישוב. מי בעד?

מר ניר ים: 22. נמנעים?

מר מתן גדליהו: נמנעים? נגד?

מר ניר ים: אין.

מר מתן גדליהו: אין. תב"ר 1157. אנחנו מגדילים את התחייבות היישוב ב-1,007,550 ש.ה. מי בעד?

מר ניר ים: 23.

מר מתן גדליהו: נגד? נמנעים? תב"ר 1158. אנחנו מגדילים את התחייבות היישוב ב-400,000 ש"ח. מי בעד?

מר ניר ים: 22.

מר מתן גדליהו: תב"ר 1211, גם עם אותו עיקרון שהסברתי קודם. רק שהפעם זה

אורים. ואנחנו מגדילים את התחייבות הישוב ב-400,000 ₪. מי בעד?

מר ניר ים: 23.

מר מתן גדליהו: נגד? נמנעים?

מר ניר ים: 0.

מר מתן גדליהו: אוקי. תב"ר 619, כיסופים. הגדלנו אותו לאחרונה, גם כדי לאזן תקציבית. ועכשיו הגיעה גם הרשאה של משרה הכלכלה. הרשאה על סך 2,864,214 ₪. זו ההגדה כאן. מי בעד?

מר תמיר בוקובה: הקרנות פה, זה כבר משהו שאושר? אנחנו-

מר מתן גדליהו: זה כבר משהו שאושר. ההגדלה הנוכחית היא רק על הסכום שמצוין שם. ההתחייבות של משרד הכלכלה.

מר איתן אהרון: זה הקמת מעון יום, או זה תכנון מעון יום?

מר מתן גדליהו: זה כבר לא תכנון. זה עבר לשלב ההקמה כרגע, עם קבלת ההרשאה החדשה. אבל השם משתנה.

מר ניר ים: 19 בעד. יש נמנעים? יש מתנגדים?

מר מתן גדליהו: תב"ר 1203. מגן, תשתיות ופיתוח ל-16 יחידות. אנחנו מגדילים כאן 816,000 ש"ח. התחייבות של משרד השיכון. אנחנו בעצם מגדילים את ההתחייבות של המשרד,

שכבר חלק ממנה קיים. מי בעד?

מר ניר ים: 21. נמנעים?

מר מתן גדליהו: נגד? נמנעים?

מר ניר ים: מתנגדים? 0.

מר מתן גדליהו: תב"ר 1308, פיתוח תשתיות ל-54 יחידות ברעים. אנחנו מגדילים את התב"ר בהתחייבות של משרד השיכון על סך 2,851,200 ₪, ומקטינים את התחייבות היישוב באותו סכום בדיוק. סכום התב"ר לא משתנה. מגדילים התחייבות משרד השיכון, מקטינים יישוב באותו סכום בדיוק. מי בעד?

מר ניר ים: 20.

מר מתן גדליהו: נגד? נמנעים? תב"ר 1309, תשתיות ל-24 מגרשים בנווה. הגדלה של 717,400 ש"ח. הכל ממשרד השיכון. מי בעד?

גב' מזל ערוסי: איפה זה?

מר מתן גדליהו: בנווה.

מר ניר ים: 23.

מר מתן גדליהו: נגד? נמנעים? תב"ר 1310 בנירים. בדיוק אותו דבר. מגדילים התחייבות של משרד השיכון ב-585,000 ₪. מי בעד?

מר ניר ים: 20 בעד. נמנעים?

מר מתן גדליהו: נגד? נמנעים? תב"ר 1320. קיבלתם קודם הסבר מאילן. אני אגיד רק שיש פה 2 התחייבות. אחת מקק"ל, על סך 945,000 ₪, ואחת מקרן היסוד על סך 630,000 ₪. מי בעד?

מר חנניה אוקרט: גדי, ההגדלות האלה, זה יותר מ-2 יישובים.

מר ניר ים: בעד 23. יש נמנעים? יש מתנגדים. אין. 23.

החלטה: הוחלט פה אחד (21 בעד) לאשר תב"ר 585 – חולית – תשתיות ל-10 בתי אגודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (22 בעד) לאשר תב"ר 1156 – חולית – תשתיות ל-2 בתי אגודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר תב"ר 1157 – חולית – תשתיות 31 יח' – הרחבה קיבוצית.

החלטה: הוחלט פה אחד (22 בעד) לאשר תב"ר 1158 – חולית – תשתיות ל-12 יח' – העמקת הסבסוד.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר תב"ר 1211 – אורים – תשתיות ופיתוח ל-32 יח'.

החלטה: הוחלט פה אחד (19 בעד) לאשר תב"ר 619 – כיסופים – תכנון מעון יום.

החלטה: הוחלט פה אחד (21 בעד) לאשר תב"ר 1203 – מגן – תשתיות ופיתוח ל-16 יח'.

החלטה: הוחלט פה אחד (20 בעד) לאשר תב"ר 1308 – רעים – פיתוח תשתיות ל-54 יח'.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר תב"ר 1309 – תשתיות ל-24 מגרשים בנווה.

החלטה: הוחלט פה אחד (20 בעד) לאשר תב"ר 1310 – נירים – תשתיות ופיתוח ל-12 יח'.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר תב"ר 1320 – מועצה – מיגוניות ברחבי המועצה.

8. תב"ר שנתי ל-2022.

מר מתן גדליהו: סיימנו תב"רים. נעבור לתב"ר שנתי.

מר ניר ים: לפני שעוברים, אני חייב להגיד מילה אחת. כי באמת, הדף הזה באמת

מראה, באיזה כיוון המועצה הזאת הולכת. זה לא תעמולת בחירות, אבל זה אמיתי בשטח.

מר גדי ירקוני: זה גרעין הרי יכול לבוא 3 פעמים. רק שיבוא. הוא לא ירצה לבוא.

(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: חבריה, אנחנו מתכננים מעל 120 משפחות בשנה. עכשיו אנחנו רוצים

להכפיל את זה. ואני רוצה להגיד פה, אתם יודעים מה, אני כן רוצה להגיד. בתור נציגים של יישובים,

שאתם יכולים להגיד ביישובים שחוששים מהגדלות, שייגמרו להם המגרשים, אנחנו נלך להגדלות

תביעות לכל יישוב. אל תחששו לתת שטחים צהובים למתיישבים חדשים. זה לא יהיה על חשבון

הבנים שלנו יותר מאוחר. התביעות יגדלו.

- מר תמיר בוקובה:** הייתי אומר לך לצאת עם זה בהודעה מסודרת לציבור.
- מר גדי ירקוני:** אנחנו עושים את זה.
- מר תמיר בוקובה:** כי זו אמירה מאוד מאוד חשובה.
- מר גדי ירקוני:** אנחנו עושים את זה-
- מר תמיר בוקובה:** והם צריכים לשמוע את זה.
- מר גדי ירקוני:** אנחנו נעשה את זה. ובגלל זה אני אומר את זה גם פה לכם. אתם בשבילי, הקשר עם היישוב, הכי טוב. חוץ מזה, אנחנו אומרים את זה ליישובים.
- מר דני ברזילי:** אתם מכריחים אותנו, בפרוגרמות הקרקעות החדשה למעשה, זה בסדר גמור.
- מר גדי ירקוני:** למה? אתה יכול לא לגדול. יש שטחים-
- מר דני ברזילי:** אני חייב לגדול. אין לי ברירה.
- מר גדי ירקוני:** זה לא נכון.
- מר דני ברזילי:** טוב, לא חשוב.
- מר גדי ירקוני:** אבל עזבו, חבר'ה, הכל ברוח טובה.

- מר דני ברזילי:** ברוח טובה, כן.
- מר גדי ירקוני:** ובאמת-
- גב' מזל ערוסי:** מתן, באיזה עמוד לעבור?
- מר גדי ירקוני:** תראו היום כמה ילדים יש ביתד. כמה ילדים שמעתי, איפה שמעתי עכשיו?
- גב' מזל ערוסי:** ניר, קדימה.
- מר גדי ירקוני:** על אבשלוס, אבשלוס.
- מר ניר ים:** עמוד 44.
- מר גדי ירקוני:** לא, צוחר ג'. צוחר ג' קליטה. חבר'ה, צוחר, עוברים עכשיו את 100 הילדים. צוחר עוברים את 100 הילדים, בגלל הקליטות של החדשים. זה מדהים מה שיהיה שם עוד כמה שנים.
- מר ניר ים:** אנחנו בעמוד 44. מה שהייתי מבקש מגדי לתת, כאילו-
- מר גדי ירקוני:** על מה?
- מר ניר ים:** הקדמה. מה זה נקרא, הקצאת תקציב פיתוח.
- מר גדי ירקוני:** אתה מדבר על התב"ר השנתי? תב"ר שנתי. אני חושב שכל שנה אנחנו

אומרים אותו דבר. כל שנה אנחנו אומרים אותו דבר ואני חוזר על זה. התב"ר השנתי הוא בעצם, משרד הפנים רוצה לראות לאיזה כיוון המועצות הולכות, המועצה הולכת. בעיניי, כיוון התפתחות. שום דבר שכתוב פה, הוא לא התחייבות.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: זו הצהרת כוונות.

מר גדי ירקוני: הצהרת כוונות בלבד. מה שכל דבר שרשום פה, אם לא התחלנו בו, מגיע לאישור שלנו פה. אין פה שום דבר שאם רשום את בריכת השחייה שאני מאוהב בה, היא בסוף תהיה. אבל היא תהיה אחרי שאתם תאשרו אותה. ואם אתם לא תאשרו, היא לא תהיה, אבל שהיא רשומה פה. ככה צריך להתייחס לדף הזה. עוד פעם, אני-

מר חנניה אווקרט: יש העברה בין סעיפים?

מר גדי ירקוני: מה?

מר חנניה אווקרט: יש העברה?

מר גדי ירקוני: יש העברה בין מה שרוצים. אני לא מבין למה, דוגרי, אני לא מבין למה משרד הפנים דורש את הדף הזה. אתה לא יכול לקבל אישור תקציבי בלי הדף הזה. אז אני מבקש מניר לעבור על הרשימה. דף החלומות, כן. אין פה שום, יש קשר בין מה שאנחנו יודעים שאולי וכאשר וזה. אין פה שום התחייבות.

מר ניר ים: אוקי, אז אנחנו מדברים על תקציב בסה"כ של 138,000,000 ₪, שבנוי ממאגר מי קולחין ב-26,000,000 ₪-

מר גדי ירקוני: הכל, דרך אגב, החלטתם עליו. ונחליט עוד מעט על התב"ר שלו.

מר ניר ים: תכנון וביצוע שבילי אופניים, כולל הרחבת קיימים ב-60,000,000 ₪. מרכז התפתחות הילד והמשפחה ב-7,000,000 ₪. בריכת שחייה מחוממת ב-25,000,000 ₪. ושיפוץ מתחם הבשור ב-20,000,000 ₪. כשהתקציבים כמובן יגיעו, ככל שיגיעו מתקציבי הרשויות, או מתרומות, או מקרנות המועצה. כמובן שכל סעיף מהסעיף הזה, בדיוק כמו שגדי אמר, כשזה יבוא בשלב התכנון, כבר בשלב התכנון, זה יבוא פה להחלטה אם נכנסים לזה. בשלב הביצוע, על אחת כמה וכמה, זה יאושר בתוך רשימת התב"רים הרגילה שלנו. זו הצהרת כוונות. האם יש למישהו, יש משהו להוסיף לעניין הזה? וזה מסתכם ב-138,000,000 ₪.

מר חנניה אוקרט: מי זה איגום משאבים?

מר ניר ים: איגום משאבים, זו מילה יפה שאומר-

מר תמיר בוקובזה: זוכר שהיה איגום כלים פעם במושב?
 (מדברים ביחד)

מר תמיר בוקובזה: זו מילה בעברית ל-יהיה בסדר.

מר ניר ים: חברים, מי בעד לאשר את התב"ר השנתי? בבקשה, ירים את היד. 21 בעד. האם יש נמנעים? אין. האם יש מתנגדים? גם אין. תודה על התב"ר השנתי.

החלטה: הוחלט פה אחד (21 בעד) לאשר את התב"ר השנתי לשנת 2022, ע"ס 138 מיליון שח.

9. בקשת הלוואת פיתוח ע"ס 6.0 מיליון שח.

מר ניר ים: ראיתם גם בחומרים, אנחנו רוצים להביא בקשה להלוואת פיתוח

ע"ס 6,000,000 ₪. בדיונים פנימיים שעשינו בתוך המועצה, אנחנו שוקלים 2 דברים. ולכן, גם לא הבאנו את זה היום להחלטה. אנחנו שוקלים, א', האם להגדיל את הסכום לסכום גדול יותר. לא להסתפק ב-6,000,000 ₪. והשיקול השני הוא, עבור מה לבקש את ההלוואה הזאת. ולהגדלת אילו פרויקטים. אז אנחנו רוצים לבשל את זה, להביא את זה להנהלה, להנהלת המועצה. ומשם להביא את זה לעירייה, בהקדם האפשרי, בתקווה שזה יהיה בתוך החודש הקרוב. אז זה הסיפור של הלוואת הפיתוח, שכרגע, אנחנו דנים בו.

החלטה: הנושא יובא למליאת המועצה הקרובה.

10. דיון על תהליך מכרז גזבר.

מר ניר ים: ואני רוצה לפתוח את הדיון שיתבקש על תהליך מכרז הגזבר. הייתי גם מבקש ממני שהעלה את זה שיסביר מה הוא מצפה מהדיון הזה, ואיך הוא לדעתו צריך להתנהל. אז תמיר, בבקשה.

מר תמיר בוקובזה: אז קודם כל, הדיון הזה הוא התבקש, הסעיף הזה עלה במקום המליאה המיוחדת שוועדת ביקורת ביקשה בנושא. הוא עלה כ'א', במליאה הקודמת לא יכולנו לדבר. גדי וניר ביקשו לא לפתוח את הנושא הזה, ויש מה להגיד בעניין. והיו כשלים די גדולים בתהליך של הגזבר. ואנחנו רוצים לפתוח פה, ושכולם יידעו מה היה, מה ראינו. שגדי וניר יוכלו להגיב. גדי, כיו"ר הוועדה, וניר שהיה גם חבר בה. דודי שישב שם. לצערי, הגזברית, כבי, לא נמצאת פה היום, שגם היא יושבה, והייתה חלק מהתהליך.

מר גדי ירקוני: יש פה 2 חברי ועדה נוספים שהיו.

מר תמיר בוקובזה: על חברי ועדה בוודאי יושבים פה, סליחה. והגזבר של חוף אשקלון, אם אני זוכר נכון. הוא לא נמצא פה מן הסתם, אבל זה בסדר. אז אני אתחיל קודם כל בתהליך.

היועץ המשפטי, או הנציג של היועץ משפטי. נכון, תמיר, אם אני זוכר נכון. אני אתחיל בשנייה ברקע. קודם כל, אני נחשפתי לכל החומרים שחברי הוועדה ביקשו. ולפי דעתי, עד היום הם לא קיבלו. אז אני נחשפתי אליהם בישיבה עם ניר. ובהתאם לחוות הדעת של היועץ המשפטי, אני מנוע מלחשוף את החומרים האלה, למה שנחשפתי. בחוות הדעת נרשם שזה מידע חסוי, שאני לא יכול לחשוף. ואני נחשף אליו רק מתוקף תפקידי כיו"ר ועדת ביקורת, כי ככה ביקשתי את הדברים. אז אני אספר על הדברים הטכניים, מבלי להיכנס לפרטים לגופם של דברים. תהליך הבחינה שהוא היה בעצם מרכז המחלוקת בתהליך הגזבר, הוא הפניית המועמדים למכון בדיקה חיצוני, שהוא בודק כל מיני קריטריונים לגבי המועמדים, ומבצע גם, שיחה עם פסיכולוג, שיחה אישית, שבסופה יש חוות דעת. המבחנים, החלוקה ל-2 היא חוות דעת כתובה אם המועמד כשיר בכלל לכהן בתפקיד הזה, מבחינת ניתוח האישיות שלו. והחלק השני, זה מבחנים מקצועיים, נגדיר אותם, יכולות אישיות. ביכולות אישיות יש מספר נושאים. שבסוף הנושאים האלה יש ציון לכל נושא, ושקלול של כל הנושאים יחד. כשבתחתית המבחן, יש טבלה מ-1 עד 5, שמגדירה האם, הציונים 1 ו-2 זה מועמד שאינו מומלץ לתפקיד. ציונים 3 עד 5, זה מועמד שמומלץ לתפקיד באופן כללי. ככה בנוי המבחן הזה. זה פשוט, מאוד פשוט. לשאלתי, לא נקבעו קריטריונים ע"י המועצה שהועברו למכון הבחינה, שאפשר לראות אותם, ולראות אם המועמדים עמדו בהם או לא. לגבי המבקר, נאמר לי שכן הועברו קריטריונים. לגבי הגזבר, לא. נכון, ניר?

מר ניר ים: כן.

מר תמיר בוקובזה: אוקי.

מר ניר ים: אגב, ההחלטה על קביעת הקריטריונים, נעשית הרבה זמן לפני. אפילו כשאנחנו יודעים איפה הם הולכים להיבחן. ואפילו לא מי המועמדים. זאת אומרת, זו החלטה מאוד מקדמית. אז החלטנו במקרה הזה של המבקר, נבוא ונגיד, ממוצע ומעלה. ואמינות, מומלץ. זה מה שהחלטנו על המבקר. ובגזבר, ביקשנו לראות, שיבואו לוועדה כל המועמדים שעמדו בחינה, אוקי? מהראשון, עד האחרון.

(מדברים ביחד)

מר תמיר בוקובזה: בוועדת הבחינה, מי שנחשף לתוצאות המבחנים, למיטב הבנתי, זה גדי וניר. שגדי הוא יו"ר הוועדה, וניר כמנכ"ל המועצה, נחשפו לתוצאות המבחנים של המתמודדים. שאר חברי הוועדה לא נחשפו, למרות שהם ביקשו, באיזשהו שלב הם קיבלו את הציונים של המועמדים, רק את הציון המספרי, בין 1 ל-5, שקודם הסברתי מה הוא משקף בעצם מבחינת מכון הבחינה. את הציונים עצמם, ואת הפירוט של הציונים ואת השיחה האישית והסיכום האישי, הם לא קיבלו את זה. עכשיו אני מספר את כל הדברים שקיבלתי מידע במהלך כל החודש וחצי האחרונים. כל המידע שנחשפתי אליו. במהלך ועדת הבחינה, ישבו שם בנוסף לחברי הוועדה, סגן ראש המועצה, דודי, וגזברית המועצה.

מר גדי ירקוני: יש לי רק שאלה, תמיר, שאלת הבנה. כשאתה אומר, נחשפת לדברים שהיו בוועדה, ממי זה, מניר? או מנציגים אחרים? ממי נחשפת לוועדה?

מר תמיר בוקובזה: יש את המכתבים שנשלחו לכל חברי המליאה ע"י היועץ המשפטי, ע"י חברי הוועדה.

מר גדי ירקוני: לא, לא. אני שואל שאלה אחרת. אתה אומר, אני לא מתווכח, אני רק רוצה להבין. מהמידע שיש לך, איך הוועדה הייתה, היא ממידע שאספת בכתובים? היא ממידע שקיבלת ממני, מניר, או ממועמדים אחרים?

דובר: ממכתב שפרסמנו בפני המליאה.

מר גדי ירקוני: אני שאלתי את ניר, רגע. אני לא מתווכח. אני שואל, להבין.

מר תמיר בוקובזה: הכל בסדר, אני אענה. כל המידע שאני אומר, זה מידע שנחשפתי אליו

מכל הגורמים. אני לא יכול לפרט, לא בגלל שאני לא רוצה. אני לא יודע להגיד-

מר גדי ירקוני: 100%.

מר תמיר בוקובזה: שאת הדבר הזה קיבלתי מניר, ואת זה מאיתן, ואת זה מהמכתב של היועץ המשפטי.

מר גדי ירקוני: בסדר גמור.

מר תמיר בוקובזה: אבל זה מידע שבגדול חשוף בפני כולם. וכולם היו אמורים להיחשף אליו. לא קיבלתי, אין לי מידע מיוחד, נגדיר את זה ככה, מעבר למה שהגדרתי קודם, שזה התוצאות הספציפיות. ולגביהן, אני לא מתייחס, אוקי? רק המידע שפורסם-

מר גדי ירקוני: ברור, ברור.

מר תמיר בוקובזה: רק לגביו אני מתייחס.

מר גדי ירקוני: אבל יכול להיות שהוא סובייקטיבי, המידע שקיבלת.

מר תמיר בוקובזה: מה זה?

מר גדי ירקוני: יכול להיות-

מר ניר ים: לא, כל מה שתמיר קיבל, מידע פתוח, גלוי, בטח לחברי המליאה. כולם גם קיבלו אותו, אוקי?

מר גדי ירקוני: זה ממך.

מר איתן אהרון: הוא מדבר על זה, הוא מדבר על זה שכבי ודודי ישבו בזה. זה מה שחשוב, זה מוכחש? (מדברים ביחד)

מר איתן אהרון: ממי קיבלת את המידע, ואם זה סובייקטיבי?

מר ניר ים: דקה, אני אבהיר. אני אבהיר. אני אבהיר. כל מה שקשור לוועדת הבחינה, כל מה שקשור לוועדת הבחינה, למעט האבחונים, פתוח לכולם. פתוח, חשוף, וכולם גם קיבלו, וכולם גם קיבלו את זה.

מר תמיר בוקובה: ועל זה, אני לא נכנס לציונים ולגופם של דברים שראיתי. זה הדבר היחיד שאני לא נכנס אליו.

דובר: וחברי הוועדה לא ראו. הוא ראה, וחברי הוועדה לא.

מר גדי ירקוני: עזבו חבר'ה. אחרי זה אתם תגידו-

מר תמיר בוקובה: אני אמשיך, שנייה. בוועדה עצמה, אמרתי, נכחו, מעבר לחברי הוועדה, דודי והגזברית, כבי. מי שלא נכח שם זה המבקר, שהתברר שכן, או נציג של המבקר, מבקר המועצה. שכן היה צריך להיות בוועדה. במהלך הוועדה, רואיינו המועמדים. כשגזברית המועצה התערבה באיזשהו שלב לטובת מועמד ספציפי. הסבירה את הציונים שהוא קיבל. לא ברור איך היא יודעת מה הציונים שהוא קיבל. היא אמרה שהציונים לא משקפים את היכולות. היא אמרה שהציונים עם חארטה, במילה הזאת. נאמרו שם דברים לטובת מועמד מאוד ספציפי. לפני כן, כשחברי הוועדה ביקשו את הציונים ואת התוצאות של האבחונים, היא אמרה, ויתקנו אותי חברי

הוועדה. היא אמרה, שלא ייחשפו הציונים בפניהם והתוצאות, כי זה עלול להשפיע על דעתם. זה הדברים שנאמרו.

מר גדי ירקוני: זה אני חושב, לא, רגע, זה לא קיבלת לא ממני ולא בכתובים.

מר תמיר בוקובזה: מחברי הוועדה. אמרתי, אמרתי שכל המידע, כל המידע שאני אומר, התקבל גם מניר, גם מכתובים-

מר גדי ירקוני: ניר אמר לך את הדברים האלה?

מר תמיר בוקובזה: וגם מחברי, גדי, וגם מחברי הוועדה, אוקי? אמרתי את זה. ואמרתי, אני לא אפרט על כל פרט מאיפה הוא הגיע, כי אני לא אזכור פשוט. כאילו, אבל את זה, אני אומר לך ששמעתי מחברי הוועדה. הם יושבים פה לידי-

מר גדי ירקוני: הם לא מתביישים שהם אמרו את זה.

מר תמיר בוקובזה: אני גם לא מתבייש להגיד. הכל בסדר. הכל בסדר.

מר גדי ירקוני: שנייה, אני לא רוצה להפריע. אני רוצה רק לציין את הדבר-

מר תמיר בוקובזה: הכל בסדר. זה הדברים שנאמרו שם. חברי הוועדה יושבים פה, דודי יושב פה. גם אתה וניר הייתם שם. לאחר מכן, התבצעה הצבעה לגבי המועמדים. 3 הצביעו בעד המועמד שנבחר ע"י הוועדה, ו-2 לא הצביעו לו. גדי, ניר והגזבר של חוף אשקלון, הצביעו למועמד שנבחר. ו-2 חברי הוועדה, איתן וחנניה, הצביעו למועמדים אחרים.

מר גדי ירקוני: מישהו לא היה עד סוף הוועדה.

מר תמיר בוקובזה: מה זה?

מר גדי ירקוני: מישהו לא נשאר להצבעה.

מר תמיר בוקובזה: לא, בטח שהוא הצביע.

מר איתן אהרון: הוא אמר את השם, הוא אמר את השם המועדף עליו והוא הלך. לפני שאתם דיברתם.

מר תמיר בוקובזה: אני ראיתי, מה שהיועץ המשפטי כתב. ומשם הנתון הזה, שחנניה הצביע למועמד מסוים, שהוא לא נבחר. וגם איתן, הצביע למועמד שהוא לא הנבחר. אין לי נתונים מעבר לזה. לא ראיתי משהו אחר, סליחה. אם רצית לדעת מאיפה אני יודע את הנתון הזה, כי קראתי אותו בדו"ח, בתגובה של היועמ"ש. התבצעה פנייה למשרד הפנים בעניין הזה, לאור ההתערבות של כבי. לאור כך שלא היה נציג של המבקר. היועץ המשפטי הגיש תגובה ממשרד הפנים שהתעלמה מחלק מהאירועים שהיו, והכשירה את יתר האירועים. משרד הפנים אישר את התגובה ואת התהליך, מכיוון שהדברים היו עדיין לא מספקים, בלשון המעטה. ומכיוון שהיה ברור לחלק מחברי המליאה לפחות, שנעשה פה איזשהו כשל בתהליך, כשל שיוורד לשורש התהליך, המשכנו ודרשנו לבטל את המכרז הזה, שלבסוף בוטל. ונקבע שייצא מכרז חדש. אנחנו בסה"כ, מה שביקשנו, שהתהליך יהיה שקוף, תקין, נקי, בלי שום מעורבות או בלי שום הטיה כזו או אחרת, לשון כיוון. ואפילו לא בלי חשש להטיה כזאת, אוקי? הבעיה היא שבימים האחרונים, שוב יש אמירות ושוב יש עניינים בנושא הזה, אחרי שהמכרז בוטל.

גב' סילביה גרין: איזה עניינים יש?

מר תמיר בוקובזה: מה זה?

גב' סילביה גרין:

איזה עניינים?

מר תמיר בוקובזה:

אני אומר. כשהמועמד שעדכן את המועמדות שלו או נפסל, לא משנה, נפגש עם ראש המועצה במשרד של ראש המועצה, לא יודע למה. אני לא הייתי שם. כל מה שאני יודע, זה שהוא נפגש עם ראש המועצה. ושוב, זה יוצר מצב של משוא פנים. שוב יוצר מצב של חשש להטיה. גם אם היא רק נראית לעין, ולא באמת התרחשה. זה שוב מזהם את ההליך. ואנחנו, כל מה שבמבקשים, אני לא מכיר את המועמד, מעולם לא נפגשתי איתו, ולא עם אף אחד מהמועמדים האחרים.

גב' סילביה גרין:

דיברתם איתו?

מר תמיר בוקובזה:

אין לי מושג מי הם, מעבר לשם שאני יודע שפורסם. לא יודע במי מדובר. אבל שוב, זה יוצר תהליך לא טוב. ושוב, ההרגשה תהיה לא טובה בתהליך הזה. אני לא יודע אם הוא יגיש את המועמדות שלו, לא יגיש, אין לי מושג.

מר יובל בר:

וכל זה בגלל שהוא פגש אותו?

מר תמיר בוקובזה:

כן, אם ראש המועצה נפגש עם מועמד בתפקיד לפני מכרז-

מר יובל בר:

כל החוסר-

מר גדי ירקוני:

לפני מכרז, מותר לו להיפגש עם מועמד.

מר תמיר בוקובזה:

מה זה?

מר יובל בר: כל מה שאתה אומר-

מר גדי ירקוני: לפני מכרז, לפני שמכרז פורסם, סליחה שאני מפריע-

מר תמיר בוקובזה: בבקשה.

מר גדי ירקוני: אם זה היה אסור, לא הייתי נפגש. אני לא מכחיש שנפגשתי. לפני שמתפרסם מכרז, מותר לי להיפגש עם מי שאני רוצה, בכל נושא-

מר תמיר בוקובזה: זה נכון, זה נכון. במקרה הזה, היה ראוי לשקול את הדברים, לאור כך שהוא הגיש מכרז, זכה בה. המכרז בוטל מסיבות שהן לא בגלל-

מר גדי ירקוני: שקלתי?

מר תמיר בוקובזה: מה?

מר גדי ירקוני: שקלתי.

מר תמיר בוקובזה: וזה בסדר גמור. ושוב אני אגיד, שגם אם הדברים, יכול להיות שמבחינה חוקית, ניתן יהיה להכשיר אותם, ציבורית נראים רע מאוד, ממש רע. זה לא עושה טוב לאף אחד. אין פה עניין לטובת מועמד כזה או אחר, או נגד מועמד כזה או אחר. הרעיון הוא שהציבורית, הדברים יהיו שקופים, שהציבור ירגיש שהדברים נעשים פה בצורה נכונה, טהורה, בלי משחקים ובלי לבחור את המועמד לפני כן. גם אם זה רק למראית עין. זאת הבעיה שהייתה עם התהליך הזה, וזאת הבעיה שממשיכה כרגע.

מר גדי ירקוני: רגע, רגע, רגע, רגע.

דובר: שיהיה שוויון לכל המועמדים שעוברים את התהליך הזה, זה הדבר הכי חשוב.

גב' דנה אדמון: אני רק לגבי התגובה של ניר למה שאמרת, אז ערבבת 2 דברים. אני יכולה רק לדייק את זה, כי חבל שזה. רק לדייק את העניין, ניר אתה דיברת על האפשרות להזמין את כל המועמדים מראש. זה לא קשור להצבת הרף.

מר ניר ים: לא קשור.

גב' דנה אדמון: אז ענית את זה כתגובה לזה ש-

מר ניר ים: לא.

גב' דנה אדמון: שלא נמסרה עם המעטפה עם הרף ואופי המבחנים. היה צריך למסור לוועדה את המעטפה עם הרף, עם סוג ואופי המבחנים שנקבעו מראש. אמרת שלא קבעתם-

מר ניר ים: זה נמסר. עוד פעם, יש הבדל בין לא לקבוע ובין כן לקבוע. עכשיו, כן נקבע, נקבע, הקריטריון שנקבע הוא שלא יהיו קריטריונים. זה נקבע. זאת אומרת, ראש המועצה ביקש שכל מועמד, ולא חשוב כמה, שניגש ועשה מבחנים, שיבוא וייתיצב בוועדה, כדי שנוכל לראיין אותו.

מר גדי ירקוני: תוציאו בעיית יושרה.

מר ניר ים: וזו זכותו.

מר חנניה אוקרט: אם זה נקבע, זה היה צריך להיות סגור במעטפה.

מר ניר ים: זה היה קיים.

מר חנניה אוקרט: ולהימסר חברי המליאה.

מר ניר ים: זה נמסר.

מר חנניה אוקרט: לנו זה לא נמסר.

מר ניר ים: זה נמסר.

מר חנניה אוקרט: לא נמסר לנו.

מר ניר ים: טוב.

מר גדי ירקוני: נהוג לדבר ברשות דיבור. חנניה, דבר ברשות דיבור.

מר ניר ים: רגע חברים, זה היה-

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: אז מה הצורך במבחן מלכתחילה?

מר ניר ים: מה?

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: אם אין משמעות לקריטריונים, אז-

מר ניר ים: תראי, המבחן, המבחן ככה-

מר גדי ירקוני: למה אתה אומר את זה?

מר ניר ים: קודם כל, אף אחד לא אומר שאין משמעות. זאת אומרת, הציונים

שניתנים בסופו של דבר בין 0 ל-5, הגיעו עם החומרים לוועדת הבחינה, כדי שכל חבר ועדת בחינה יוכל לראות איפה דורג-

דובר: הם לא ראו, והם לא ראו את הקריטריון לרגע.

מר ניר ים: רגע, בוא, אל תגידו מה הם ראו, לא ראו. הם ראו, אבל אני אסביר,

חבר'ה, אני מסביר מה הם ראו. בואו, תבינו רגע את העובדות. אמיר, אמיר, דקה. שאלתם? תנו, נענה. הוועדה, בפתח הוועדה הגיעו החומרים. לא, אתם מפריעים. סילביה, סליחה.

גב' סילביה גרין: סליחה, אני רוצה להגיד משהו. אני לא רוצה שבגלל טעות של מישהו

אחר, מועמד זה או אחר ייפגע. אמרתי זה מההתחלה, וזה לא בדיוק הכיוון-

מר ניר ים: אוקי.

מר חנניה אווקרט: אז יש הרבה כאלה שנפגעו.

מר אמיר פלג: מועמדים אחרים נפגעו, סילביה.

מר חנניה אווקרט: כל האחרים נפגעו.

מר ניר ים: מה שיצא בסוף, בואו נסכם, בואו נסכם, מה שיצא בסוף זה שכולם,

כולם נפגעו. כולם נפגעו. מחברי המליאה, שהיו מעורבים, דרך חברי המליאה שלא מעורבים. עם המועמדים ועם אנשי ועדת הבחינה, כולם? אוקי. זה יצא פיגוע שהתפזר לכל הכיוונים, אוקי? זה כולנו מבינים. ואנחנו מצרים על זה. ואנחנו עושים את הכל כדי שזה לא יקרה עוד פעם. עכשיו, בפתח הישיבה, כל חבר ועדת בחינה קיבל את רשימת כל, את רשימת כל המוזמנים לוועדה.

מר גדי ירקוני: תנו לו לדבר, חבר'ה.

מר ניר ים: נו חאלס. רשימת כל המועמדים. העמידה של כל מועמד בתנאי הסף, הציון שכל מועמד קיבל, ודירוג האמינות שלו. ואת זה קיבלו כולם, יחד עם קו"ח של כל מועמד ומועמד. וככה התנהלה ועדת הבחינה הזו. זאת אומרת, מי שיכול היה לראות, היה רואה את הציונים שהתפזרו מ-4 מקסימום, ל-2 מינימום. זה מה שהיה.

מר איתן אהרון: זה לא נכון. הציונים הגיעו רק אחרי שדרשנו אותם שוב ושוב. לא קיבלנו אותם-

מר גדי ירקוני: סליחה, סליחה, סליחה.

מר איתן אהרון: החומר היה מונח לפנינו, היה חומר מוכן לכל חבר ועדה. בחומר, באמת היה קו"ח. מה עוד היה שם? זהו. ורשימת שמות ואת המכרז, כפי שהוא פורסם לציבור. ואנחנו דרשנו את הציונים. התנהל מן דין ודברים, ובסופו של דבר, אתה ביקשת מנירית ללכת ולהדפיס לנו טבלה עם תנאי הסף והציון, ושאלת האמינות.

דוברת: אבל לפני רגע אמרו שאין תנאי סף.

מר איתן אהרון: תנאי הסף, כפי שפורסמו במכרז. האם כל מועמד עומד בתנאי הסף שפורסמו במכרז מבחינת ניסיון ניהולי, לימודים, וכיוצא בזה. אז זה לא מדויק, מה שאתה אומר. זה

לא הופיע בפנינו. אנחנו דרשנו את זה, ורק לאחר שהתעקשנו, קיבלנו רק את הציונים. רק את הציון הסופי, בלי לדעת מה זה אומר 2 או מה זה אומר 4. רק אני כימתתי את זה ש-4 זה 80, ו-2 זה 40. זה הדבר היחיד שידענו. ביקשנו גם את המבדקים ולא קיבלנו. את התוצאות, את הסיכומים, את דף הסיכום, להקריא, של כל מועמד, שאנחנו רואים אותו, והוא מדבר על עצמו אמנם. הוא אמנם מדבר על עצמו, והוא כתב לעצמו קו"ח, אבל אנחנו לא רואים מה כתבו עליו המאבחנים המקצועיים שאבחנו אותו. שזה הדבר הכי חשוב.

מר חנניה אוקרט: רק שניהם ראו.

מר איתן אהרון: וכמובן, אתה-

מר גדי ירקוני: אני לא מתכחש לזה. אתם חוזרים על זה אלף פעם, אבל אנחנו אומרים-

מר איתן אהרון: ואתה עדיין חושב שזה בסדר, גדי.

מר גדי ירקוני: תכף אני אגיד מה אני חושב בסדר ומה לא.

מר איתן אהרון: אתה עדיין חושב שזה בסדר. עכשיו, שום דבר לא אישי כמובן, וכל מה שאני אומר זה על דעתי בלבד, לפי העובדות שאני ראיתי והמציאות שאני חוויתי בוועדה, כחבר ועדה. הוועדה הזאת הייתה הצגה. המועמדים שהגיעו לריאיון היו שחקנים, שלא ידעו אולי שהם שחקנים בהצגה הזאת. השחתנו את זמנם למשהו שהיה ברור מראש. שנבחר מועמד, שזה היה ברור מראש הוא ייבחר. ואת כל הסעיפים שפירטנו במכתב, היו סעיפים שהם טכניים, שלא החתימו אותנו על שאלון למועמדות לוועדת בחינה. ועצם העובדה שהמבקר לא הוזמן, שהוא חייב להיות נוכח. ואולי היה עוזר למזער נזקים במהלך הוועדה. דבר נוסף, זה פרוטוקול הוועדה. שאני מודה, אני חתמתי עליו בהיסח הדעת, כשהעבירו לי אותו מיד בסיום הוועדה, וחתמתי עליו. מודה. ולמחרת,

הלכתי לראות אותו. והפרוטוקול לא שיקף כמעט דבר ממה שהיה בוועדה, מלבד דף לכל מועמד, מה הוא אמר. שאלה או שתיים ששאלו אותו, והחלטה סופית. כל הדיון בדבר המבדקים והציונים וההתערבות של כבי, שהייתה התערבות בוטה במהלך כל הוועדה. כולל שהיא מתרצת בשביל המועמד שזכה את הציון שהוא קיבל. כל זה לא נרשם בפרוטוקול. מעבר לזה, לא נרשם בכלל שהיא ישבה שם, ולא שדודי ישב שם.

מר ניר ים: נרשם.

מר איתן אהרון: לא נרשם.

מר ניר ים: נרשם.

מר איתן אהרון: לא נרשם.

מר ניר ים: נרשם.

מר איתן אהרון: אוקי. הפרוטוקול נמצא. גם אחרי שפנינו אח"כ, והבטחתם לנו תשובה בעניין הזה, שתביאו לנו לראות את המבדקים, לא נתתם לנו תשובה רשמית, שום דבר. חבל מאוד שזה מאוד התבצע ככה. כל ההליך הזה היה מראש, לצערי, ולדעתי, תפור למועמד אחד. וזאת הסיבה שהגענו לכאן.
(מדברים ביחד)

מר יובל בר: אני רוצה להגיד, שאם אני הייתי בוועדה, לא הייתי רוצה להיות ממודר ממידע, שאני, בתור נציג הוועדה חושב שמגיע לי. ואני בוחר בהם להיות נציגי הוועדה, מבחינתי, הם אמורים לקבל את אותו חומר כמו שאחרים מקבלים, דבר ראשון. דבר שני, אין לי בעיה עם זה שכבי הייתה, אבל גילוי נאות, היה צריך, אני לא יודע אם היה או לא היה, אבל לפחות,

אם הייתה היכרות קודמת, רק צריך-

מר גדי ירקוני: היה.

מר איתן אהרון: לא היה. לא היה גילוי נאות של כבי. היה גילוי נאות של כבי?

מר גדי ירקוני: בוודאי.

מר יובל בר: אם היה, אז מעולה. ואם לא היה, אז צריך להיות.

גב' סלע נעמי: זה צריך להיות כתוב בפרוטוקול בצורה מאוד מובנית. גילוי נאות-

מר איתן אהרון: לא כתוב שהיא יושבה בוועדה, זה לא כתוב.

מר יובל בר: אני רוצה להגיד שאם קרה, מעולה. אם לא, אז היה צריך לקרות.

ואני חושב שתמיר, בהתייחס למה שאמרת, שגדי, זה לא נראה טוב שהוא נפגש עם אחד מהם עכשיו, אין שום קשר. אין שום קשר. הוא יכול להיפגש עם מי שרוצה, מתי שהוא רוצה, ולא צריך להגיד. עכשיו, יכול להיות שאתה מתכוון שמבחינה פוליטית, זה נראה אולי לא טוב, לא יודע-

מר תמיר בוקובה: ציבורית, לא פוליטית.

מר יובל בר: ציבורית, לא יודע. אני לא רואה את זה ככה, ולי אין שום בעיה

שיפגוש את מי שהוא רוצה, מתי שהוא רוצה. ואני יכול להגיד יותר מזה, שיש לי חבר ששאל אותי, האם לגשת עכשיו, הוא ניגש בפעם הקודמת, המלצתי לו. הוא שאל אותי, האם לגשת עכשיו. כן, יש לי אמון שאם כל הוועדה תיחשף לכל החומרים, ייבחר המועמד המתאים ביותר. ואני עדיין חושב שגם עכשיו, בסשן השני הזה, שנעשה את זה הפעם תקין, עם נציג של המבקר, כמו שצריך, עפ"י

החוק ועפ"י התיקון מ-2011. ועם כל הדברים שצריך, אני ממליץ לחברים שלי, כן, תגישו את עצמכם עוד פעם. כי אני באמת מאמין שיהיה פה מהלך תקין.

מר תמיר בוקובה: עוד מישהו רוצה לדבר רק? שאני אדע.

מר גדי ירקוני: אני מסכים.

מר אמיר פלג: אני אשתדל, אולי טיפה אחזור, אני מתנצל. אני חושב שצריך לחלק פה את העניין ל-2 דברים מרכזיים. קודם כל, העמידה בנהלים. זאת אומרת, תפקיד מנכ"ל המועצה במקרה הזה, והצוות שלו. אם זה מתן, אם זו נירית, הוא לדעת, מירית, סליחה. זה לדעת את הנהלים ולהיות מצויים בפרטים הכי קטנים. במאי 2021, יצא נוהל מחייב, איך עושים ועדת בחינה. הנוהל הזה, אם אני לא טועה, דודי העביר אותו. הנוהל הזה הוא מאוד פשוט. זה מספר קטן של עמודים עם נהלים מאוד ברורים. עכשיו, אני רוצה להזכיר שזו לא פעם ראשונה בחודשיים האחרונים שיש מקרה דומה, של איזו עמידה בנהלים הכי בסיסיים. המקרה הקודם, לצערי, מירב, שאני מאוד מאוד מעריך אותה. זה חוזר על עצמו, שאדם מתמודד במכרז מועצתי, כשהוא יושב על כס יו"ר ועדת ביקורת, עם דו"ח תלוי באוויר. חברים, זה מהלך מאוד מאוד חמור. שגם פה מישהו, סגן, ראש, מנכ"ל, היה צריך לקפוץ ולעצור הכל, ולהגיד, חבריה, משהו פה לא הגיוני. אבל זה התגלגל והתגלגל והתגלגל. ובסוף, מירב נבחרה. ובסוף, היה צריך לבטל את זה, כי זה לא היה חוקי. ופה נפגעה, גם המועצה וגם המערכת. עכשיו אנחנו מגיעים לתפקיד הזה של הגזבר. יש פה הנחיות מאוד מאוד ברורות. אני אציין כמה הנחיות שלא עמדו בהן, במהירות. יועמ"ש המועצה לא החתים את המשתתפים על טופס מראש, לא התקיים. לא נוכח מבקר המועצה במכרז, לא התקיים. ניגוד עניינים, לכאורה, של גזברית המועצה, לא התבצע לגביו כל גילוי נאות. זה שהגזברית דחפה למען מועמד מסוים, שבמקרה הוא מקיבוצה, סופר בעייתי. הפרוטוקול נכתב לפי הידוע לי, לא חזיתי בו, כי אסור לי. אבל לא בדיוק לפי ההנחיות הברורות של משרד הפנים. העתק מרשימת הדרישות, תישמר מעטפה סגורה ותימסר לוועדת הבחינה. לא ניתן כל העתק לחברי ועדת הבחינה. לא נרשמו אופציות 2 ו-3 למקרה שמועמד לא יוכל לכהן לבסוף. אני כבר אסיים.

מר גדי ירקוני: רגע, אבל חייבים? אני שואל אותך.

מר אמיר פלג: כן, מה?

מר חנניה אווקרט: זה ההנחיות.

מר אמיר פלג: שניה, אני אגיד. זה הנוהל. בנוסף, וזה מאוד חשוב, משרד הפנים מציין בכל מקום, בנוהל הזה ממאי 2021, שחייבת להיות שקיפות מלאה ושוויוניות. והשקיפות והשוויוניות היא שחנניה ואיתן הם שווים לכם ב-100% בתוך הוועדה הזאת. אם אתם נחשפתם למבחנים המלאים, הם היו צריכים להיחשף למבחנים המלאים. עכשיו, עד פה אפשר להגיד שמדובר באיזו שגיאה שתטופל. יש לנו כל פעם שגיאות והן מטופלות. בידיש יש ביטוי איך כותבים את המילה 'נוח' ב-7 שגיאות, אז זה נוח עם 10 שגיאות, כל התהליך הזה. ואני חושב שלפני הכל, צריך באמת לקחת את זה לתשומת הלב. כי מזכיר המועצה שמכונה, מנכ"ל המועצה. עכשיו, הוא צריך להיות השליט על התהליכים האלה ולדעת אותם בע"פ מתוך שינה, בטח בתהליך כל כך רגיש של מינויים סטטוטוריים בכירים. עכשיו אני אכנס לשלב השני, ודי בקצרה אסיים אותו. היו פה דו"חות של מבחנים. עכשיו תמיר אמר, שקיבלו ציון 2 שהוא תחת, ציון 2 שהוא-

מר תמיר בוקובה: לא מומלץ לתפקיד.

מר אמיר פלג: אינו מומלץ. עכשיו, מגיע מועמד עם ציון 2, שכתוב לידו, אינו מומלץ. ויושבים 2 החברים האלה, ושאר החברים, והם לא יודעים את זה. עכשיו, גדי וניר יודעים את זה.

מר גדי ירקוני: מה הם לא יודעים?

מר אמיר פלג: הם לא יודעים שליד המילה 2, כתוב בהמשך, שלא הודגש המילה, לא

מומלץ.

מר גדי ירקוני: גם אני לא ידעתי.

מר אמיר פלג: אוקי. עכשיו, רגע, רגע, לא סיימתי. עכשיו, אני ביררתי קצת בירורים לגבי הבחינות האלה. אמרתם, צנעת הפרט, סודיות. סליחה, המועמדים חתמו על ויתור סודיות מלא, והם ידעו שהם ניגשים לתהליך הזה, כשוויתור הסודיות הוא אבן שלו ובסיס שלו. זאת אומרת, כל התפקידים, כל בעלי התפקיד בתוך הוועדה יכולים לראות את הכל מהכל. זה אי-

מר חנניה אוקרט: היועץ המשפטי הוציא-

מר אמיר פלג: היועץ המשפטי, זו התנהלות אחרת שזה. עכשיו, כמו שכתבה לי מישהי מאוד מאוד בכירה בנושא, בתחום הזה של המכרזים, עוסקת בזה המון. היא אומרת, מותר ורצוי לבקש את הבחינות. אין צורך באמירה ברורה של משרד הפנים לגבי הצורך של חברי הוועדה לראות את הבחינות המלאות. היא כתבה לי, זה בדיוק כמו לראות שהיום זה יום שני. היום יום שני, נכון? באותה מיידה, כל חברי הוועדה היו צריכים לראות את הבחינות המלאות.

מר גדי ירקוני: מי זאת? חשוב לדעת מי זאת.

מר אמיר פלג: כי זו אבן בסיס.

מר גדי ירקוני: מה היא?

מר אמיר פלג: אני לא אשתף את שמה. היא בכירה בתחום של הרשויות המקומיות. אחרי זה, אני יכול להראות לך בשמחה את ההתכתבות איתה. היא אומרת לי ככה, כדירקטורית ברכבת הקלה, כל התוצאות מוצגות. כל המבחנים, כל התוצאות של כל המועמדים. דיברנו גם עם

אנשים מרשויות אחרות בתפקידים האלה. הדבר הבסיסי שמתחיל מכרז כזה, אם ניגשו למבחנים, שעכשיו עפ"י החוק ממאי 2021. אם ניגשו למכרזים, למבחנים, הדבר הראשון, לפני שנכנס מועמד, מקריאים את המבחנים המלאים. והסיטואציה שפה הוסתרו התוצאות, או יותר נכון, התוצאות המלאות, אני חושב שהיא סיטואציה מאוד מאוד חמורה. אני ממש מבקש ממנכ"ל המועצה, ראש המועצה, לקחת אחריות רצינית מאוד על האירוע שהתרחש פה. העובדה שלדעתי, הוסתר מחברי הוועדה. גדי, אתה אמרת בצדק, זה חבל על המועמד. אני אישית, לא מכיר אותו. אני מניח שהוא מועמד מצוין, ואני לא אומר את זה אפילו בטיפת ציניות. באמת, אני חושב שהוא מצוין. אין פה שום עניין של מועמד. אבל צריך לזכור שהיו פה עוד 8 מועמדים לפחות, לא פחות טובים, או 12, שרבים מהם עם ציונים ונתונים יותר גבוהים. אבל הדבר הזה לא הובא בצורה ברורה לחברי הוועדה. ובעצם היא התנהלה, כמו שאיתן אמר, בצורה מאוד מאוד בעייתית.

גב' מזל ערוסי: אני רוצה גם.

גב' דנה אדמון: גם אני, משפט אחד.

מר תמיר בוקובזה: שניה דנה. מי רוצה לדבר?

גב' מזל ערוסי: אני רוצה. אני רוצה.

גב' דנה אדמון: אני משלימה את מה שהתחלת להגיד, ואני מצטטת-

מר גדי ירקוני: ב-50:20, המיקרופון עובר אליי.

מר תמיר בוקובזה: קצר.

גב' דנה אדמון: אני מצטטת מדף ההנחיות, מתיק ההנחיות, שתפקיד הוועדה לבחור

את המועמד הכשיר והמתאים ביותר למשרה המוכרזת, תוך שמירה. אלו מטרות הנוהל החדש שיצא במאי 2021. בגלל שהבינו שיש מקרים של הטיית מכרזים והתנהלויות שהן בעייתיות מאוד ברשויות, החליטו להכניס את הנהלים האלה. והמטרה היא לבחור את המועמד הכשיר המתאים ביותר למשרה המוכרזת, תוך שמירה שוויון, הגינות ושקיפות. על מנת לקיים את עבודת הרשות המקומית. מבחינתי, אפילו לא כל הדברים שאני לא אחזור עליהם עכשיו, באמת אין טעם, המטרה הזאת לא הושגה.

מר תמיר בוקובה: רויטל, מזל, דודי, גדי.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: אז רק אמירה כללית. בתור מי שישבה בוועדה לבחירת המבקר, רק לשם ההגינות, שלא יראה שפה יש משהו ולא ענייני. גם בוועדה לבחירת המבקר, לא הוצגו הציונים. אבל כן הוצג לנו שכולם קיבלו ציונים בין 5 ל-6. כך שזה הינו הך, ואני לא רואה צורך עכשיו להתייחס באותה צורה גם לוועדה השנייה.

מר תמיר בוקובה: מזל.

גב' מזל ערוסי: אני רוצה לציין שיצאתי משיבת ההנהלה פגועה עד עומק נשמת, באמת. אתה זוכר את זה.

מר גדי ירקוני: מי זה אתה? אני או ניר?

גב' מזל ערוסי: שניכם.

מר גדי ירקוני: לא, את אומרת, אתה.

גב' מזל ערוסי: שניכם, אני הסתכלתי עליך. אני לא פוזלת.

מר גדי ירקוני: אני לא רואה את העיניים שלך. זו בעיה שלי.

גב' מזל ערוסי: לא, אז די, די, די-

מר גדי ירקוני: לא, שאלתי ברצינות, לא בציניות.

מר תמיר בוקובה: גדי, זה זמן שלך.

גב' מזל ערוסי: אני אמרתי דברים, וצידדתי בעד העניין שנדון בנושא הזה, שהיה פספוס שלא ניתן מקום לחברים לדבר בישיבה הקודמת. והייתה התנפלות של כבי, ברגע שאמרתי שהיו כאן כשלים, וגם אתה אמרת, והשתמשת במילה הזאת, גדי. שהיו כשלים, אתה מודה בזה. אנחנו מושחתים. אנחנו מועצה מושחתת. זאת התנהגות לא מכובדת-

מר גדי ירקוני: לא, אני לא אמרתי את זה.

גב' מזל ערוסי: אני מדברת למה אני נפגעת. כי אני מדברת בכבוד. לפחות בכבוד, לכל אחד ואחד. אני אולי מרימה את קולי, כי מטבעי יש לי קול גבוה. אבל לדבר כמו שכבי דיברה אליי בישיבה האחרונה, אני חושבת שזאת בושה למנהלת בכירה במועצה. בושה וכלימה. וזאת זכותם של אנשי ועדת הבחירה, להציג את הדברים. ונמצאו כשלים, לא אחד ולא שניים. ומה שעשה כאן, הסיכום של אמיר, כל הכבוד לך. באמת כל הכבוד לך-

מר גדי ירקוני: אבל עוד לא שמעת אותי.

גב' מזל ערוסי: לפחות הוא חשף אותם.

מר גדי ירקוני: כן, אבל אולי משהו חלק מהדברים לא נכונים?

גב' מזל ערוסי: יכול להיות שצודקים או לא צודקים, אבל להגיד, כן נדון, לא נדון.

הדיון היה, מצאתי את עצמי לבד מתמודדת עם הנהלה כמעט שלמה בפעם האחרונה. כן.

מר גדי ירקוני: ההנהלה תקפה אותך?

גב' מזל ערוסי: לא, החברים שהתנגדו, כן לקיים דיון, לא נקיים דיון. אני חושבת

שהדיון בריא-

מר גדי ירקוני: יכול להיות שגם היום הם נגד, הם לא תקפו אותך.

גב' מזל ערוסי: אני חושבת שהדיון חשוב.

מר גדי ירקוני: אוקי.

גב' מזל ערוסי: ואני שמחה שאנשים נשארו לדיון הזה, כי אתה תצדיק, לא חשוב. לי,

המהלך הזה נראה מאוד חשוב להמשך העבודה שלנו, ולאמון שלנו בכם, ואתם בנו, נקודה.

מר תמיר בוקובה: דודי.

מר אלון דודי: כן. טוב, אני רוצה גם לשתף מהזווית שלי. כי בכל זאת, אני ישבתי

שם כמשקיף. ואני אגיד 2 דברים. 1, כשהיה את התהליך הזה, הייתה לי עובדת במשרד הקודם שלי,

שהתעסקתי ביעוץ, שהיא עזבה לפני המון שנים, והלכה להיות ה-ע.גזברית ברהט. ושלח לי השותף

לשעבר, שהיא ראתה שיש מכרז והיא הגישה למכרז הזה של הגזבר. אני נורא נבהלתי. אמרתי, אוי,

זה מה שחסר לי. עובדת שלי לשעבר וכזה.

אמרתי, תשמע, אני ממליץ לה לא להתקדם עם הדבר הזה. ואחרי איזו תקופה מסוימת, שלחו לי איזושהי הודעה שהיא קיבלה מייל מהמועצה, שהיא איננה עומדת בקריטריונים. ואז שמחתי. אמרתי, יופי, נחסך ממני העניין הזה של אי נעימות. למרות שתהיתי, איך כאילו ע.גזבר ברהט, שעובדת כבר 4 שנים, איך כאילו היא לא בקריטריונים. אבל זה בשיתוף, ברמה האישית. עכשיו בוועדה עצמה, איך שהסתיימה הוועדה, ואני גם אגיד שאני הכי עצוב מהסיפור הזה, שבסוף, אנשים באמת טובים, שיש להם את הניסיון ואת הרזומה, באמת בסוף, אנחנו יכולים לפספס, כי עשינו משהו לא נכון. כי עבדנו לא נכון בתהליך, לא ירדנו לפרטים הנכונים. ובסוף, אנחנו, כמו שניר אמר, פיגוע, כולם נפגעים.

ובסוף הישיבה, ממש איך כשהיא הסתיימה, יצאתי החוצה, אמרתי לגדי, אמרתי, תקשיב, תראה לאיתן, וכבר חנניה לא היה. תראו לו את התוצאות. יכול להיות שאם הוא היה רואה באותו רגע את התוצאות, והיה קורא את חוות הדעת ואת הסיכום ואת הכל, יכול להיות שהייתה נחה דעתה, לא נחה דעתה. אני לא יודע, כי בריאיון עצמו, אני התרשמתי שאותו האיש עומד מבחינת רזומה, באמת כאילו-

מר אמיר פלג: אף אחד לא מתווכח על זה.

מר אלון דודי: אני מסתכל, אני אומר מהזווית שלי. אמיר, תן לי, מותר לי להגיד את הדעה שלי גם. שבאמת, מקצועית, כאחד שעסק בתחום הזה המון שנים ומכיר את זה, נחה דעתני. לצערי, ואשר יגורתי, יגורתי. ובאמת, הנה אנחנו נמצאים כאן. וזה באמת-

גב' מזל ערוסי: שיגורתי, בא לי.

מר אלון דודי: שבא לי, כן. הפקת הלקחים היחידה פה צריכה להיות מדויקת. ובטח בתפקידים כאלה רגישים. במיוחד כשאנחנו רוצים באמת לעבוד על האמון האישי בין כולנו. ואני מקווה באמת שהלקחים הופקו ועד כאן, תודה.

מר ניר ים: טוב, קודם כל, קודם כל, אני באופי שלי כאילו מוכן, גם מוכן לספוג ביקורת, גם מוכן ללמוד מטעויות, אוקי? וללא ספק, היו פה טעויות.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, אי אפשר, בבקשה, הקשבנו לכולם.

מר ניר ים: לא, לא הפרענו לאף אחד. היו פה טעויות מצד אחד, אבל כשלים לא היו פה. ואם מישהו מתרגם את הנושא הזה של כן, לראות את האבחונים או לראות את האבחונים ככשל, אז אני מסרב לראות את זה ככה. היחיד בכל המערכת. היחיד בכל המערכת. ואני לוקח את זה על עצמי מ-א' עד ת', שיסרב בכל תוקף, בכל תוקף, למסור את האבחונים, זה הייתי אני. כנגד כולם. אפילו כנגד ראש המועצה, לצורך העניין, בסדר? כי כשאני שולח מישהו למבחנים, אם אני לא מקבל את הסכמתו מראש, חבר'ה, בואו, אפשר מה שאתם רוצים. להוריד לי את הראש, לסקול אותי. הכל בסדר. ביושרה הפנימית שלי, אוקי? שמבחינתי, כן פיגוע, לא פיגוע, לא מעניין. לא הפרענו לאף אחד-

מר גדי ירקוני: נעמי, זה לא יפה.

מר ניר ים: התנהל פה דיון לתפארת המדינה. חבל לקלקל אותו ברגע האחרון. כי כל אחד פה מדבר עכשיו, יותר לעניין או פחות לעניין, לא חשוב. בעיקר, את התחושות שלו, בסדר? אז התחושה שלי היא שאני, היושרה שלי מחייבת אותי, מחייבת אותי, לפעול באופן שאני יכול להראות אבחון של מישהו, רק אם ניתנה הסכמתו. נקודה. לא משנה עכשיו כלום. וגם כשאני יושב פה עכשיו ואני מסתכל, בתור דוגמה, לדוקטורית לעיניים, אז אני כמעט בטוח, כמעט בטוח שהיא לא לעולם לא תוציא תיק רפואי של משהו, בלי הסכמתה-
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: חברים, תנו לי שניה. לא הפרענו לכם, תנו לי. זה אני, רגע, דקה. חברים, שניה. חבל להתלהב. זה האני מאמין שלי, בהיעדר-

מר גדי ירקוני: נעמי, אני הקשבת, וגם הכעיס אותי לשמוע מה שאומרים כאן. תקשיבו.

מר ניר ים: בהיעדר הנחיה ברורה, בהיעדר הנחיה ברורה, ואת ההנחיה הברורה הזאת פירטתי, אם קיימת או לא, ונאמר לי בצורה מאוד מפורשת ע"י יועצים משפטיים מפה עד אפריקה, שאין חובה. עכשיו, כשלי נאמר, אין חובה. אז אני, במקרה הזה פועל לפי מה שאני חושב. ויכול להיות שאני חושב שנכון, ויכול להיות שאני טועה. לא יודע. לא יודע. בעניין הזה קיבלתי החלטה. שאני מעדיף להיות אולי בצד שטועה, מאשר בצד שנתבע או פוגע במישהו, שחשפתי עליו מידע שהוא לא רוצה. כל עוד התהליך לא נפגע. עכשיו לדעתי האישית התהליך לא נפגע. רגע. חברים, אנחנו לא באים עכשיו.

דבר אחד אני לא לנסות לעשות. אני לא בא לנסות לשכנע אתכם. אני בא לנסות להראות לכם, איך אני ראיתי את הדברים. ולכן, ככה פעלנו. עכשיו, ולכן, אני טוען שכשלים, לא היו פה. הייתה תפיסה שונה של תפקיד. הייתה תפיסה שונה של איך צריך לעשות את הדברים מהצד שלי. כל אחד ראה את זה אחרת. כבי ראתה את תפקידה המסוים. המועמדים, כל אחד בזמנו. וגם חברי המליאה הנכבדים שישבו איתנו, כל אחד ראה את זה אחרת, וזה בסדר, וזו זכותם. להגנתנו נבוא ונגיד, שזה המכרז הראשון מאז ומעולם, מאז ומעולם, שהמבחנים נשלחים לאבחונים מוקדמים. עד היום, וכיוון שנשאלתי על זה, אולי בצדק ואולי שלא. עד היום, כל מי שנבחר למועצה, דנה, את מפריעה לי.

גב' דנה אדמון: סליחה.

מר ניר ים: בין אם זה גזבר, ובין אם זה מהנדס, ובין אם זה כל תפקיד סטטוטורי אחר, נבחר ע"י ועדה שישבה, שמעה, ראינה, קראה את הקו"ח, וקיבלה את ההחלטה. האבחונים לא היו בסיס להחלטה. עם הדבר הזה הלכתי, בטעות או לא, לא משנה. מה שלא יהיה, זה מאחורינו. נפגע מי שנפגע. אנחנו מצרים על זה, כמו שאמרתי. ואנחנו במהלך אחר, חדש לגמרי.

מר גדי ירקוני: טוב, אני דווקא חשבתי שהדיון הזה מיותר, ואני אגיד גם למה. אני ביטלתי את ועדת הבחינה הקודמת. וכל הדברים שנאמרים פה, הם לא חדשים. והם גם חלקם, מישהו אחד רואה אותם כנכונים, וחלקם, בנאדם אחר רואה אותה כנכונים. אני אגיד רק 2 דברים כלליים, ספציפיים עליהם, ואני גם אגיד איך אני רואה את הבחירה של הגזבר. בסוף, האחריות של הגזבר שיהיה פה, היא על הכתפיים של זה שמדבר עכשיו. ואם הוא יתפקד טוב או לא טוב, הוא על הכתפיים שלי. ואם ועדת הבחינה לא נותנת שיקול דעת גדול לעמדתו של ראש המועצה בבחירה הזאת, אז אני חושב שהיא טועה.

גב' סלע נעמי: זו משרת אמון?

מר גדי ירקוני: לא.

גב' סלע נעמי: אז זה קצת שונה.

מר גדי ירקוני: רגע, אבל אני הפרעתי לך?

גב' סלע נעמי: לא, אני שאלתי אם זו משרת אמון.

מר גדי ירקוני: אבל את יודעת שלא. את יודעת שלא.

גב' סלע נעמי: אז המשפט הזה, הוא קצת-

מר גדי ירקוני: חבר'ה, מותר לי להגיד איך אני רואה. כאילו, תכף תבינו איך אני עובד עם גזבר. ולדיוק, אני אגיד, שברגע שביקשתם את התוצאות הסופיות, באותו רגע, לא הייתם צריכים לשכנע. עצרנו, ביקשתי מניר שיגיד למירית ללכת ולהדפיס את זה, והביאו את זה. לא הייתם

צריכים לשכנע. לא הייתם צריכים, את התשובה הכללית. לא את-

מר איתן אהרון: כן, כן. אז זה לא היה מונח בפנינו.

מר גדי ירקוני: איתן, לא הפרעתי לך. רגע, זה לא היה מונח. הבאנו.

גב' סלע נעמי: מי אמר שזה היה מונח?

מר חנניה אוקרט: היינו צריכים לבקש את זה?

מר גדי ירקוני: רגע, אבל לא להגיד שלא רצינו להביא את זה. חבריה, לא להגיד שלא

רצינו להביא את זה. דבר שני, אני חושב שמה שאמרת פה, הוא מילים חמורות מאוד. אני חושב שאסור לכל אחד לשחרר את הלשון, איך שהוא חושב.

מר איתן אהרון: אמרתי, זו דעתי.

מר גדי ירקוני: רגע, אני הקשבתי לך.

מר איתן אהרון: אמרתי, זו דעתי.

מר גדי ירקוני: זו דעתך. ואני חושב-

מר איתן אהרון: לי מותר להגיד פה, לי מותר להגיד פה את דעתי.

מר גדי ירקוני: ולי מותר להקשיב, ועכשיו להגיד לך מה אני חושב.

מר איתן אהרון: אוקי.

מר גדי ירקוני: אני חושב שלבוא ולהגיד שהם היו שחקנים בהצגה, ושהכל היה מכור מראש. וכל הדברים האלה, זה חמור. חבר'ה, זה חמור. זה לא נכון. ויש אלף הוכחות שזה לא נכון. ויש לי עוד אלף הוכחות לוועדות שעשיתי, וקודם ביקשתי מנציגים לבוא, וגם לא בחרתי אותם. בגלל שהיו נציגים יותר טובים. וכן, אני דיברתי עם דני וביקשתי ממנו, לפני שפרסמו את המכרז, לבוא ולהציג את המועמדות שלו.

ואני גם דיברתי איתו עכשיו לפני שיצא המכרז. ואני מצטער שלא הספקתי לדבר עכשיו עם מועמדים חדשים, בגלל שרצינו לעשות את זה מהר. בגלל שאני חושב שהחובה שלי, בתור ראש מועצה, היא שיהיה פה הגזבר הכי טוב, ושאני יכול הכי לסמוך עליו. ואני אגיד לכם גם למה. אולי זה לא מעניין אתכם, אבל צורת העבודה במועצה, היא גם חשובה. ואצלי, גזבר הוא לא תפקיד אמון לצערי הרב, אבל הוא תפקיד שאחרי שהוא קורא את החומר, אני לא בודק אותו.

גב' סלע נעמי: ברור.

מר גדי ירקוני: רגע. אז אני צריך שאת הנציג שאני בוחר, אני אסמוך עליו, שיש לו את הניסיון, את הידע, ושאני אחשוב שזה אחד, שאני יכול לשים את האצבע שלי, בלי לקרוא את כל החוזים שהוא עבר עליהם. ועם הניסיון המוכח. זה לא שזה, זה לא שהוועדה היא ועדת סתם. אבל ועדה ששוקלת בין כל הדברים, צריכים מאוד לשקול, מי ראש המועצה בשנתיים הקרובות, ושאחרי זה אלוהים יודע, הוא רוצה לעבוד והוא סומך. ואני חושב שגם בוועדה הבאה, אני אגיד את עמדתי, ואני אנסה לשכנע. ואם זה יהיה מישהו שאני אחשוב שאני לא יכול לסמוך עליו, אני לא אקבל אותו לעבודה.

גב' סלע נעמי: אבל זה בעייתי, כי-

מר גדי ירקוני: רגע, יכול להיות בעייתי.

גב' סלע נעמי: אם יש מועמד-

מר גדי ירקוני: רגע, תקשיבי. תגיבו אח"כ. ואם ירצו על זה להביא אותי לדין ודברים, ולמשפט. אני מקווה שזה לא יגיע. יביאו אותי. אני לא יכול לקחת גזבר שאני לא, גזברית, סומך עליהם. ב-100%. אני לא מתכוון לקרוא כל נייר.

גב' סלע נעמי: ענית לבד.

מר גדי ירקוני: מה זה, ענית לבד?

גב' סלע נעמי: כי עוד פעם, כי אם יש מועמד שאתה לא מכיר והוא מדהים-

מר גדי ירקוני: לא, אבל אני שומע אותו. רגע-

גב' סלע נעמי: אז אתה לא תבחר בו, כי אתה לא מכיר אותו.

מר גדי ירקוני: גם את המועמד השני שחשבת, לא הכרתי לפני.

גב' סלע נעמי: נו, אבל בכל זאת, אתה בחרת לדבר עם אחד, ולא לדבר עם שני. זה-

מר גדי ירקוני: לא, רגע, תקשיבי. מתי העדפתי?

מר אלי שטרית: סליחה, אתה ישבת עם כל המועמדים?

מר גדי ירקוני: מה?

מר אלי שטרית: אתה ישבת עם כולם?

מר גדי ירקוני: לא, לא, אני לא צריך לשבת עם כולם. חבר'ה, חבר'ה, תקשיבו.

ועכשיו, אני רוצה לראות מישהו מכל המכרזים שאתם עושים. גם בעסקים הפרטיים שלכם, שזה יותר טוב. לעסק פרטי מותר לעשות מה שהם רוצים.

גב' סלע נעמי: ברור.

מר גדי ירקוני: מותר לעשות מה שהם רוצים. אבל האחריות הציבורית היא עליי.

ואני אומר לכם עוד פעם, א', לקרוא מה שקראת, איתן, מותרת לך כל הביקורת-

מר חנניה אווקרט: החוק לא מאפשר לך את זה אבל, גדי.

מר איתן אהרון: מה שאמרת עכשיו, אתה צריך להגיד למשרד הפנים.

מר גדי ירקוני: אני, אם לא תהיה לי ברירה-

מר חנניה אווקרט: שהמדינה תיתן לך סמכות, תבחר לבד.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, אם אני אחשוב, תקשיבו, שהגזבר שנבחר פה, הוא גזבר או

גזברית שאני לא יכול לסמוך עליהם, אני אבוא למשרד הפנים, ואני אגיד להם, מה עושים? אני מקווה שזה לא יהיה.

(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: רגע, אבל אני לא אמרתי שזו היא. אני אמרתי, מקרה קיצון.

גב' דנה אדמון: לא, קיבלת עכשיו ממשרד הפנים שהמינוי הזה תקין, ואתה אומר

שאתה סומך עליו, אז למה החלטת לבטל את המכרז?

מר גדי ירקוני: אה, בגלל, אני אגיד לך למה-

גב' דנה אדמון: למה?

מר גדי ירקוני: אני אגיד לך למה. בגלל שפה הראיתם לי, שהיו כשלים במכרז, או אי

דיוקים. אני לקחתי את זה על עצמי. אני חושב שגזבר צריך להיכנס בכמה שיותר הסכמה רחבה. ואני

חשבתי, בגלל זה אני חושב שהשיחה הזאת מיותרת, שאלת אותי. אני חושב שבשביל הסכמות

רחבות, אני מוכן לדחות. ויכול להיות שגם לא ייבחר אותו אחד. ואולי הוא לא יהיה בכלל. אתם לא

יודעים מה סגרתי איתו, מה דיברתי איתו.

(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: אתם יכולים להגיד, סגרת, לא סגרתי. מה דיברתי איתו לפני. מותר

לי לדבר עם אחד לפני המכרז. יש פה אחרים שמדברים גם לפני וגם בזמן המכרז. כדאי שתתעוררו.

מר תמיר בוקובזה: מה? מה יש אחרים? אני מקשיב, אבל אני רוצה-

מר גדי ירקוני: לא יודע. תקשיבו אם זה המקרה היחיד שהיה בעולם, שדיברו עם

מועמדים לפני שהיה מכרז.

גב' סלע נעמי: אתה מבין שזה בעייתי.

מר יובל בר: לא, זה לא בעייתי. זה לא בעייתי, אני מצטער.

- מר גדי ירקוני:** לא בעייתי. אנחנו נביא הנה את המועמדים הטובים ביותר.
- מר יובל בר:** הוא יכול לדבר עם מי שהוא רוצה.
- מר תמיר בוקובזה:** גדי, אני יכול להציע משהו?
- מר גדי ירקוני:** לא, רגע.
- מר תמיר בוקובזה:** חבל, זה בשבילך. זה בשביל המליאה. לא הצעה אישית.
- מר גדי ירקוני:** לסיכום-
- מר תמיר בוקובזה:** לפני סיכום.
- מר גדי ירקוני:** אני מסכים. מה אתה רוצה להגיד לי לפני סיכום?
- מר תמיר בוקובזה:** בוועדה הקרובה, יש לך סמכות לבקש או לדרוש, שהוועדה תהיה של 7 חברים ולא של 5 חברים. אתה רוצה להוריד את העננה הזאת? אתה רוצה להגיד שהכל נקי? תקבע ועדה של 7 חברים-
- מר גדי ירקוני:** לא, לא.
- מר תמיר בוקובזה:** אני מבקש. אמרתי לך, הצעה. אני לא מכריח אותך. זו סמכות של ראש המועצה-

מר גדי ירקוני: אני לא מוצא לנכון בינתיים. אני חושב על זה בלילה.

מר תמיר בוקובזה: בסדר, אז תחשוב. ואני אומר שזאת ההצעה, כדי לנקות את השולחן. אז אני אומר-

מר גדי ירקוני: רגע, עכשיו, אני חושב שאיך שאתם אמרתם, מה שחלק פה דובר, זה לא נכון. מילים קשות מאוד. אני כן מנסה שאני מנסה לדבר על אחרים, לשקול את המילים שאני אומר. על עצמי, אני אומר מה שאני רוצה. זה מה שיש לי. ואני אומר עוד פעם, לפי דעתי, הדיון הזה, לפי דעתי האישית, ביקשו, מתקיים והיה. אני חושב שברגע שביטלנו, הוא לא עזר שהוא זה.

גב' דנה אדמון: הוא עזר לנו מאוד.

מר גדי ירקוני: בסדר, 100%.

מר תמיר בוקובזה: לא הייתה התייחסות של אף אחד מכם לאמירות של כבי בוועדה.

מר גדי ירקוני: אני אגיד לך, אז אני אחזור. האמירות של כבי בוועדה הן היו, הן לא היו רק שלה. דודי גם שאל ודיבר. נכון, שאלת משהו? אני זוכר נכון?

מר איתן אהרון: שאל למען מועמד מסוים.

מר גדי ירקוני: לא, לא, לא, לא, לא, כן, הוא אמר את עמדתו.

מר איתן אהרון: כן, זה כן.

(מדברים ביחד)

מר תמיר בוקובה: גרוע מאוד. גרוע מאוד לא שזה רשום בפרוטוקול ואין לזה שום תיעוד.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, רגע, אבל אנחנו לא ראינו בזה. חבר'ה, תקשיבו. לא ידענו, אני מודה, תקשיבו רגע. אתם שאלתם אותי, לא צריכים לצלוב אותי, תצלבו אותי. לא חשבתני שיש בעיה. עד היום, כשהיינו יושבים בכאלה, והיו ועדות בחינה אחרות. זו פעם ראשונה שהייתה ועדת בחינה כזו. גם מי שישב בשולחן, ולא הייתה לו זכות הצבעה, סליחה, אמר את עמדתו. הוא לא הצביע, אבל כן אמר את דעתו ממה שהוא שמע. בגלל זה גם כבי אמרה. אף אחד לא היה צריך, רגע, רגע, אתה יכול לעשות. מה אתה רוצה, שאני אגיד לך שהיא לא אמרה?

מר איתן אהרון: נראה לך הגיוני שכבי תדבר על חבר שלה מהקיבוץ?

מר גדי ירקוני: כן, כן. אתה יודע שהיו שם שניים מנירים?

מר איתן אהרון: אז מה?

מר גדי ירקוני: אז מה?

מר איתן אהרון: אז זה לא אותו דבר.

מר גדי ירקוני: למה?

מר איתן אהרון: לא אותו דבר.

מר גדי ירקוני: למה? תסביר לי.

מר איתן אהרון: כי אתה לא מכיר אותם בכלל. אלה אנשים, אלה אנשים-

מר גדי ירקוני: מי אמר לך שאני לא מכיר אותם?

מר איתן אהרון: אלה אנשים שלא קרובים לרמת הקירבה של כבי אליו.

גב' דנה אדמון: בסדר, לכבי לא.

מר גדי ירקוני: אני לא בטוח שהיא לא-

מר ניר ים: יש לי שאלה אליך, איתן. איתן, שאלה אליך. איתן, איתן.

מר איתן אהרון: בבקשה.

מר ניר ים: דודי, איתן. שאלה אליך ברמה האישית.

מר איתן אהרון: כן.

מר ניר ים: כבי דיברה, שכנעה אותך?

מר איתן אהרון: מה?

מר ניר ים: שכנעה אותך?

מר איתן אהרון: אותי, ברור שלא.

מר ניר ים: יופי.

מר איתן אהרון: אז מה זה קשור?

מר ניר ים: יופי. תקשיב, זה בדיוק מדובר.

מר איתן אהרון: כי אני יודע, כי אני יודע-
(מדברים ביחד)

מר איתן אהרון: אני יודע שהוא העדיף אותה בתפקיד שלה בניר יצחק.

מר ניר ים: רגע, גם בהנחה שהיא דיברה. ישבו שם 5 אנשים מבוגרים עם
אחריות-

גב' דנה אדמון: נו באמת.

מר איתן אהרון: לא יודע, היא ישבה ליד גזבר חוף אשקלון, שכן הייתה לו זכות
הצבעה. אולי עליו היא השפיעה. אולי עליו היא השפיעה.

מר תמיר בוקובזה: מה שאמרת עכשיו, זה לא נכון. זה לא נכון. כי עצם, אמרתי לך את זה
גם בשיחה בינינו-

מר גדי ירקוני: חבר'ה, השעון נהפך להיות-

מר תמיר בוקובזה: לא נורא. עצם זה, שניה, גדי. עצם זה שכבי ישבה בוועדה-

מר איתן אהרון: כן.

מר תמיר בוקובזה: בלי גילוי נאות, שהיא מכירה את המועמד, עם חשש שהיא ראתה את התוצאות של המבחנים. ואני אומר, חשש, רק בגלל האמירה שהיא אמרה שם, אוקי? שאל תראו לה את התוצאות, זה עלול להשפיע עליהן, אוקי? כנראה שהיא נחשפה לתוצאות, אבל אלו מסקנות אישיות שלי, אוקי?

מר גדי ירקוני: לא, לא. היא לא נחשפה.

מר תמיר בוקובזה: ובלי שום גילוי נאות בעניין, פוסל את התהליך, מזהם את התהליך. זה בכלל לא קשור לאם זה השפיע או לא.

מר גדי ירקוני: נכון, אבל בוא רגע, אני רוצה להגיד לך, דבר ברור שאם הייתי חושב שזה מזהם את התהליך, והיום אני יודע שזה כן, היא לא תהיה שם. וגם יהיה המבקר שצריך להיות שם. אני אומר עוד פעם, זה היה פעם ראשונה, ניר אמר את זה, שאנחנו בנוהל הזה. יכול להיות שלא למדנו אותו. בטוח שלא למדנו אותו מספיק טוב. היו זה, בגלל זה, בעקבות הבקשות שראיתי שמתחילות בקשות מאוד גדולות. לא רק של מישוהו אחד בודד. נבטל את המכרז. ראש המועצה לקח את כבודו, שם אותו בפח, והוא החליט לבטל את המכרז הנוכחי, ולעשות מכרז חדש.

מר תמיר בוקובזה: ובגלל זה, ביקשנו את הרחבת הוועדה של 7 חברים-

מר גדי ירקוני: לא בטוח, אוקי.

מר תמיר בוקובזה: לא בטוח כלום. לא אמרתי, לא מכריח.

מר גדי ירקוני: אני אשקול את זה.

מר תמיר בוקובזה: זכותך.

מר יובל בר: ואני אומר, שאם אתם תשימו את עצמכם במקום ראש המועצה, או בכל תפקיד כזה, אני חושב שהייתם פועלים כמוהו.

גב' דנה אדמון: מי זה, אתם? מי זה, אתם?

מר חנניה אוקרט: אפשר שני משפטים?

מר ניר ים: אני רואה במה שגדי אמר, סיכום הדין.

מר תמיר בוקובזה: תן לו, רגע, לחנניה.

מר ניר ים: אני אתן לו, אני אתן לו גם מפאת כבודו, הגיל. חבר מליאה, חבר בוועדה, ברור. ברור שהוא ידבר. אבל בזה אנחנו נסגור את זה יפה. כי אנחנו רוצים להתפזר.

מר חנניה אוקרט: זה יהיה קצר.

מר ניר ים: תודה, חנניה.

מר חנניה אוקרט: קודם כל, אני מאוד מעריך את ההחלטה שלך לבטל את המכרז הזה, את הוועדה הזאת. ואני יודע שזו הייתה החלטה שלך בניגוד לשאר החברים שישבו איתך. חסכת מכל חברי המליאה והמועצה הרבה מאוד אי נעימויות. אבל אני רוצה להעיר לעניין הזה, שההגינות שלך והרצון שלך לשקיפות ואמון הדדי עם המליאה, כשיש טעויות, ולא מחדלים או דברים פחות חמורים, אז פותחים לאנשים לראות מה קורה.

אנחנו זכינו לסגירת דלתות בכל דרך אפשרית. לא לראות את הפרוטוקולים, לא לראות את הנתונים. למבקר המועצה, לא ניתנה אפשרות לגשת לחומר. וגם כשהגיע היועמ"ש של המועצה, אז אני לא יודע, הוא יועץ משפטי של ראש המועצה או של חברי המליאה, או של המועצה כולה? איך ייתכן שהוא לא דיבר איתנו מילה אחת? לקבל תשובות לדברים, להתייחס לדברים שאנחנו כתבנו. אז אם יש, אם היו טעויות, אז פותחים את הניירת ואת הפרוטוקולים, ואת כל התהליך, ועוברים יחד ורואים מה לא היה תקין. ואנחנו גם יכול להיות שטעינו.

אבל ברגע שהכל נסגר מסביבנו, הרגשנו שפה משהו לא בסדר. מה מנסים להסתיר? אנחנו בסה"כ לא נגד אף אחד. אני באתי בלב שלם וחפץ, לבחור, הלוואי והמועמד של ראש המועצה יהיה ראוי. ואם הוא מהאזור, אז על אחת כמה וכמה. אבל אני חושב שהנושא של האמון ההדדי, מתבסס על זה שלא חוסמים, ומאפשרים לראות. ומקיימים את הנהלים לפי החוק. אם משרד הפנים מוצא לנכון שלראש המועצה יש 2 קולות בהצבעה, שייתן, בסדר. אבל בוועדה, כולנו בעלי אותו. תודה.

תודה רבה, לילה טוב.

מר ניר ים:

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

2. אישור פרטוקול מליאה #20#2021 מיום 13.12.21.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר פרטוקול מליאה #20#2021 מיום 13.12.21.

3. ועדים מקומיים.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר האצלת סמכויות ותקציב לוועדים מקומיים כדלהלן:

ועד מקומי אורים – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 1,682,000 שח לשנת 2022.

ועד מקומי דקל – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 418,550 שח לשנת 2022.

ועד מקומי מגן – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 1,980,200 שח לשנת 2022.

ועד מקומי ניר יצחק – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 2,980,000 שח לשנת 2022.

ועד מקומי עין השלושה – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 1,540,000 שח לשנת 2022.

ועד מקומי עמיעוז – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 601,360 שח לשנת 2022.

ועד מקומי צאלים – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 1,017,000 שח לשנת 2022.

ועד מקומי שדי אברהם – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 750,000 שח לשנת 2022.

4. ממונה על מידע פלילי.

החלטה: הוחלט פה אחד (25 בעד) לאשר את מינויו של מתן שטרית לתפקיד ממונה על הגנת הפרטיות במועצה.

6. הקצאת מבנה לקופ"ח מכבי בבני נצרים.

החלטה: הוחלט פה אחד (21 בעד) הקצאה של מבנה מרפאה בבני נצרים למכבי שירותי בריאות,

בהתאם לפרוטוקול ועדת הקצאות מיום 16.12.21 כלהלן: לאור העובדה שמספר הגורמים בשוק, שיכולים לעמוד בקריטריונים הנדרשים לצורך הקצאת הקרע להקמת והפעלת מרפאה, מוגבלת, וכי חרף הפרסום שבוצע, עד למועד ישיבת הוועדה לא התקבלה כל פנייה ו/או התנגדות מגורם שכזה, הוועדה ממליצה למליאה לאשר את בקשת מכבי שירותי בריאות אגודה עותמנית ולהקצות את מבנה המרפאה בשטח של כ-480 מ"ר, לצורך הפעלת מרפאה, ביישוב בני נצרים, בגוש 39235, חלקה 56, מגרש 1351, לפי תב"ע 4/480/03/7 (מס' מגרש קודם 376, לפי תב"ע 1/480/02/7), לתקופה של 58 חודשים, מתאריך 15.1.22 עד לתאריך 14.1.26, ובהתאמה למפורט במטרת החכירה והתנאים המיוחדים בחוזה מעודכן מ.א. אשכול/רמ"י 900030146 מיום 5.12.21 (מס' חוזה קודם 60344685 א' מיום 10.4.11). וזאת בכפוף לחתימת הסכם שימוש בין המועצה לבין אגודת מכבי שירותי בריאות בהתאמה.

7. תב"רים למליאה.

החלטה: הוחלט פה אחד (21 בעד) לאשר תב"ר 585 – חולית – תשתיות ל-10 בתי אגודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (22 בעד) לאשר תב"ר 1156 – חולית – תשתיות ל-2 בתי אגודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר תב"ר 1157 – חולית – תשתיות 31 יח' – הרחבה קיבוצית.

החלטה: הוחלט פה אחד (22 בעד) לאשר תב"ר 1158 – חולית – תשתיות ל-12 יח' – העמקת הסבסוד.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר תב"ר 1211 – אורים – תשתיות ופיתוח ל-32 יח'.

החלטה: הוחלט פה אחד (19 בעד) לאשר תב"ר 619 – כיסופים – תכנון מעון יום.

החלטה: הוחלט פה אחד (21 בעד) לאשר תב"ר 1203 – מגן – תשתיות ופיתוח ל-16 יח'.

החלטה: הוחלט פה אחד (20 בעד) לאשר תב"ר 1308 – רעים – פיתוח תשתיות ל-54 יח'.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר תב"ר 1309 – תשתיות ל-24 מגרשים בנווה.

החלטה: הוחלט פה אחד (20 בעד) לאשר תב"ר 1310 – נירים – תשתיות ופיתוח ל-12 יח'.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר תב"ר 1320 – מועצה – מיגונויות ברחבי המועצה.

8. תב"ר שנתי ל-2022.

החלטה: הוחלט פה אחד (21 בעד) לאשר את התב"ר השנתי לשנת 2022, ע"ס 138 מיליון שח.

9. בקשת הלוואת פיתוח ע"ס 6.0 מיליון שח.

החלטה: הנושא יובא למליאת המועצה הקרובה.